

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 4 octombrie 2012 (09.10)
(OR. en)**

14605/12

**PESC 1195
FIN 724**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Consiliul Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori
Data:	4 octombrie 2012
Subiect:	Aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC (punctul G, paragraful 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006) - 2011 - Raport anual al Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul Aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC (punctul G, paragraful 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006) - 2011
- Raportul anual al Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European, astfel cum a fost aprobat de Consiliu (Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori) la 4 octombrie 2012.

**ASPECTELE PRINCIPALE ȘI OPȚIUNILE DE BAZĂ ALE PESC
(PUNCTUL G PARAGRAFUL 43 DIN ACORDUL INTERINSTITUȚIONAL
DIN 17 MAI 2006) - 2011**

Introducere	4
PARTEA I: RETROSPECTIVA ANULUI 2011	7
A. PREZENTARE GENERALĂ A ACTIVITĂȚILOR PE REGIUNI.....	7
1. ORIENTUL MIJLOCIU ȘI VECINĂTATEA SUDICĂ	7
1.1. AFRICA DE NORD	10
1.2. ORIENTUL MIJLOCIU	13
COOPERAREA REGIONALĂ	21
2. RUSIA, VECINĂTATEA ESTICĂ ȘI ASIA CENTRALĂ	22
2.1. FEDERAȚIA RUSĂ	22
2.2. PARTENERIATUL ESTIC - BILATERAL	24
2.3. PARTENERIATUL ESTIC - RELAȚII MULTILATERALE	28
2.4. ASIA CENTRALĂ	29
3. BALCANII DE VEST	31
4. TURCIA ȘI VECINII DIN EUROPA DE VEST	38
4.1. TURCIA	38
4.2. EUROPA DE VEST	40
5. ASIA	41
5.2. ASIA DE SUD-EST	45
5.3. ASIA DE EST	46
5.4. PACIFIC	50
6. AFRICA	51
6.1. AFRICA DE VEST	52
6.2. AFRICA DE EST	54
6.3. AFRICA CENTRALĂ	58
6.4. AFRICA MERIDIONALĂ	60
7. AMERICA	61
7.1. AMERICA DE NORD	61
7.2. AMERICA DE SUD	64

B. ABORDAREA AMENINȚĂRILOR ȘI A DIFICULTĂȚILOR MONDIALE.....	68
1.1. NEPROLIFERAREA ADM	68
2. TERORISMUL ȘI CRIMINALITATEA ORGANIZATĂ	73
3. PREVENIREA CONFLICTELOR ȘI MEDIERE.....	75
4. SECURITATEA ENERGETICĂ	76
5. SCHIMBĂRILE CLIMATICE ȘI SECURITATEA	78
C. CONTRIBUȚIA LA O ORDINE MULTILATERALĂ MAI EFICIENTĂ.....	79
1. ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE.....	79
2. OSCE	80
3. CONSILIUL EUROPEI.....	81
D. PROMOVAREA DREPTURILOR OMULUI, A DEMOCRAȚIEI ȘI A STATULUI DE DREPT.....	82
E. RĂSPUNS ÎN CAZ DE CRIZĂ	91
F. CREȘTEREA EFICACITĂȚII, A CAPACITĂȚII ȘI A COERENȚEI GESTIONĂRII CRIZELOR PRIN INTERMEDIUL PSAC	95
<u>Creșterea capacităților</u>	
1.2. PUNEREA ÎN COMUN ȘI PARTAJAREA CAPACITĂȚILOR MILITARE	98
1.3. LECȚIILE ÎNVĂȚATE ȘI BUNELE PRACTICI ÎN PSAC CIVILĂ	99
1.4. FORMARE ȘI EXERCITII	100
2. SPORIREA EFICACITĂȚII	100
2.1. COOPERAREA CU PARTENERII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII CRIZELOR	100
ORGANIZAȚIILE INTERNAȚIONALE	100
2.1.1. Cooperarea UE-ONU	101
2.1.2. UE-NATO	101
PARTEA a II-a: PERSPECTIVELE PENTRU 2012	107
ANEXA I: Bugetul PSAC - Angajamente în 2011.....	115
ANEXA II: Prezentare generală a deciziilor privind sancțiuni din 2011	117
ANEXA III: Declarațiile din 2011	123
ANEXA IV: Prezența ÎR/VP Ashton în Parlamentul European - 2011.....	126
ANEXA V : Prezența membrilor Consiliului de administrație, a directorilor generali, a președintelui COPS și a RSUE din SEAE în Parlamentul European - 2011.....	130

RAPORTUL ÎNALTULUI REPREZENTANT CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN PRIVIND ACTIVITĂȚILE PESC ÎN 2011

Introducere

Prezentul raport acoperă activitățile UE în domeniul PESC pentru 2011, anul în care Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și-a început funcționarea și în care reprezentanții Înaltului Reprezentant (care făceau parte din personalul SEAE sau care s-au alăturat acestuia) au preluat președinția cvasitotalității grupurilor de pregătire ale Consiliului în domeniul PESC de la Președinția asigurată prin rotație.

Principala atribuție a SEAE este de a sprijini Înaltul Reprezentant în îndeplinirea mandatului său, valorificând la maximum potențialul Tratatului de la Lisabona de a promova coerența sporită a acțiunii externe a UE. Aceasta înseamnă să se confere substanță și vizibilitate agendei de politică externă la nivel global, pe baza întregii game de instrumente de politică și resurse. Rețeaua celor 140 de delegații ale UE este un instrument important, întrucât acestea se află din ce în ce mai mult în centrul acțiunii SEAE, nu numai prin contribuția lor în creștere la acțiunile politice, diplomatice și de politică, ci și prin sprijinul pe care îl acordă statelor membre.

Capacitățile de reacție la criză au fost modernizate în mod semnificativ, inclusiv prin crearea unui consiliu de gestionare a crizelor pentru a coordona măsurile legate de prevenirea crizelor, pregătirea pentru acestea și capacitățile de reacție la crizele de orice tip.

La începutul mandatului său, Înaltul Reprezentant a stabilit trei priorități pentru relațiile externe ale UE pentru 2011 – 2012: în primul rând, instituirea unui SEAE funcțional; în al doilea rând, promovarea unor relații mai aprofundate cu statele vecine UE, cu scopul de a promova democrația, stabilitatea și prosperitatea; și în al treilea rând, construirea unor parteneriate strategice puternice cu actorii globali existenți și emergenți.

Evenimentele din 2011 au confirmat că acestea au fost prioritățile adecvate, care definesc rolul UE ca actor politic global și regional. Valorile fundamentale ale UE privind democrația, respectarea drepturilor omului și consolidarea statului de drept stau la baza punerii lor în aplicare.

Odată cu Primăvara arabă care a schimbat în mod radical peisajul politic al vecinătății sudice a UE, aceasta din urmă a acționat decisiv în sprijinul schimbării. Comunicarea comună din martie 2011 intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” și comunicarea comună din mai 2011 intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (politica europeană de vecinătate revizuită) au definit cadrul strategic al răspunsului UE, axându-se pe promovarea unei „democrații autentice” și reunirea diferitelor instrumente aflate la dispoziția noastră.

Înaltul Reprezentant, asistat de SEAE, a preluat un rol de conducere în eforturile internaționale de coordonare, în sensul unei convergențe de opinii în cadrul comunității internaționale chiar și asupra chestiunilor (precum criza din Libia) care s-au dovedit de natură să provoace divergență.

În cursul anului 2011, UE a jucat un rol-cheie în unele din cele mai actuale subiecte politice: și-a intensificat eforturile de continuare a procesului de pace din Orientul Mijlociu, susținând un rol mai activ al Cvartetului. UE a condus de asemenea eforturile internaționale pentru găsirea unei soluții durabile și cuprinzătoare la chestiunea nucleară iraniană.

UE a urmărit o politică mai concentrată și mai eficace în raport cu principalii săi parteneri strategici, cooperarea strânsă UE-SUA privind politica externă sporind în mod semnificativ; dialogul strategic cu China a fost extins, ca și dialogul politic și în materie de securitate cu India și Brazilia, iar UE a contribuit de asemenea activ la facilitarea aderării Rusiei la OMC.

În Balcanii de Vest, UE a preluat cu hotărâre rolul de conducere în promovarea dialogului dintre Belgrad și Pristina și în depășirea impasului politic din Bosnia și Herțegovina. La est de granițele sale, UE a continuat să se angajeze în eforturile în curs privind soluționarea conflictelor prelungite, susținând cu succes relansarea negocierilor oficiale „5+2” privind Transnistria și continuându-și eforturile de găsire a unei soluții pașnice la criza din Georgia. Summitul Parteneriatului estic de la Varșovia din septembrie 2011 a vizat pregătirea terenului pentru o consolidare în continuare a relațiilor, inclusiv cu privire la chestiunile legate de PESC. Dialogul în materie de politică externă cu Turcia a fost de asemenea intensificat, în special cu privire la chestiunea Siriei.

Mai mult, UE și-a menținut angajamentul de a-și consolida parteneriatul cu Africa și a lansat mai multe inițiative pentru a spori coerența și eficacitatea angajamentului său pluridimensional față de regiunea Sahel, Sudan și Sudanul de Sud și, în special, Cornul Africii.

În Afganistan, UE și-a reînnoit angajamentul de a acționa ca partener atât în domeniul securității, cât și în cel al dezvoltării și a demarat negocieri în direcția unui acord de cooperare. Cu Pakistanul, UE a negociat un plan de angajament pe 5 ani, convenind asupra acestuia. Angajamentul UE față de Birmania/Myanmar a sporit de asemenea în mod semnificativ în cursul anului, cu o primă relaxare a unui număr limitat de măsuri restrictive ca răspuns la schimbările în direcția democrației din țară; rămân, totuși, numeroase provocări.

Nu în ultimul rând, UE și-a reafirmat sprijinul pentru un sistem multilateral eficace care să aibă în centrul său Organizația Națiunilor Unite; UE și-a sporit participarea la lucrările ONU; și-a intensificat eforturile vizând transformarea politicii de neproliferare într-o prioritate transversală; și-a reînnoit angajamentul față de valoarea universală a drepturilor omului și a prezentat o comunicare comună („Drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale UE - către o abordare mai eficientă”) care aduce idei noi vizând desfășurarea activităților UE în acest domeniu.

Activitățile SEAE depășesc granițele diplomației tradiționale, bazându-se din ce în ce mai mult pe politici care sunt gestionate la nivelul UE sau care au dimensiuni UE importante. Acestea includ lupta împotriva terorismului, promovarea drepturilor omului și a democrației, neproliferarea și dezarmarea, precum și aspectele PESC legate de migrație și reducerea sărăciei, schimbările climatice și securitatea energetică, precum și reglementarea financiară globală.

Transformarea unei abordări cuprinzătoare - care mobilizează din ce în ce mai mult diferitele instrumente aflate la dispoziția UE ca parte a unei strategii coerente și eficace - într-o acțiune cuprinzătoare rămâne o prioritate majoră pentru UE. Instrumentele PSAC fac parte din setul de instrumente ale UE în sprijinul obiectivelor sale politice globale, care includ și necesitatea abordării cauzelor profunde ale conflictelor.

Prezentul raport este alcătuit din două părți: o prezentare generală a ceea ce s-a întâmplat în 2011 și o scurtă trecere în revistă a principalelor evoluții și provocări pentru 2012 în domeniul PESC.

PARTEA I: RETROSPECTIVA ANULUI 2011

A. PREZENTARE GENERALĂ A ACTIVITĂȚILOR PE REGIUNI

1. ORIENTUL MIJLOCIU ȘI VECINĂTATEA SUDICĂ

INTRODUCERE

Primăvara arabă a schimbat în mod radical peisajul politic al vecinătății sudice a UE ¹, pe măsură ce demonstrațiile s-au răspândit în regiune, dând glas apelului populației la demnitate, democrație și justiție socială. Din perspectiva acestor evenimente de răscruce, UE și-a intensificat relațiile bilaterale, precum și abordarea strategică în privința regiunii. UE s-a implicat politic și financiar alături de o serie largă de interlocutori din cadrul guvernului, opoziției, parlamentului și societății civile.

Înaltul Reprezentant, sprijinit de SEAE și în strânsă cooperare cu Comisia, a elaborat o strategie cuprinzătoare a UE pentru Primăvara arabă în comunicarea comună din martie 2011 [Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene](#). Această comunicare a subliniat necesitatea ca UE să sprijine fără rezerve cererea de participare politică, demnitate, libertate și oportunități de angajare și să stabilească o abordare bazată pe respectarea valorilor universale și pe interese comune.

¹ La 7 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea sudică [P7_TA-PROV(2011)0154].

Primăvara arabă a fost o provocare majoră de politică externă pentru UE. Pentru instituțiile UE, aceasta a însemnat reunirea diferitelor instrumente aflate la dispoziția lor - ceea ce reprezintă exact scopul în care au fost create postul de Înalt Reprezentant și SEAE. Platformele comune de criză au unit SEAE și Comisia în coordonarea reacției imediate la crizele din Libia, Tunisia, precum și Siria. Numirea unui Reprezentant special al UE (RSUE) pentru regiunea sud-mediteraneeană, Bernardino Leon ², a fost încă un pas către consolidarea reacției coordonate a UE la Primăvara arabă.

Politica UE urmărește să-i ajute pe partenerii săi, în procesul lor de tranziție, să abordeze în special două provocări majore:

- În primul rând, construirea unei „democrații autentice”, și anume nu numai adoptarea de constituții democratice și desfășurarea de alegeri libere și echitabile, ci și crearea și susținerea unui sistem judiciar independent, o presă liberă în expansiune, o societate civilă dinamică și toate celelalte caracteristici ale unei democrații mature funcționale. Sprijinul acordat societății civile a fost sporit în Tunisia, Libia și Egipt ³.

- În al doilea rând, asigurarea creșterii economice și a unei dezvoltări durabile și favorabile incluziunii, fără de care democrația nu se va putea susține. O provocare deosebită este de a asigura crearea unui număr semnificativ de locuri de muncă. În acest sens, Consiliul a salutat propunerile Comisiei de directive de negociere pentru zone de liber schimb complex și cuprinzător cu Egiptul, Iordania, Maroc și Tunisia, care vor îmbunătăți accesul pe piață de îndată ce vor fi îndeplinite condițiile necesare. De asemenea, mobilitatea bine gestionată a persoanelor este promovată prin lansarea dialogurilor în materie de migrație ⁴, mobilitate și securitate cu Tunisia și Maroc. Acestea ar trebui să ducă la încheierea parteneriatelor pentru mobilitate.

² De la numirea sa în iulie 2011, RSUE Bernardino Leon și-a propus să îndeplinească trei obiective de politică: intensificarea dialogului politic al Uniunii cu țările sud-mediteraneene; contribuția la răspunsul Uniunii la evoluțiile din regiune; sporirea eficacității, prezenței și vizibilității Uniunii în regiune și în forurile internaționale relevante.

³ Facilitatea pentru societatea civilă în cadrul politicii de vecinătate, care urmează să devină funcțională în 2012, va consolida în continuare acest sprijin.

⁴ La 5 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE [P7_TA-PROV(2011)0121].

UE este hotărâtă să coreleze gradul de sprijin cu nivelul reformelor democratice, oferind mai mult sprijin partenerilor care înregistrează progrese în direcția unor sisteme democratice favorabile incluziunii.

Înaltul Reprezentant, asistat de SEAE, și-a asumat un rol proactiv în eforturile internaționale de coordonare, împreună cu ONU, Liga Statelor Arabe (LSA) și alți actori internaționali cum ar fi Turcia. În special, Înaltul Reprezentant a creat, împreună cu RSUE pentru regiunea sud-mediteraneeană, un instrument unic - grupurile operative - care reunește instituțiile UE, statele membre, instituțiile financiare internaționale și sectorul privat în asistența acordată țărilor partenere în continuarea programelor lor de reformă. Până la sfârșitul anului 2011, grupurile operative au reușit să mobilizeze până la 7 miliarde EUR în sprijinul Tunisiei și Iordaniei pentru trei ani. Alte grupuri operative sunt planificate, și anume pentru Egipt.

Tranzițiile către democrație vor lua timp și vor reprezenta în continuare provocări majore. În acest context, UE se angajează în continuare să coopereze cu țările din regiune, instituțiile financiare internaționale, sectorul privat și organizațiile societății civile pentru a se asigura că se oferă un răspuns coordonat și eficace în mod rapid și eficient. De asemenea, UE este pregătită să sprijine reforma sectorului de securitate în țările din regiune.

RELATII BILATERALE

1.1. AFRICA DE NORD

1.1.1. LIBIA În timpul crizei din Libia, Înaltul Reprezentant s-a alăturat ONU și organizațiilor regionale [UE, LSA, Uniunea Africană și Organizația de Cooperare Islamică (OIC)] în *Grupul de la Cairo* și a participat activ în cadrul *Grupului de contact pentru Libia*. Aceste eforturi au contribuit la o convergență de opinii în cadrul comunității internaționale privind modul de reacție la criza din Libia. UE a stabilit o poziție comună privind Libia ⁵ cu ocazia unui Consiliu European extraordinar desfășurat la 11 martie, la care UE i-a solicitat lui Gaddafi să predea puterea. Pe măsură ce conflictul a luat amploare, UE a adoptat o serie de măsuri restrictive suplimentare autonome. Acestea au inclus măsurile prevăzute în rezoluțiile 1970 și 1973 ale Consiliului de Securitate al ONU (embargoul asupra armelor, interdicția de acordare a vizei, înghețarea activelor impuse lui Gaddafi și cercului său de apropiați) împreună cu măsuri restrictive suplimentare autonome, cum ar fi un embargo asupra echipamentelor care ar putea fi utilizate pentru reprimarea internă și desemnările autonome de persoane și entități vizate de restricții de călătorie și înghețarea activelor. În același timp, UE a furnizat asistență umanitară substanțială (155 de milioane EUR din partea UE în ansamblu).

De asemenea, UE a finalizat planificarea unei operații PSAC menite să furnizeze sprijin pentru eforturile umanitare din Libia (EUFOR Libia), inclusiv prin stabilirea unui sediu operațional la Roma. În lipsa unei cereri de sprijin pentru aceste eforturi umanitare, operația nu a fost desfășurată.

⁵ La 15 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Libia [P7_TA(2011)0386]. La 8 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la vecinătatea sudică, în special Libia [P7_TA(2011)0095]. La 20 ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat o recomandare adresată Consiliului referitoare la negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia [P7_TA(2011)0020].

Pe măsură ce forțele de opoziție au preluat treptat controlul în țară, UE a deschis birouri în Benghazi și Tripoli (cel din urmă devenind delegație la 12 noiembrie). Înaltul Reprezentant a călătorit de două ori în Libia. UE a continuat să sprijine tranziția din Libia pe parcursul anului, în special prin eliminarea rapidă a măsurilor restrictive ca răspuns la schimbările de la fața locului, evidențiind totodată preocupări privind provocările cu care se confruntă noile autorități, în special în domeniul protecției și respectării drepturilor omului (atât prin concluziile Consiliului Afaceri Externe, cât și prin declarațiile Înaltului Reprezentant).

1.1.2. ALGERIA Evenimentele din Libia au un impact semnificativ asupra securității în regiune. În special Algeria este vulnerabilă, dată fiind lungimea frontierei sale cu Libia. În cursul anului, UE a sprijinit angajamentul Algeriei față de securitatea în regiune, în special în cadrul Strategiei UE pentru regiunea Sahel. UE a participat activ la inițiativele de coordonare diplomatică întreprinse de Algeria. De asemenea, Algeria a oferit indicații privind un interes reînnoit față de politica europeană de vecinătate.

1.1.3. TUNISIA Întrucât revolta din Tunisia ⁶ s-a transformat rapid într-o revoluție, UE a impus sancțiuni împotriva a 48 de persoane strâns asociate regimului fostului președinte Ben Ali. În lunile care au urmat înlăturării lui Ben Ali, UE și-a exprimat în mod repetat sprijinul pentru procesul de tranziție democratică, oferind sprijin larg, inclusiv prin desfășurarea unei misiuni a UE de observare a alegerilor pentru alegerile privind Adunarea constituantă din octombrie 2011.

⁶ Parlamentul European a adoptat la 15 decembrie 2011 o rezoluție referitoare la cazul lui Zacharia Bouguira [P7_TA(2011)0592], iar la 3 februarie 2011 o rezoluție referitoare la situația din Tunisia [P7_TA(2011)0038].

Aceste alegeri au reprezentat un moment de răscruce pentru Tunisia, dar și pentru regiune în ansamblu. Ca parte a sprijinului european, UE și-a reafirmat angajamentul de a acționa împreună cu noul guvern tunisian rezultat în urma alegerilor, în care partidul Ennadha a obținut cel mai mare număr de voturi. Reuniunea din septembrie 2011 a Grupului operativ internațional de la Tunis, coprezidată de Înalțul Reprezentant și prim-ministrul Tunisiei, Essebsi, a urmărit să consolideze coerența sprijinului internațional. Aceasta a avut drept rezultat angajamentul unui sprijin financiar global acordat Tunisiei în valoare de aproximativ 4 miliarde EUR în perioada 2011 – 2013. Înalțul Reprezentant a primit ulterior distincția *EuroMed Business* pentru această inițiativă.

1.1.4. MAROC După ce Maroc și-a modificat Constituția, în noiembrie 2011 au avut loc alegeri parlamentare într-o atmosferă calmă și pe baza unui cadru electoral îmbunătățit. A existat o satisfacție largă în legătură cu desfășurarea alegerilor. Partidul Justiției și Dezvoltării, islamic moderat, a obținut cel mai mare număr de locuri (27 %).

1.2. ORIENTUL MIJLOCIU

1.2.1. EGIPT Tranziția către democrație în Egipt ⁷ după înlăturarea președintelui Mubarak s-a confruntat cu numeroase provocări: protestele au fost reprimare în mod violent de forțele de securitate și s-a menținut starea de urgență până la 31 mai, în pofida promisiunilor Consiliului Militar Suprem de a o ridica înaintea alegerilor parlamentare. Civili au continuat să fie judecați în instanțe militare, iar autoritățile egiptene au luat măsuri represive împotriva organizațiilor societății civile care primesc finanțare externă. Deși Egiptul a suspendat orice dialog oficial cu UE de la începutul revoltei (în timp ce dialogul structural informal a continuat), Înaltul Reprezentant a vizitat Egiptul de opt ori în 2011 pentru a extinde sprijinul UE acordat procesului democratic din Egipt și pentru a îndemna autoritățile interimare să asigure o trecere rapidă către o guvernare civilă, să susțină statul de drept, să respecte libertățile fundamentale și să protejeze aspirațiile democratice ale populației. UE a impus măsuri restrictive împotriva a 19 persoane strâns asociate regimului fostului președinte Mubarak. Primele alegeri transparente din Egipt, care au început la sfârșitul lui 2011, au fost considerate un pas concret în direcția potrivită. În aceste circumstanțe, UE a propus să desfășoare o misiune de observare a alegerilor pentru a monitoriza alegerile prezidențiale.

⁷ Parlamentul European a adoptat la 17 februarie 2011 o rezoluție referitoare la situația din Egipt [P7_TA(2011)0064], iar la 27 octombrie 2011 o rezoluție referitoare la situația din Egipt și Siria, în special la situația comunităților creștine [P7_TA(2011)0471], precum și o rezoluție referitoare la Egipt, în special la cazul bloggerului Alaa Abd El-Fattah la 17 noiembrie 2011 [P7_TA(2011)0518].

1.2.2. SIRIA Ca urmare a revoltei din Siria,⁸ care a început în martie 2011, și a utilizării violenței de către guvernul sirian împotriva propriilor cetățeni, Consiliul Afaceri Externe din mai 2011 a hotărât să suspende programele de cooperare bilaterală dintre UE și guvernul sirian și să nu acționeze în niciun fel cu privire la acordul de asociere care nu a fost încă semnat. De asemenea, UE a suspendat parțial aplicarea acordului de cooperare cu Siria. În fața escaladării violenței, UE, în comun cu Statele Unite, a solicitat președintelui Assad să predea puterea. UE a cooperat strâns cu partenerii din comunitatea internațională pentru a pune presiune pe guvernul sirian în vederea stopării oricărei forme de violență. La 16 octombrie, Liga Statelor Arabe (LSA) a convenit asupra unui plan pentru Siria axat pe stoparea violenței, eliberarea prizonierilor politici, retragerea armatei din orașe, permiterea accesului mass-mediei și desfășurarea unui dialog național, pe care UE l-a sprijinit în efortul de soluționare a crizei siriene. Aceasta i-a îndemnat pe membrii Consiliului de Securitate al ONU să convină asupra unei acțiuni ferme a ONU privind Siria și a promovat rezoluții ferme privind Siria ale Consiliului ONU pentru Drepturile Omului.

Măsurile restrictive ale UE îndreptate împotriva Siriei au fost extinse periodic pentru a viza persoane și entități responsabile și/sau asociate cu represiunea sau care sprijină regimul și prin urmărirea veniturilor pe care regimul le-ar putea utiliza pentru finanțarea represiunii, inclusiv prin impunerea unei interdicții asupra importului de petrol din Siria. UE s-a angajat față de reprezentanți ai opoziției siriene și a făcut constant apel la includerea tuturor grupurilor de opoziție în conturarea unei viziuni pentru tranziția în Siria. De asemenea, UE și-a sporit sprijinul financiar acordat organizațiilor umanitare pentru a face față consecințelor dramatice ale crizei. UE a felicitat în mod repetat statele învecinate Siriei pentru repartizarea activă a sarcinilor în această criză.

⁸ La 15 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Siria [P7_TA(2011)0582]. La 27 octombrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la cazul lui Rafah Nashed din Siria [P7_TA(2011)0476] și o rezoluție referitoare la situația din Egipt și Siria, în special la situația comunităților creștine [P7_TA(2011)0471]. Parlamentul European a adoptat două rezoluții (7 iulie 2011 și 7 aprilie 2011) referitoare la situația din Siria, Yemen și Bahrain [P7_TA-PROV(2011)0333 și P7_TA-PROV(2011)0148].

1.2.3. LIBAN În Liban, noul guvern care s-a format în iulie 2011, după căderea guvernului de uniune națională în prima parte a anului, și-a afirmat atașamentul față de relațiile cu UE care a dus la intensificarea contactelor bilaterale. Odată cu îndeplinirea de către Liban a obligațiilor către Tribunalul Special în noiembrie, a fost înlăturat un obstacol semnificativ din calea dezvoltării relațiilor dintre Liban și UE, astfel cum a confirmat Comitetul de asociere în decembrie 2011.

1.2.4. IORDANIA În 2011, Iordania s-a angajat într-o serie de reforme politice ca răspuns la evoluția contextului politic intern și la așteptările legitime ale populației. Regele Abdullah a înființat în martie Comitetul pentru dialog național (însărcinat să elaboreze o nouă lege electorală) și în aprilie Comitetul regal pentru revizuirea Constituției.

În septembrie, Parlamentul a adoptat în cele din urmă 41 de amendamente ale Constituției, dintre care unele cu impact larg, inclusiv printre altele instituirea unei comisii electorale independente, abilitarea partidelor politice prin revizuirea legislației, crearea Curții Constituționale, interzicerea torturii, norme mai restrictive privind dizolvarea Parlamentului ⁹.

La nivel bilateral, parteneriatul privind „statutul avansat”, convenit în octombrie 2010, a dat un nou imbold dezvoltării relațiilor UE-Iordania. Acesta a permis lărgirea spectrului domeniilor de cooperare, generând astfel oportunități noi. Asistența financiară a UE care acoperă o serie de priorități-cheie care vizează în special sprijinirea bunei guvernări, independența justiției, educația și dezvoltarea energiei din surse regenerabile ¹⁰.

⁹ Al doilea grup operativ a fost organizat cu Iordania în februarie 2012 și a urmat calea de succes instituită de primul grup operativ cu Tunisia.

¹⁰ Prima reuniune a Grupului operativ UE-Iordania a avut loc în februarie 2012 și urmat calea stabilită de primul Grup operativ cu Tunisia.

1.2.5. PROCESUL DE PACE DIN ORIENTUL MIJLOCIU (PPOM) Uniunea Europeană a solicitat în mod repetat reluarea urgentă a negocierilor privind PPOM. Într-un interval convenit, obiectivul ar fi să se ajungă la soluția instituirii a două state, și anume statul Israel și un stat al Palestinei ¹¹ independent, democratic, continuu și viabil, care să coexiste în pace și securitate. Primăvara arabă a dat un caracter și mai urgent procesului de pace din Orientul Mijlociu. UE și-a intensificat eforturile de continuare a acestui proces, susținând un rol mai activ al Cvartetului: trei reuniuni ale negociatorilor principali au avut loc în 2011 (München, Washington, New York), aproximativ 12 reuniuni ale trimișilor, patru dintre acestea cu părțile (separat).

UE a stabilit parametri clari pentru negocieri, exprimați de UE în cadrul Consiliului de Securitate al ONU la 21 aprilie 2011, și și-a exprimat sprijinul deplin față de eforturile Înaltului Reprezentant de a crea o perspectivă credibilă pentru relansarea procesului de pace. În acest scop, Înaltul Reprezentant a vizitat regiunea de numeroase ori pe parcursul anului și a menținut contacte strânse cu numeroase părți interesate.

UE a continuat să extindă sprijinul financiar direct acordat Autorității Palestiniene și a contribuit în continuare la eforturile sale de construcție statală încununate de succes, inclusiv în cadrul Planului de acțiune UE-AP în cadrul PEV. Progresele în construcția statală sunt amenințate de un proces de pace blocat și de diviziunea internă palestiniană continuă. UE a solicitat viitorului guvern palestinian să continue eforturile de construcție instituțională și să susțină standardele actuale în privința gestionării transparente și eficiente a finanțelor publice, astfel cum a subliniat reuniunea Comitetului ad-hoc de legătură găzduită de Înaltul Reprezentant la 13 aprilie la Bruxelles.

¹¹ La 29 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Palestina [P7_TA(2011)0429].

UE și-a exprimat regretul privind extinderea așezărilor israeliene, în special în Ierusalimul de Est. UE a salutat acordul de reconciliere palestiniană semnat la Cairo la 4 mai, a reiterat că sprijină reconcilierea sub conducerea președintelui Abbas, în acord cu principiile prezentate în discursul său din 4 mai 2011, și a încurajat noi eforturi în sprijinul punerii depline în aplicare a acordului. În contextul cererii de aderare la ONU, lansată de președintele Abbas în septembrie, Înaltul Reprezentant s-a implicat activ în formularea unei declarații a Cvartetului care stabilește termene și solicită părților să ajungă la un acord până la sfârșitul lui 2012. O reuniune ulterioară a trimișilor Cvartetului de la Bruxelles a fost prezidată personal de Înaltul Reprezentant. Înaltul Reprezentant i-a primit pe președintele Abbas și delegația sa la Bruxelles în decembrie 2011, reiterând efortul lor diplomatic reciproc și hotărât în ultimele luni cu privire la procesul de pace din Orientul Mijlociu ¹².

Din 2005, ca parte a angajamentului mai larg al UE de a contribui la soluționarea conflictului israelo-palestinian, au fost desfășurate două misiuni PSAC civile.

EUPOL COPPS a devenit partenerul-cheie pentru Autoritatea Palestiniană în ceea ce privește construirea capacităților pentru poliția civilă și activitățile conexe în materie de stat de drept. În 2011, mandatul misiunii a fost prelungit până la 30 iunie 2012.

EUBAM Rafah și-a menținut capacitatea de redesfășurare și îndeplinire a rolului său, după cum au solicitat cele două părți, ca parte terță la punctul de trecere a frontierei de la Rafah, în conformitate cu Acordul privind circulația și accesul din 2005. Având în vedere situația din Gaza, EUBAM Rafah nu a fost în situația de a se redesfășura din 2007. Pentru a-și păstra capacitatea de redesfășurare, misiunea a fost prelungită până la 30 iunie 2012.

UE va continua să depună toate eforturile pentru a contura un angajament PSAC eficace și eficient. Aceasta va include o mai bună integrare a EUBAM Rafah și EUPOL COPPS pentru a realiza sinergii și reduceri ale costurilor.

¹² La 1 februarie 2012, dl Andreas Reinicke a fost numit Reprezentant Special al UE pentru procesul de pace din Orientul Mijlociu.

UE și Israel au menținut relații bilaterale puternice și un dialog politic deschis în cadrul Acordului de asociere UE-Israel și al actualului Plan de acțiune UE-Israel în cadrul PEV. Toate formatele de dialog și-au reluat activitatea în 2011 - atât la nivel politic (reuniunea Consiliului de asociere din 24 februarie), cât și între serviciile diplomatice.

1.3. PENINSULA ARABICĂ, IRAN ȘI IRAK

1.3.1. CONSILIUL DE COOPERARE AL GOLFULUI ȘI STATELE SALE MEMBRE Cea de a 21-a reuniune a consiliului comun reuniune ministerială UE-Consiliul de Cooperare al Golfului ¹³ (CCG) a avut loc la Abu Dhabi în **Emiratele Arabe Unite (EAU)** în aprilie 2011. Reuniunea a fost coprezidată de Înalțul Reprezentant și ministrul afacerilor externe al EAU, șeful Al Nahyan. Înalțul Reprezentant a călătorit de asemenea în **Arabia Saudită** și **Qatar**, unde a desfășurat convorbiri bilaterale cu mai mulți interlocutori de înalt nivel. Dialogul cu statele membre ale CCG și cu Secretariatul General al CCG s-a intensificat, nu în ultimul rând cu privire la chestiunile regionale majore care au dominat agenda politică în cursul anului 2011. Situația din **Bahrain** ¹⁴ a fost urmărită îndeaproape în 2011. De la începutul demonstrațiilor de la Manama din februarie, UE a solicitat tuturor părților, prin intermediul mai multor concluzii ale Consiliului, să se abțină de la violență și să se angajeze într-un dialog de substanță. O serie constantă de declarații publice emise de Înalțul Reprezentant și de contacte diplomatice cu autoritățile din Bahrain au reflectat din nou preocuparea UE. De asemenea, Înalțul Reprezentant a abordat situația din Bahrain cu ocazia mai multor reuniuni cu miniștrii afacerilor externe, cu șefi de stat sau de guvern din UE. Această presiune, aplicată de UE și de numeroase organizații ale societății civile, a dat rezultate concrete, inclusiv anularea proceselor de către „curtea specială”, și instituirea Comisiei independente de anchetă din Bahrain în iunie 2011, care a emis raportul său final la 23 noiembrie.

¹³ La 24 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la relațiile Uniunii Europene cu Consiliul de Cooperare al Golfului [P7_TA-PROV(2011)0109].

¹⁴ La 27 octombrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Bahrain [P7_TA-PROV(2011)0475]. Parlamentul European a adoptat două rezoluții (7 iulie 2011 și 7 aprilie 2011) referitoare la situația din Siria, Yemen și Bahrain [P7_TA-PROV(2011)0333 și P7_TA-PROV(2011)0148].

1.3.2. YEMEN Din februarie 2011 de când a început mișcarea de protest din Yemen ¹⁵, UE a exercitat o presiune constantă asupra tuturor părților pentru a înceta violența și a permite un transfer pașnic de putere, și anume prin intermediul mai multor concluzii ale Consiliului. Înaltul Reprezentant a emis o serie de declarații care condamnă violența și s-a aflat în contact periodic cu membri majori ai regimului. În special prin șeful delegației sale și în cooperare cu șefii misiunii de la Sana'a, UE s-a implicat strâns în facilitarea contactelor dintre guvern, opoziție și actorii regionali majori pentru a încuraja o tranziție politică cât mai ordonată și mai pașnică posibil. La 23 noiembrie, după luni de impas politic, Înaltul Reprezentant a salutat semnarea unui acord de tranziție politică de către președintele Saleh și reprezentanți majori ai partidelor de la putere și din opoziție din Yemen, sub auspiciile inițiativei CCG. UE a acționat împreună cu partenerii regionali și cu alți parteneri internaționali în urmărirea acestor obiective.

1.3.3. IRAN În contextul căutării unei soluții diplomatice cuprinzătoare și de durată la chestiunea nucleară iraniană, Înaltul Reprezentant a continuat să conducă eforturile internaționale în numele UE, pe baza mandatului său din partea CSONU și a grupului E3 + 3 (Franța, Germania, Regatul Unit și SUA, Rusia și China). Scopul este de a îndemna Iranul să se angajeze cu seriozitate într-un proces de consolidare a încrederii pentru a aborda toate preocupările existente la nivel internațional în privința programului său nuclear. Refuzul sistematic al Iranului de a-și respecta obligațiile internaționale și preocupările crescânde referitoare la chestiuni nesoluționate privind natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului au avut drept rezultat adoptarea în noiembrie 2011 a unei rezoluții de către Consiliul guvernatorilor al AIEA, care exprimă preocupări profunde și crescânde. În conformitate cu dubla abordare, UE a decis ulterior să desemneze noi persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive și să extindă sancțiunile existente ¹⁶.

¹⁵ Parlamentul European a adoptat două rezoluții (7 iulie 2011 și 7 aprilie 2011) referitoare la situația din Siria, Yemen și Bahrain [P7_TA-PROV(2011)0333 și P7_TA-PROV(2011)0148]. La 17 februarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Yemen: persecutarea delincvenților minori, în special cazul lui Muhammed Taher Thabet Samoum [P7_TA(2011)0073].

¹⁶ mandatate de Consiliu și Consiliul European în decembrie 2011, adoptate la 23 ianuarie 2012.

În același timp, UE a rămas extrem de preocupată de deteriorarea situației drepturilor omului în Iran. Înaltul Reprezentant a emis numeroase declarații care condamnă numărul mare de execuții din 2011 și reprimarea la scară largă a cetățenilor iranieni, inclusiv a apărătorilor drepturilor omului, a avocaților și jurnaliștilor care s-au confruntat cu hărțuiri și arestări pentru exercitarea drepturilor și libertăților lor politice legitime. În 2011, UE a adoptat măsuri restrictive impuse unui număr de 61 de iranieni responsabili pentru conducerea sau aplicarea unor încălcări grave ale drepturilor omului. De asemenea, UE va sprijini în continuare mandatul și acțiunile Raportorului special al ONU pentru drepturile omului în Iran, mandat creat de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului în martie 2011.

1.3.4. IRAK Relațiile ONU-Irak au fost consolidate prin trei evoluții semnificative în 2011: în primul rând, punerea în aplicare a Memorandumului de înțelegere privind parteneriatul strategic în domeniul energiei; în al doilea rând, decizia Consiliului de a autoriza semnarea Acordului de parteneriat și cooperare și în al treilea rând, punerea în aplicare a primului document strategic de țară multianual elaborat vreodată pentru asistența acordată Irakului. UE și-a reorientat sprijinul de la reconstrucția de urgență către cooperarea structurată pentru dezvoltare și consolidarea capacităților pe termen lung.

UE a continuat să urmărească îndeaproape situația privind drepturile omului, inclusiv prin exprimarea susținută și repetată a preocupării privind utilizarea pedepsei cu moartea și situația persoanelor care aparțin minorităților. De asemenea, Înaltul Reprezentant și-a exprimat preocuparea privind fracturile semnificative din cadrul guvernului și tensiunile crescânde dintre principalele partide care s-au manifestat la sfârșitul anului. Aceasta a urmărit activ chestiunea rezidenților din Tabăra Ashraf, în sprijinul deplin al eforturilor depuse de Organizația Națiunilor Unite pentru găsirea unei soluții pașnice, inclusiv prin numirea unui Reprezentant Personal.

EUJUST LEX Irak s-a desfășurat integral în Irak în 2011 și a pus în aplicare majoritatea activităților sale în domeniile sistemelor penitenciar, polițienesc și judiciar în țară, furnizând de asemenea cursuri de formare și alte oportunități privind experiența de lucru pentru funcționarii locali, în marea majoritate în statele membre ale UE. Birouri permanente au fost deschise la Bagdad, inclusiv o antenă la Basra și la Erbil, permițând astfel o interacțiune mai strânsă cu autoritățile locale și alți actori internaționali, precum și o mai bună vizibilitate.

COOPERAREA REGIONALĂ

Schimbările politice din regiune au impus o **cooperare regională sporită**, întrucât numeroase provocări, politice, economice sau sociale, puteau fi abordate în mod eficace numai la nivel regional. Organizațiile regionale cum ar fi **Liga Statelor Arabe (LSA)** și **Organizația de Cooperare Islamică** s-au adaptat la noul context politic, iar UE și-a consolidat implicarea alături de acestea. UE și-a intensificat în special relațiile cu LSA prin contacte periodice la nivel ministerial și la nivel de înalți funcționari, inclusiv o reuniune informală a Consiliului Afaceri Externe cu Secretarul General Nabil el-Araby al LSA, și prin sprijinul pentru crearea unei celule de criză pentru LSA.

Noul context politic oferă posibilitatea de a da un nou impuls **Uniunii pentru Mediterana (UpM)** pentru a dezvolta o serie largă de activități de cooperare sectorială între Europa și partenerii sudici în complementaritate cu politicile UE privind PEV.

2. RUSIA, VECINĂTATEA ESTICĂ ȘI ASIA CENTRALĂ

2.1. FEDERAȚIA RUSĂ

În pofida unei anumite instabilități pe scena internă a Rusiei la sfârșitul anului, 2011 a cunoscut noi realizări. Acestea au inclus aderarea Rusiei la OMC, adoptarea și lansarea punerii în aplicare a „Măsurilor comune în vederea instituirii unui regim de călătorie pe termen scurt fără viză pentru cetățenii din Rusia și UE”, progresele realizate în punerea în aplicare a Parteneriatului pentru modernizare și crearea Forumului societății civile, precum și acordul de modernizare a sistemului de redevențe pentru survolarea Siberiei începând din ianuarie 2012 (deși, din păcate, Rusia nu a pus încă acordul în aplicare). Relația Bruxelles-Moscova a rămas strânsă și prin contactele periodice dintre Înaltul Reprezentant și Ministrul Afacerilor Externe al Rusiei, Lavrov.

Au avut loc două summituri UE-Rusia ¹⁷ într-o atmosferă constructivă, deși rezultatele palpabile au fost limitate. UE își va intensifica eforturile în vederea unei mai bune orientări pe rezultate a acestor reuniuni pe viitor. În 2011 s-au desfășurat reuniuni formale de dialog politic la diferite niveluri, multe dintre acestea fiind convocate de două ori. UE a continuat să urmărească integrarea Rusiei în sistemul internațional bazat pe norme, care este susținută de aderarea la OMC.

UE a continuat să se implice alături de Rusia în numeroase chestiuni internaționale care ocupă un loc central pe agenda PESC a UE, precum Iranul, Siria, Orientul Mijlociu extins, Afganistanul și conflictele prelungite din vecinătatea comună, recunoscând interesul comun al realizării de progrese în privința acestora. De asemenea, UE și-a continuat cooperarea cu Rusia pe marginea unor chestiuni globale cum ar fi schimbările climatice, terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, criminalitatea organizată, traficul ilegal, securitatea informatică și securitatea energetică.

¹⁷ Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la summitul UE-Rusia din 9 – 10 iunie [P7_TA(2011)0268] și o rezoluție referitoare la summitul din 15 decembrie 2011 și la rezultatul alegerilor pentru Duma de Stat din 4 decembrie 2011 [P7_TA(2011)0575].

Parteneriatul pentru modernizare (PpM) UE-Rusia, lansat în 2010, a înregistrat progrese în 2011, reprezentând o dovadă a puternicei interdependențe UE-Rusia și a interesului lor reciproc pentru o cooperare mai strânsă: au fost emise două rapoarte comune privind progresele înregistrate de PpM și a continuat punerea în aplicare a planului de acțiune comun. PpM UE-Rusia a fost completat de parteneriate bilaterale de modernizare încheiate de 23 de state membre ale UE cu Rusia.

Negocierile privind un nou **acord UE-Rusia** au continuat în 2011, axându-se exclusiv pe dispoziții referitoare la comerț și investiții. Obiectivul convenit este încheierea unui acord strategic care va furniza un cadru cuprinzător pentru relațiile UE-Rusia în viitorul previzibil și va contribui la dezvoltarea potențialului relației noastre.

În ceea ce privește **securitatea externă**, valorificând experiența pozitivă a contribuției Rusiei la EUFOR TCHAD/Republica Centrafricană și coordonarea în curs cu EUNAVFOR ATALANTA, în 2011 au continuat convorbirile preliminare informale privind un acord-cadru pentru participarea Rusiei la operațiile UE de gestionare a crizelor.

Drepturile omului, democrația, statul de drept și evoluțiile interne din Rusia au reprezentat și în 2011 o sursă de preocupare ¹⁸. Încălcărilor procedurale în perioada premergătoare și în timpul alegerilor pentru Duma de Stat din 4 decembrie, situația din Caucazul de Nord și tratamentul aplicat apărătorilor drepturilor omului au reprezentat în mod deosebit motive de preocupare. UE a continuat să ridice aceste chestiuni în cadrul reuniunilor sale de dialog politic cu Rusia, inclusiv al summiturilor. În 2011 s-au desfășurat două runde de consultări UE-Rusia pe tema drepturilor omului. Acestea au permis UE să își exprime mai detaliat preocupările, inclusiv în ceea ce privește cazurile individuale și asasinarea unor jurnaliști și apărători ai drepturilor omului. În acord cu noua sa Strategie privind drepturile omului, UE va intensifica presiunea asupra Rusiei în vederea aderării la standardele internaționale privind drepturile omului, inclusiv în cadrul summiturilor bianuale UE-Rusia.

¹⁸ La 17 februarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la statul de drept în Rusia [P7_TA(2011)0066].

2.2. PARTENERIATUL ESTIC - BILATERAL

Parteneriatul estic a fost lansat în mai 2009 ca dimensiune estică a politicii europene de vecinătate ¹⁹. Acesta este alcătuit atât din relații bilaterale cu țările partenere, cât și din acțiuni multilaterale vizând promovarea unei cooperări regionale sporite.

În 2011, asocierea politică și integrarea economică dintre UE și țările partenere s-a accelerat prin negocieri privind, printre altele, acordurile de asociere, zonele de liber schimb complex și cuprinzător și facilitarea eliberării vizelor în cadrul parteneriatului, iar programele privind abordarea bilaterală a parteneriatului au continuat să sprijine reformele esențiale și măsurile de consolidare a încrederii pentru a promova pași în direcția soluționării conflictelor.

2.2.1. UCRAINA Deteriorarea situației în domeniul democrației și drepturilor omului în Ucraina ²⁰ a fost în mod deosebit preocupantă și a redus posibilitățile UE de a se implica. Mai multe figuri importante ale opoziției, inclusiv fostul premier Timoșenko ²¹, au fost victimele unei justiții selective și au făcut obiectul unor procese judiciare viciate și netransparente. Această chestiune a ocupat un loc prioritar pe agenda dialogului politic UE-Ucraina. Nivelul de respectare de către Ucraina a angajamentelor sale față de valorile universale și, în mod specific, modul în care se vor gestiona cazurile de justiție selectivă, este de așteptat să aibă un impact semnificativ asupra viitorului relațiilor UE-Ucraina.

Negocierile privind un acord de asociere ²², incluzând ca parte integrantă o zonă de liber schimb complex și cuprinzător (DCFTA), s-au finalizat la nivel de negociatori, pregătind calea către parafarea acordului. În septembrie 2011, Comisia a făcut public primul raport privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Planului de acțiune privind liberalizarea vizelor. Summitul anual UE-Ucraina s-a desfășurat la 19 decembrie 2011 la Kiev.

¹⁹ La 7 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la revizuirea politicii europene de vecinătate - dimensiunea estică [P7_TA-PROV(2011)0153].

²⁰ La 27 octombrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la evoluțiile actuale din Ucraina [P7_TA(2011)0472].

²¹ La 9 iunie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Ucraina: cazurile Iuliei Timoșenko și ale altor membri ai fostului guvern [P7_TA(2011)0272].

²² La 1 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție cuprinzând recomandările Parlamentului European adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind negocierile pentru Acordul de asociere UE-Ucraina [P7_TA-PROV(2011)0545].

2.2.2. REPUBLICA MOLDOVA Negocierile cu Republica Moldova privind un nou acord de asociere ²³ au continuat să înregistreze progrese într-un ritm foarte bun pe parcursul anului. În decembrie 2011, UE a anunțat că Republica Moldova este suficient pregătită pentru lansarea negocierilor privind o zonă de liber schimb complex și cuprinzător. Planul de acțiune privind liberalizarea vizelor a fost prezentat Moldovei în ianuarie 2011, iar primul raport privind progresele înregistrate a fost prezentat de Comisie în septembrie 2011. Misiunea Uniunii Europene de Asistență Frontalieră pentru Moldova și Ucraina (EUBAM) a continuat să aducă o contribuție substanțială la dezvoltarea unor proceduri de gestionarea a frontierelor care să corespundă standardelor Uniunii Europene și să răspundă necesităților legitime ale cetățenilor moldoveni și ucraineni, călătorilor și comerțului, care la rândul lor consolidează securitatea regională și sprijină dezvoltarea economică. UE și-a continuat eforturile de a contribui la soluționarea conflictului din **Transnistria**. Negocierile formale în formatul „5+2”, la care participă UE, au fost relansate în noiembrie 2011. Consiliul Afaceri Externe din septembrie 2011 a adoptat o decizie care prevede prelungirea măsurilor restrictive împotriva conducerii transnistrene până la 30 septembrie 2012, prelungind în același timp suspendarea măsurilor pentru o perioadă suplimentară de șase luni până la 31 martie 2012 pentru a încuraja evoluții pozitive. O serie de vizite bilaterale la nivel înalt au reflectat natura evolutivă a relației UE-Moldova, inclusiv o vizită a Înaltului Reprezentant la Chișinău în martie 2011 și vizita COPS în decembrie 2011.

²³ La 15 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție cuprinzând recomandările Parlamentului European adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind negocierile dintre UE și Republica Moldova pentru Acordul de asociere [P7_TA-PROV(2011)0385].

2.2.3. BELARUS UE a reacționat ferm la reprimarea societății civile, a opoziției politice și a presei independente care a urmat încălcărilor standardelor electorale la alegerile prezidențiale din 19 decembrie 2010 din Belarus ²⁴. Deși a rămas fidel politicii sale de implicare critică, inclusiv prin dialog și Parteneriatul estic, Consiliul Afaceri Externe din ianuarie 2011 a decis să extindă și să reinstaureze integral măsurile restrictive îndreptate împotriva statului Belarus. Aceste măsuri au fost consolidate în mod repetat pe parcursul anului, având în vedere că situația din Belarus a continuat să se deterioreze. Consiliul Afaceri Externe din iunie 2011 a decis să impună un embargo asupra statului Belarus privind armele și materialele care ar putea fi utilizate pentru reprimarea internă și să înghețe activele unui om de afaceri proeminent asociat regimului și a trei companii deținute sau controlate de acesta. În paralel, UE și-a consolidat angajamentul față de populația și societatea civilă din Belarus printr-un sprijin sporit acordat societății civile și victimelor represiunii ²⁵, oferta de a începe negocieri cu privire la acordurile de facilitare a vizelor și la acordurile de readmisie, precum și printr-un dialog intensificat cu societatea din Belarus ²⁶.

2.2.4. CAUCAZUL DE SUD

Angajamentul deja ferm al UE în Caucazul de Sud a fost consolidat pe parcursul anului 2011, Înaltul Reprezentant vizitând toate cele trei țări în noiembrie. În plus, aceasta s-a întâlnit în câteva rânduri cu liderii acestor țări la nivel bilateral.

²⁴ Parlamentul European a adoptat la 20 ianuarie și 12 mai 2011 două rezoluții referitoare la situația din Belarus [P7_TA(2011)0022 și P7_TA(2011)0244].

²⁵ La 14 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Belarus: arestarea apărătorului drepturilor omului Ales Bialatski [P7_TA(2011)0392]. La 9 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Belarus (în special cazurile lui Ales Michalevic și al Nataliei Radina) [P7_TA(2011)0099].

²⁶ Ca răspuns la evoluțiile îngrijorătoare ale situației drepturilor omului în Belarus în urma alegerilor prezidențiale din decembrie 2010, UE a mobilizat comunitatea internațională pentru a răspunde cu fermitate la încălcările drepturilor omului. În iunie 2011, sub conducerea Uniunii Europene, Consiliul pentru Drepturile Omului a adoptat o rezoluție care l-a însărcinat pe Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului să raporteze cu privire la evoluțiile situației drepturilor omului în Belarus și să formuleze recomandări pentru acțiuni viitoare.

UE a menținut un angajament ferm cu **Georgia**, pentru a promova reforme și relații mai strânse și ca rezultat al angajamentelor sale legate de conflictul din 2008. Înaltul Reprezentant s-a angajat personal în sprijinirea medierii elvețiene, încununată de succes, dintre Georgia și Rusia, care a deschis calea pentru aderarea Rusiei la OMC. Acordurile de facilitare a eliberării vizelor și acordurile de readmisie cu Georgia au intrat în vigoare la 1 martie 2011. În decembrie 2011, UE a anunțat că această țară este suficient de pregătită pentru lansarea negocierilor privind o zonă de liber schimb complex și cuprinzător, ca parte integrantă a acordului de asociere.

În 2011, misiunea de monitorizare a Uniunii Europene în Georgia (EUMM) a contribuit în continuare cu succes la eforturile de stabilizare, de normalizare și de consolidare a încrederii pe teren. EUMM Georgia a fost prelungită până la 14 septembrie 2012. Misiunea își execută mandatul actual cu cel puțin 200 de observatori, care acționează în toate cele patru atribuții, cu accentul pe atribuțiile de stabilizare și de consolidare a încrederii ²⁷.

UE a continuat să joace un rol de frunte în dezbaterile internaționale de la Geneva, singurul forum de dialog între părți după conflictul din august 2008. Aceasta s-a realizat, între altele, prin intermediul Instrumentului de stabilitate; UE a finanțat activități de consolidare a încrederii și de reacție rapidă, precum și contacte interpersonale. În septembrie, a fost numit un nou RSUE pentru Caucazul de Sud și criza din Georgia, dl Philippe Lefort, cu un mandat axat pe soluționarea conflictelor și aspecte regionale în Caucazul de Sud.

UE a menținut un angajament puternic cu **Armenia** în scopul sprijinirii eforturilor de reformă. Negocierile privind acordul de asociere au progresat semnificativ și Armenia a înregistrat progrese în întrunirea condițiilor pentru deschiderea negocierilor pentru un acord de liber schimb aprofundat și cuprinzător (negocierile au demarat în iunie 2012). În octombrie, a fost semnat un parteneriat pentru mobilitate cu Armenia. Mandatul de negociere a unui acord de facilitare a eliberării vizelor și de readmisie a fost adoptat de Consiliu la 19 decembrie (negocierile au început în februarie 2012).

²⁷ La 17 noiembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la negocierile pentru Acordul de asociere UE-Georgia [2011/2133(INI)] care a solicitat recunoașterea Georgiei ca stat european și ca negocierile să se bazeze pe o perspectivă europeană, inclusiv articolul 49.

Negocierile cu **Azerbaidjan** privind chestiuni legate de energie, inclusiv cu privire la conducta transcaspică au progresat corespunzător, la fel ca și cele privind acordurile de facilitare a eliberării vizelor și de readmisie. Cu toate acestea, convorbirile referitoare la acordul de asociere au înregistrat unele întârzieri din cauza unor așteptări diferite și a unor preocupări privind situația drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În afara dezbaterilor internaționale de la Geneva, RSUE a fost activ în sporirea sprijinului UE în procesul de soluționare a conflictului privind **Nagorno-Karabah**. UE a continuat să acorde sprijinul său politic deplin Grupului de la Minsk al OSCE pentru a ajuta părțile să găsească o soluție privind Nagorno-Karabah. De asemenea, UE a finanțat o serie de măsuri de consolidare a încrederii pentru a facilita progresele în direcția unei soluții.

2.3. PARTENERIATUL ESTIC - RELAȚII MULTILATERALE

Punctul principal a fost **summitul Parteneriatului estic de la Varșovia** din septembrie 2011. Summitul de la Varșovia a consolidat Parteneriatul estic și a oferit orientări pentru dezvoltarea sa ulterioară. UE și-a manifestat ferm hotărârea de a accelera asocierea politică și integrarea economică. În același timp, summitul a transmis un mesaj clar, și anume că **reforme economice** nu vor fi durabile fără **reforme politice**, ceea ce explică accentul pe valorile comune ale democrației, drepturilor omului și statului de drept.

În domeniul **PESC/PSAC**, summitul Parteneriatului estic a făcut apel la sporirea dialogului și a cooperării privind chestiuni de securitate internațională, inclusiv în vederea posibilei participări a partenerilor la operații civile și militare conduse de UE. În același timp, cooperarea dintre UE și țările partenere, precum și proiectele de cooperare regională și programele UE de asistență vor pune mai mult accentul pe soluționarea pașnică a conflictelor și măsuri de consolidare a încrederii.

Platforma multilaterală din cadrul Parteneriatului estic privind democrația, buna guvernare și stabilitatea a adoptat noul său program de lucru 2011 – 2013, în cadrul căruia au fost lansate noi grupuri de experți pentru **reforma administrației publice** și pentru **migrație și azil** ²⁸.

În domeniul **gestionării integrate a frontierelor** (GIF), a început punerea în aplicare a proiectelor legate de inițiativa emblematică în domeniul supravegherii frontierelor verzi la frontiera dintre Ucraina și Belarus și al consolidării infrastructurii la frontiera dintre Georgia și Armenia. A continuat formarea experților privind elaborarea de strategii în domeniul GIF ale țărilor partenere ale Parteneriatului estic.

2.4. ASIA CENTRALĂ ²⁹

În cursul anului 2011, punerea în aplicare a strategiei UE pentru Asia Centrală ³⁰ s-a intensificat, inclusiv prin dialog politic și cooperare tehnică.

²⁸ Platforma a început să elaboreze idei privind modalități de îmbunătățire a abordărilor comune în rândul agențiilor de aplicare a legii pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și a lansa cooperarea în domeniul politicii de securitate și apărare comune (PSAC).

²⁹ La 2 iulie, dna Patricia Flor a fost numită Reprezentant Special al UE pentru Asia Centrală, în locul Ambasadorului Pierre Morel.

³⁰ La 15 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația aplicării strategiei UE pentru Asia Centrală [P7_TA-PROV(2011)0588].

În aprilie 2011, la Taşkent, în Uzbekistan a avut loc o reuniune ministerială UE-Asia Centrală, care s-a axat pe amenințări și provocări comune, cum ar fi terorismul, traficul de ființe umane și de droguri, neproliferarea și securitatea energetică.

UE a lucrat de asemenea la elaborarea unui plan de acțiune comun pentru punerea în aplicare a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului în Asia Centrală. Documentul respectiv a fost adoptat împreună cu Declarația de la Așgabat în noiembrie 2011.

În cadrul Planului de acțiune UE-Asia Centrală în materie de droguri, dialogul anual cu țările din Asia Centrală în materie de droguri s-a desfășurat în aprilie 2011. Țările din Asia Centrală au transmis informații cu privire la progresele realizate în eforturile lor de reducere a cererii de droguri și de combatere a traficului de droguri.

Chestiuni de securitate regională și punerea în aplicare a principiilor gestionării integrate a frontierelor au fost discutate în cadrul celei de a 9-a reuniuni a Inițiativei în domeniul securității frontierelor Asiei Centrale din martie 2011 de la Dușanbe, Tadjikistan. Drepturile omului rămân o chestiune de interes în toate cele cinci țări și au fost abordate în cadrul dialogurilor anuale privind drepturile omului.

De asemenea, au avut loc contacte politice periodice între RSUE pentru Asia Centrală și statele din Asia Centrală.

RSUE pentru Asia Centrală a acordat o atenție deosebită reconcilierii și finalizării legitimării autorităților statului în Kârgâzstanul post-criză. Acesta a contribuit la acțiunea politică a UE ca răspuns la evenimentele de la Zhanaozen din decembrie 2011. A facilitat comunicarea dintre UE și președintele Turkmenistanului în discuții majore pe tema energiei (TCP). În privința securității regionale, acesta a promovat la nivel înalt în țările din Asia Centrală un nou efort regional UE-ONU privind combaterea terorismului și a reprezentat UE în cooperarea politică cu părțile interesate internaționale cu privire la gestionarea frontierelor în Asia Centrală.

3. BALCANII DE VEST

Balcanii de Vest au rămas o prioritate majoră pentru UE pe parcursul lui 2011, iar aceasta a menținut un angajament decisiv în soluționarea tensiunilor politice complexe din regiune, în special prin preluarea conducerii ferme în promovarea dialogului dintre Belgrad și Pristina și evitarea unei crize instituționale grave în Bosnia și Herțegovina. SEAE cooperează de asemenea îndeaproape cu Comisia în procesul de preaderare pentru țările cu perspectivă de aderare la UE. **Procesul de stabilizare și de asociere (PSA)** a oferit în continuare principalul cadru de politici pentru relațiile și negocierile cu țările din Balcanii de Vest ³¹. UE a reafirmat importanța **cooperării regionale și a bunelor relații de vecinătate** în cadrul procesului de apropiere de UE, ca elemente esențiale ale acestui proces. Deși în 2011 s-au înregistrat progrese semnificative, au rămas provocări importante. Acestea au inclus dialogul politic constructiv, consolidarea supremației legii, inclusiv garantarea libertății de exprimare, combaterea corupției și a criminalității organizate, eficacitatea și independența sistemului judiciar și îmbunătățirea capacității administrative, precum și abordarea și soluționarea chestiunilor bilaterale deschise ³².

Croația ³³ și statele membre ale UE au finalizat negocierile de aderare la 30 iunie 2011 și au semnat Tratatul de aderare la 9 decembrie 2011 la Bruxelles. În așteptarea încheierii cu succes a procedurilor de ratificare, Croația va deveni membru al UE la 1 iulie 2013. De la semnarea Tratatului de aderare, Croația a participat ca observator activ în cadrul Consiliului și al grupurilor sale de pregătire.

³¹ În 2011, Consiliul și-a reafirmat angajamentul fără echivoc față de perspectiva europeană a Balcanilor de Vest, care rămâne esențială pentru stabilitatea, reconcilierea și viitorul regiunii, astfel cum a fost reconfirmată în cadrul **Forumului Balcanilor de Vest** de la Luxemburg din 20 iunie 2011. Consiliul din decembrie 2011 a reafirmat de asemenea necesitatea unei condiționalități echitabile și riguroase în cadrul procesului de stabilizare și de asociere, în conformitate cu consensul reînnoit privind extinderea aprobat de Consiliul European din 14 – 15 decembrie 2006.

³² Procesul de Cooperare în Europa de Sud-Est (SEEC) - sub președinția muntegă, apoi sârbă - a jucat un rol pozitiv în acest context, printre altele adoptând o strategie regională privind chestiuni de justiție și afaceri interne. Consiliul de Cooperare Regională (CCR) a continuat consolidarea cooperării în regiune cu privire la o serie de chestiuni-cheie.

³³ La 1 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la cererea Croației de a deveni membră a Uniunii Europene [P7_TA-PROV(2011)0539] și o rezoluție legislativă referitoare la aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană [].

În urma adoptării Rezoluției A/RES/64/298 a AG a ONU, UE a facilitat un **proces de dialog între Belgrad și Priștina**. În 2011, au existat opt reuniuni ale dialogului; s-a ajuns la șase acorduri: privind registrul de stare civilă, cadastrul, ștampilele vamale, libertatea de circulație, acceptarea diplomelor universitare și GIF. Înaltul Reprezentant a solicitat în mod repetat părților să se angajeze constructiv. Punerea în aplicare a acordurilor a demarat, deși cu anumite dificultăți.

În mai 2011, Înaltul Reprezentant a vizitat Belgradul pentru a evalua relațiile UE-Serbia și procesul de stabilizare și de asociere ³⁴ cu președintele sârb Tadic. Aceasta a salutat arestarea lui Ratko Mladic în aceeași zi. La 8 iunie, șeful delegației UE la Belgrad și ministrul de externe Jeremic au semnat un acord-cadru privind participarea la misiunile PSAC. Președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy, a vizitat Serbia în septembrie. Acordul interimar dintre UE și Serbia a continuat să fie pus în aplicare în așteptarea finalizării tuturor procedurilor pentru intrarea în vigoare a Acordului de stabilizare și de asociere. Ca urmare a cererii **Serbiei** de aderare la UE din 2009, Comisia a prezentat un aviz la 12 octombrie 2011. În decembrie, Consiliul a precizat că deschiderea negocierilor de aderare va fi examinată de Consiliul European, în acord cu practica consacrată, odată ce Comisia va fi evaluat că Serbia a atins gradul necesar de respectare a criteriilor de aderare, în special prioritatea-cheie a luării de măsuri în direcția unor îmbunătățiri vizibile și durabile a relațiilor cu Kosovo, în acord cu condițiile din procesul de stabilizare și de asociere, evidențiate de avizul Comisiei.

³⁴ La 19 ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție legislativă referitoare la proiectul de decizie a Consiliului și a Comisiei privind încheierea Acordului de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte [P7_TA(2011)0015].

La 9 decembrie, Consiliul European a amânat decizia privind acordarea statutului de țară candidată Serbiei ³⁵.

Consiliul de stabilizare și de asociere UE-**Muntenegru** ³⁶ s-a reunit la 21 iunie la Luxemburg. Consiliul European din decembrie a recunoscut progresele importante realizate cu privire la agenda de reformă și, în vederea deschiderii negocierilor de aderare în iunie 2012, a însărcinat Consiliul Afaceri Generale să examineze punerea în aplicare a reformelor, în special în ceea ce privește statul de drept, pe baza unui raport al Comisiei.

În martie, Consiliul Afaceri Externe a adoptat concluzii care stabilesc o abordare cuprinzătoare a UE: o strategie consolidată pentru **Bosnia și Herțegovina (BiH)** și o prezență unică a UE pe teren (RSUE/delegația UE), inclusiv un set consolidat de instrumente, de la instrumente și proiecte periodice de extindere la măsuri PESC, cum ar fi posibile măsuri restrictive ³⁷. În mai 2011, Înaltul Reprezentant a vizitat BiH. Drept urmare, decizia Adunării naționale din Republica Srpska de a organiza un referendum privind independența sistemului judiciar a fost anulată. Această vizită a dus la inițierea unui dialog structurat cu UE privind sistemul judiciar ³⁸. Dl Peter Sorensen a fost numit Reprezentant Special al UE pentru Bosnia și Herțegovina la 18 iulie.

³⁵ Consiliul European a acordat Serbiei statutul de țară candidată la 1 martie 2012.

³⁶ La 9 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la procesul de integrare europeană a Republicii Muntenegru [P7_TA(2011)0091].

³⁷ Pe baza concluziilor Consiliului din martie 2011, noua funcție dublă RSUE/șef al delegației a contribuit la depășirea impasului politic local după alegerile parlamentare din 2010. RSUE/șeful delegației a facilitat o dinamică de perspectivă sporită prin reunirea influenței politice a RSUE cu instrumentele tehnice și financiare ale UE în vederea facilitării progreselor referitoare la procesul de integrare în UE. Poziția RSUE a fost separată de funcția de Înalt Reprezentant al comunității internaționale în BiH începând cu 1 septembrie 2011.

³⁸ Dialogul din cadrul procesului de stabilizare și de asociere urmărește să consolideze statul de drept și să instituie un sistem judiciar independent, eficient, imparțial și responsabil în întreaga BiH.

În cursul lui 2011, statele membre ale UE au decis să prelungească **Misiunea de Poliție a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina (EUPM)** până la 30 iunie 2012 și să încheie misiunea în momentul respectiv. Acțiunile ulterioare privind sprijinul acordat autorităților locale din BiH vor fi asigurate prin activități ale RSUE și instrumente ale Comisiei.

În ceea ce privește **operația Althea**, în octombrie 2011 Consiliul a confirmat disponibilitatea UE de a continua să îndeplinească în această etapă un rol militar executiv pentru a sprijini eforturile Bosniei și Herțegovinei de a menține climatul de siguranță și securitate în cadrul unui mandat reînnoit al ONU. Principalul efort al operației Althea va viza consolidarea capacităților și formare, menținând totodată conștientizarea situației și o rezervă credibilă.

Ca și în cazul Serbiei, un acord interimar a continuat să fie pus în aplicare în așteptarea finalizării tuturor procedurilor pentru intrarea în vigoare a Acordului de stabilizare și de asociere. La 28 decembrie, la mai mult de un an de la alegerile din octombrie 2010, principalii lideri politici din BiH au convenit asupra formării Consiliului de Miniștri, asupra adoptării unui buget de stat pentru 2011 și asupra continuării procesului de elaborare a legislației privind recensământul și ajutorul de stat, precum și a eforturilor de punere în aplicare a hotărârii CEDO (Curtea Europeană a Drepturilor Omului) în cauza Sejdic/Finci, toate acestea fiind evidențiate în concluziile Consiliului din martie ca cerințe esențiale pentru progrese pe calea către UE.

Comisia Europeană a adoptat programul național pentru Bosnia și Herțegovina în cadrul componentei asistență pentru tranziție și consolidarea instituțiilor a IPA pentru anul 2011. Programul are o valoare totală de 91 280 000 EUR. Programul vizează furnizarea de asistență în principal în următoarele sectoare: reforma administrației publice, justiția și afacerile interne, dezvoltarea sectorului privat, transporturile, mediul și schimbările climatice și dezvoltarea socială. În plus, BiH primește fonduri prin programele multibeneficiar din cadrul IPA.

În decembrie 2011, Consiliul Afaceri Generale a reafirmat că **Kosovo**³⁹ va beneficia de pe urma unei posibile liberalizări a vizelor dacă vor fi întrunite toate condițiile. Fără a se aduce atingere pozițiilor statelor membre în ceea ce privește statutul, Consiliul a invitat, de asemenea, Comisia să evalueze progresele înregistrate de Kosovo în ceea ce privește chestiunile legate de comerț și să propună calea de urmat pentru un acord comercial de îndată ce vor fi fost realizate progrese suficiente. Consiliul a recunoscut că dezvoltarea socioeconomică în Kosovo ar fi de asemenea intensificată prin aderarea la BERD (Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare) și și-a exprimat angajamentul de a ajunge la un acord privind participarea Kosovo la programe ale UE, fără a aduce atingere pozițiilor statelor membre în ceea ce privește statutul. În cele din urmă, Consiliul a salutat intenția Comisiei de a lansa un dialog structurat privind supremația legii și intenția Comisiei de a revizui comunicarea sa din 2009.

Misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, EULEX, are în continuare rolul important de a oferi asistență și a sprijini autoritățile din Kosovo în domeniul supremației legii, în mod specific cu privire la sistemele polițienesc, judiciar și vamal. Activitățile sale din 2011 au fost marcate de continuarea investigațiilor sensibile privind cazuri de mare vizibilitate. Eforturile în domeniul vamal au avut drept rezultat o scădere a contrabandei. Au avut loc mai multe procese legate de traficul internațional de droguri. În domeniul persoanelor dispărute, experții au continuat să desfășoare operațiuni pe teren.

EULEX Kosovo, deși confruntată cu dificultăți de generare a forțelor (insuficiente unități de poliție formate), a acționat de asemenea ca furnizor de securitate, oferind asistență poliției din Kosovo atunci când a fost necesar și în cooperare cu KFOR. EULEX a continuat să consolideze supremația legii în nordul Kosovo cu o prezență sporită până la evenimentele violente din iulie 2011.

³⁹ Dl Samuel Zbogar a fost numit Reprezentant Special al UE pentru Kosovo la 1 februarie 2012.

În septembrie 2011, Grupul special de investigații al UE (SITF) a început lucrările pentru realizarea unei investigații penale echitabile și independente privind acuzațiile de crime de război și criminalitate organizată cuprinse în raportul Consiliului Europei din decembrie 2010. Crearea SITF demonstrează angajamentul UE de a desfășura o investigație imparțială și profesionistă privind aceste acuzații și reprezintă o mărturie a importanței pe care UE o acordă abordării adecvate a acestei chestiuni. Este o investigație complexă și multinațională care va lua timp pentru finalizare.

În septembrie 2011, SEAE a început o revizuire la nivel strategic a misiunii EULEX Kosovo în contextul angajamentului global al UE în Kosovo. Rezultatul acestei revizuii strategice va fi pus în aplicare în 2012.

În contextul continuării crizei dintre guvern și opoziție în **Albania**, Consiliul Afaceri Externe din iunie 2011 și-a exprimat preocuparea, solicitând reluarea dialogului politic. Până la sfârșitul anului, Consiliul a salutat mai multe măsuri pozitive, inclusiv crearea unei comisii parlamentare pentru reforma electorală și a unui grup de lucru pentru reforma regulamentului de procedură al parlamentului, precum și un calendar pentru adoptarea de acte legislative care necesită o majoritate de 3/5. Alegerile municipale din 8 mai, care au devenit extrem de disputate, au fost evaluate în general drept competitive și transparente. Totuși, au rămas unele deficiențe. În decembrie 2011, Consiliul a precizat că Albania a făcut progrese limitate în îndeplinirea criteriilor politice pentru aderare și a celor 12 priorități pentru deschiderea negocierilor de aderare, urmând astfel recomandarea Comisiei Europene de a nu acorda statutul de țară candidată Albaniei. UE și-a menținut angajamentul față de perspectiva europeană a Albaniei și va sprijini în continuare eforturile Albaniei în acest proces. În cursul anului 2011, Înaltul Reprezentant, împreună cu comisarul Füle, a subliniat necesitatea unor progrese privind dialogul politic, reforma electorală și alte chestiuni-cheie pe agenda UE.

În **fosta Republică iugoslavă a Macedoniei**, începutul lui 2011 a fost dominat de un boicot în Parlament din partea celui mai mare partid de opoziție ⁴⁰. Totuși, FYROM a organizat în iunie alegeri parlamentare care au fost evaluate de Consiliu în concluziile sale din decembrie drept competitive, transparente și bine administrate în întreaga țară. Cu toate acestea, Consiliul a remarcat de asemenea că sunt necesare noi eforturi pentru promovarea și garantarea drepturilor fundamentale în această țară. Nu s-au înregistrat progrese cu privire la soluționarea chestiunii denumirii.

Dialogul la nivel înalt privind aderarea, inițiat în 2011 de președintele Comisiei, Manuel Barroso, și lansat de comisarul Füle și de prim-ministrul Gruevki în martie 2012, a imprimat un nou dinamism procesului de integrare în UE ⁴¹. În raportul său privind progresele înregistrate, Comisia a reiterat recomandarea ca negocierile de aderare să fie deschise cu FYROM, iar Consiliul și-a exprimat disponibilitatea de a reveni asupra chestiunii în primul semestru al lui 2012.

Este esențială menținerea unor relații de bună vecinătate și găsirea, sub egida ONU, a unei soluții negociate și acceptate de ambele părți privind problema denumirii acestei țări. Consiliul a indicat că așteaptă cu interes dialogul la nivel înalt în desfășurare cu privire la chestiunea denumirii.

⁴⁰ La 7 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Raportul privind progresele înregistrate pentru anul 2010 privind fosta Republică iugoslavă a Macedoniei [P7_TA-PROV(2011)0151].

⁴¹ Sesiunea inaugurală a avut loc la 15 martie 2012.

4. TURCIA ȘI VECINII DIN EUROPA DE VEST

4.1. TURCIA

Turcia, atât ca țară candidată ⁴², cât și ca partener regional major, a continuat să fie un interlocutor important pentru UE, care a apreciat participarea Turciei la repartizarea sarcinilor în cadrul crizei siriene. Turcia a fost activă în vecinătatea sa extinsă și a jucat un rol influent în sprijinirea reformelor, inclusiv în Africa de Nord. De asemenea, Turcia a rămas un actor regional important în Orientul Mijlociu, Balcanii de Vest, Afganistan/Pakistan, Caucazul de Sud și Cornul Africii. În acest context, Înalțul Reprezentant și-a menținut angajamentul de a consolida în continuare dialogul politic al UE cu Turcia privind chestiuni de politică externă de interes reciproc și s-a întâlnit în câteva rânduri cu ministrul de externe al Turciei, dl Davutoglu. Acesta a fost, de asemenea, invitat să participe la o sesiune informală a Consiliului, invitație care a fost acceptată imediat. Un dialog strategic informal cu Turcia a fost instituit la nivelul directorilor politici.

De asemenea, UE a apreciat în mod deosebit implicarea puternică a Turciei în misiunile PSAC, în special EUFOR Althea și EULEX Kosovo.

Turcia și-a menținut angajamentul față de procesul negocierilor de aderare și agenda de reformă politică, însă sunt necesare noi eforturi în direcția îndeplinirii integrale a criteriilor de la Copenhaga într-o serie de domenii, în special în ceea ce privește libertățile fundamentale. Au continuat eforturile pentru intensificarea dialogului și a cooperării cu Turcia în lupta sa împotriva terorismului, precum și pentru lansarea unui dialog în materie de vize, mobilitate și migrație în conformitate cu practicile consacrate.

⁴² La 9 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la raportul din 2010 cu privire la progresele înregistrate de Turcia [P7_TA(2011)0090].

În concluziile sale din decembrie 2011, Consiliul Afaceri Generale a subliniat că Turcia trebuie să se angajeze fără echivoc în menținerea unor relații de bună vecinătate și față de soluționarea pașnică a litigiilor în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, recurgând, după caz, la Curtea Internațională de Justiție. Acesta și-a exprimat deosebită îngrijorare și a îndemnat la evitarea oricărui tip de amenințare sau de acțiune îndreptată împotriva unui stat membru sau a oricărei surse de fricțiune sau acțiuni susceptibile de a aduce atingere bunelor relații de vecinătate și soluționării pe cale pașnică a diferendelor. Mai mult, UE a subliniat din nou toate drepturile suverane ale statelor membre ale UE care cuprind, printre altele, dreptul de a semna acorduri bilaterale și de a explora și exploata resursele naturale proprii în conformitate cu acquis-ul UE și cu dreptul internațional, inclusiv Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării.

După cum se reamintește în concluziile Consiliului European și ale Consiliului Afaceri Generale din decembrie 2011, Consiliul a deplâns declarațiile Turciei referitoare la înghețarea relațiilor sale cu Președinția UE în timpul celei de a doua jumătăți a anului 2012, și subliniază că rolul Președinției Consiliului UE este prevăzut de Tratatul privind Uniunea Europeană.

În concluziile sale din decembrie 2011, Consiliul și-a exprimat, de asemenea, regretul profund cu privire la faptul că Turcia, în pofida cererilor repetate în acest sens, refuză în continuare să își respecte obligația privind punerea în aplicare integrală și nediscriminatorie a protocolului adițional la acordul de asociere față de toate statele membre. În absența progreselor cu privire la această chestiune, Consiliul își va menține măsurile din 2006, care vor continua să afecteze evoluția generală a negocierilor. Mai mult, Turcia încă nu a înregistrat progrese în direcția normalizării necesare a relațiilor sale cu Republica Cipru.

Consiliul a afirmat, de asemenea, ca se așteaptă ca Turcia să sprijine activ negocierile aflate în curs, care au ca obiectiv o rezolvare justă, globală și viabilă a problemei cipriote în cadrul Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu rezoluțiile corespunzătoare ale Consiliului de Securitate al ONU și în condițiile respectării principiilor care stau la baza Uniunii. Angajamentul Turciei și contribuția sa concretă la găsirea unei astfel de soluții globale sunt esențiale.

4.2. EUROPA DE VEST

În ceea ce-i privește pe vecinii din Europa de Vest, baza relațiilor UE cu aceste țări este formată din acorduri de cooperare cuprinzătoare, cum ar fi Acordul privind Spațiul Economic European (**Norvegia, Islanda și Liechtenstein**) sau Schengen (aceleași trei țări plus **Elveția**).

În domeniul PESC, cooperarea UE cu statele SEE/AELS a fost aprofundată în 2011 prin alinierea lor la o serie largă de declarații PESC, precum și prin cooperarea în unele acțiuni comune. Norvegia a participat la operațiunile EULEX Kosovo și EUPOL Afganistan. În ceea ce privește Elveția, aceasta are 14 membri în personalul a două misiuni (EULEX Kosovo 12 și EUPM BiH).

UE a avut de asemenea dialoguri politice periodice la diferite niveluri și în diferite contexte, cu o creștere a celor informale în marja evenimentelor internaționale importante.

4.2.1. NORVEGIA Există o cooperare foarte bună și strânsă între UE și Norvegia în domeniul politicii externe, în special cu privire la Orientul Mijlociu, Primăvara arabă și chestiunile privind regiunea arctică. Având în vedere că Norvegia deține președinția Comitetului ad-hoc de legătură (AHLIC) pentru Palestina (un grup internațional de donatori în sprijinul palestinienilor), ministrul de externe al Norvegiei, Støre, a participat la discuțiile privind procesul de pace din Orientul Mijlociu din cadrul reuniunii informale (de tip Gymnich) a miniștrilor afacerilor externe din septembrie 2011. Norvegia, ca și Islanda, este un susținător ferm al cererii UE privind statutul de observator permanent în Consiliul Arctic. Norvegia rămâne un partener-cheie în domeniul securității energetice (a se vedea de asemenea pagina XX).

4.2.2. ELVEȚIA Cu Elveția, cooperarea a continuat în domenii cum ar fi Caucazul de Sud, procesul democratic din Africa de Nord și procesul de pace din Orientul Mijlociu.

4.2.3. ISLANDA Negocierile de aderare cu Islanda au continuat în urma deschiderii negocierilor în iulie 2010, care includ un capitol specific privind *Politica externă, de securitate și de apărare*. Până în decembrie 2011, au fost deschise unsprezece capitole de negociere cu Islanda și șase capitole au fost închise. Islanda continuă să înregistreze progrese semnificative în cadrul negocierilor de aderare.

5. ASIA

Asia cuprinde patru dintre partenerii strategici ai UE și reprezintă regiunea cu cea mai rapidă creștere din lume. Europa acționează pentru consolidarea legăturilor sale cu această regiune dinamică, nu numai în ceea ce privește comerțul și investițiile, ci și, din ce în ce mai mult, în domeniile politic și de securitate. În acest scop, UE a urmărit o politică de angajament regional, în plus față de aprofundarea relațiilor bilaterale cu partenerii săi asiatici.

La nivel regional, cea de a 10-a reuniune **ASEM** (Reuniunea Asia-Europa) a miniștrilor de externe s-a desfășurat la Budapesta în iunie 2011, cu participarea a 47 de miniștri de externe din Europa și Asia, împreună cu Înalțul Reprezentant, abordând guvernanta economică globală, dezvoltarea durabilă, chestiuni globale, chestiuni regionale, relațiile interpersonale dintre Asia și Europa și viitorul ASEM. În special, a avut loc un schimb de opinii aprofundat privind aspecte ale securității netradiționale.

5.1. ASIA DE SUD

5.1.1. INDIA 2011 a fost caracterizat de continuarea eforturilor de consolidare a dimensiunii politice și strategice a parteneriatului strategic UE-India ⁴³. Reuniunea ministerială, precum și summitul s-au desfășurat la începutul lui 2012, coincidând cu o vizită a Înalțului Reprezentant. În noiembrie 2011, la New Delhi au avut loc primele consultări de politică externă la nivel de înalți funcționari. Se preconizează că acestea vor deveni un eveniment anual pentru a extinde și a aprofunda schimburile și consultările cu privire la chestiuni regionale și globale, precum și cu privire la cooperarea în materie de securitate și pentru a pregăti reuniunea ministerială. În domeniul cooperării în materie de securitate, progresele au continuat prin desfășurarea unui dialog în materie de securitate la New Delhi în mai 2011, precum și prin reuniuni ulterioare de lucru cu privire la lupta împotriva pirateriei, combaterea terorismului și lansarea consultărilor privind chestiuni de securitate informatică, toate acestea în conformitate cu acordurile realizate cu ocazia celui de al 11-lea summit din decembrie 2010. În cele din urmă, o nouă reuniune a dialogului India-UE pe tema drepturilor omului ⁴⁴ a avut loc în 2011.

⁴³ La 11 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Acordul de liber schimb UE-India [P7_TA-PROV(2011)0224].

⁴⁴ La 7 iulie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la India, în special la pedeapsa cu moartea împotriva lui Davender Pal Singh [P7_TA-PROV(2011)0342].

5.1.2. AFGANISTAN Conferința de la Bonn privind Afganistanul ⁴⁵ din decembrie 2011 a confirmat angajamentul internațional pe termen lung față de Afganistan după încheierea tranziției în 2014. În acest context, UE și-a asumat angajamentul de a continua să acționeze ca partener al Afganistanului post-tranziție atât în domeniul securității, cât și în domeniul dezvoltării și a anunțat lansarea negocierilor unui acord de cooperare privind parteneriatul și dezvoltarea cu Afganistan. Vygaudas Usackas, în dubla sa calitate de șef al delegației/RSUE, a continuat să joace un rol important în consolidarea prezenței UE pe teren, astfel cum prevede Planul de acțiune al UE privind Afganistanul și Pakistanul.

În 2011, **EUPOL Afganistan** și-a consolidat activitățile în domeniul poliției civile în jurul a trei piloni programatici: reforma instituțională a Ministerului Internelor (MI), profesionalizarea poliției naționale afgane (PNA) și conectarea poliției cu sectorul justiției.

Cu toate că se mențin provocări semnificative, a fost recunoscută necesitatea de a trece treptat de la capacități de poliție care pun accentul pe combaterea insurgenței către capacități de poliție civilă bazate pe statul de drept. Sporirea accentului pus pe pregătirea liderilor poliției afgane și pe crearea de capacități de pregătire conduse de Afganistan în cadrul Colegiului de personal de poliție din Kabul a avut succes, prin cursurile oferite unui total de 1 600 de ofițeri de poliție afgani până în prezent.

La Conferința de la Bonn din 2011, Înaltul Reprezentant a exprimat, în numele UE, hotărârea UE de a prelungi mandatul misiunii până în 2014; parametrii acestei prelungiri urmează să fie hotărâți în 2012.

⁴⁵ La 16 decembrie 2010, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la o nouă strategie pentru Afganistan [P7_TA-PROV(2010)0490].

5.1.3 PAKISTAN UE și Pakistan ⁴⁶ au negociat și au convenit asupra unui plan de angajament pe cinci ani, bazat pe principiile respectului, încrederii și interesului reciproc și cu scopul de a construi o relație strategică. Planul de angajament, care a fost convenit cu ocazia dialogului politic la nivelul directorilor politici din noiembrie 2011, reprezintă un cadru politic larg în care domeniul de aplicare a dialogului politic și privind politicile UE-Pakistan se va extinde ⁴⁷. Ca răspuns la inundațiile care au devastat Pakistanul în 2011 pentru al doilea an la rând și în urma cărora au fost afectate aproape 6 milioane de persoane, UE a reacționat din nou rapid furnizând asistență umanitară. Sprijinul combinat al UE și al statelor membre a însumat aproape 146 de milioane EUR. Progresele au continuat în urmărirea concesiilor comerciale ale UE la OMC în numele Pakistanului pentru a sprijini redresarea economică în urma inundațiilor. În urma concluziilor CAE privind Pakistanul din iulie 2011, care au evidențiat importanța cooperării în domeniul securității și al combaterii terorismului, au demarat pregătirile pentru un dialog periodic UE-Pakistan și pentru activități viitoare în acest domeniu.

5.1.4. SRI LANKA UE a urmărit să elaboreze o politică de reangajament treptat cu Sri Lanka în sectoarele de interes reciproc, cum ar fi aviația civilă, turismul și mediul, și să acționeze în direcția reluării viitoare a dialogului periodic în cadrul comisiei mixte. UE a continuat să acorde o atenție deosebită situației privind drepturile omului și reconstrucției post-conflict. În urma adoptării raportului Grupului de experți al ONU privind acuzațiile de încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar în timpul conflictului militar și a raportului Comisiei pentru lecțiile învățate și reconciliere din Sri Lanka ⁴⁸, UE a încurajat autoritățile să ia măsurile necesare pentru a promova o reconciliere veritabilă, pentru a aborda chestiunea responsabilității și pentru a se angaja față de Organizația Națiunilor Unite în acest sens.

⁴⁶ La 15 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația femeilor în Afganistan și Pakistan [P7_TA-PROV(2011)0591]. Parlamentul European a adoptat la 10 martie 2011 o rezoluție referitoare la Pakistan, în special la asasinarea lui Shahbaz Bhatti [P7_TA(2011)0098] și la 20 ianuarie 2011 o rezoluție referitoare la Pakistan, în special la asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer [P7_TA(2011)0026].

⁴⁷ Dialogul va cuprinde următoarele domenii: securitate; democrație, guvernanță, drepturile omului și dezvoltare socioeconomică; comerț și investiții; energie; cooperare sectorială într-o serie de domenii, inclusiv migrație, cooperarea culturală, educație profesională, agricultură, gospodărirea apelor, sănătate și cercetare.

⁴⁸ La 12 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Sri Lanka [P7_TA-PROV(2011)0242].

5.1.5. BANGLADESH În Bangladesh, prioritățile majore ale UE au rămas sprijinul acordat instituțiilor democratice, reducerea sărăciei și combaterea schimbărilor climatice, inclusiv prin programele sale de cooperare pentru dezvoltare, dialogul politic, inclusiv la cel mai înalt nivel, și urmărirea unor rezultate ambițioase în negocierile internaționale privind schimbările climatice.

5.2. ASIA DE SUD-EST

5.2.1. ASEAN UE a continuat dialogul său politic cu ASEAN, în special la reuniunea înalților funcționari de la Varșovia din octombrie 2011, care s-a axat pe pregătirea viitoarei reuniuni ministeriale UE/ASEAN din Brunei (aprilie 2012), în cadrul căreia miniștrii ar trebui să reafirme importanța strategică a relațiilor UE-ASEAN și să le aprofundeze printr-un nou plan de acțiune comun. S-au înregistrat în continuare progrese cu privire la ratificarea celui de al treilea protocol la Tratatul ASEAN de prietenie și cooperare de către părțile semnatare; la finalizare (cel mai probabil până în iulie 2012), acesta va permite UE să adere la tratat.

UE a înregistrat de asemenea progrese substanțiale în negocierea acordurilor de parteneriat și cooperare (APC) cu o serie de țări ASEAN, în special cu **Malaysia** și **Singapore**. APC cu **Vietnam** și **Filipine** au fost deja parafate. Deși și-a menținut obiectivul strategic privind un acord de liber schimb (ALS) interregional, UE a continuat să urmărească încheierea unor ALS bilaterale cu țările ASEAN și a înregistrat progrese semnificative în negocierile cu Malaysia și Singapore, exprimându-și de asemenea disponibilitatea de a deschide negocierile cu Vietnam.

5.2.2. BIRMANIA/MYANMAR Angajamentul UE față de Birmania/Myanmar a sporit în mod semnificativ în cursul anului, ca răspuns la schimbările în direcția democrației din țară survenite după intrarea în funcție a noului guvern. În aprilie 2011, atunci când a reînnoit decizia Consiliului de impunere a unor măsuri restrictive, UE a oferit un semnal potrivit căruia va răspunde la măsuri pozitive ale guvernului prin suspendarea interdicției de călătorie și a măsurilor de înghețare a activelor pentru anumiți membri ai guvernului care nu sunt afiliați armatei, inclusiv pentru ministrul afacerilor externe. Vizitele trimisului special Piero Fassino și ale consilierului Robert Cooper în cursul anului au contribuit la îmbunătățirea comunicării privind așteptările UE și disponibilitatea sa de a se angaja față de noul guvern pe măsura inițierii de reforme de către acesta. Cu toate acestea, există în continuare o serie de provocări, inclusiv un număr însemnat de prizonieri politici care rămân încarcerați, lupte în desfășurare în zonele etnice și rapoartări referitoare la încălcări grave ale drepturilor omului în Statul Kachin între guvern și forțele armate etnice.

5.3. ASIA DE EST

5.3.1. CHINA Cel de al doilea dialog strategic UE-China dintre Înaltul Reprezentant și consilierul de stat Dai Bingguo a avut loc la Budapesta/Gödöllő în mai 2011. Reuniunea a confirmat baza solidă a pilonului politic al parteneriatului strategic UE-China și a permis un schimb cuprinzător între cele două părți cu privire la chestiuni internaționale majore, cum ar fi Iranul, Egiptul, Libia, Tunisia, la drepturile omului ⁴⁹, la misiunea EUNAVFOR ATALANTA, precum și la proiecte concrete care urmează să fie dezvoltate, cum ar fi tehnologia ecologică.

⁴⁹ Parlamentul European a adoptat la 7 aprilie 2011 o rezoluție referitoare la cazul lui Ai Weiwei [P7_TA-PROV(2011)0157], iar la 10 martie 2011 o rezoluție referitoare la situația și patrimoniul cultural din Kashgar [P7_TA(2011)0100].

Președintele Van Rompuy a vizitat China la 15 – 19 mai, la invitația președintelui Hu Jintao. Vizita a reflectat importanța pe care UE și China o acordă parteneriatului lor strategic de la crearea sa în 2003. Acesta s-a întâlnit cu președintele chinez Hu Jintao la 16 mai și aceștia au recunoscut importanța de a coopera ferm pentru a aborda provocări globale, cum ar fi cele cu privire la guvernarea globală și stabilitatea financiară. În această privință, ambele părți au subliniat valoarea deosebită a G20 și rolul său în asigurarea cooperării economice și financiare la nivel global. De asemenea, aceștia au convenit că la următorul summit un al treilea pilon, nou, vizând sporirea contactelor interpersonale ar trebui adăugat la arhitectura relației UE-China ⁵⁰.

Înaltul Reprezentant a vizitat China în octombrie 2011. Aceasta s-a întâlnit cu Dai Bingguo, Ministrul Afacerilor Externe Yang Jiechi și Ministrul Apărării Liang Guanglie și a discutat, printre altele, despre provocări internaționale (Africa de Nord, Orientul Mijlociu, Asia, Pacific), criza economică, relațiile bilaterale și drepturile omului.

2011 a fost desemnat drept Anul tineretului UE-China. Aceasta a deschis multe oportunități pentru intensificarea relațiilor noastre prin concentrarea pe evenimente și schimburi de tineri, subliniind totodată importanța concentrării pe contactele interpersonale pentru îmbunătățirea înțelegerii reciproce.

⁵⁰ Cel de al 14-lea summit UE-China, prevăzut inițial pentru 25 octombrie la Tianjin, a fost amânat din cauza reuniunilor neprevăzute ale Consiliului European și ale șefilor de stat sau de guvern ai țărilor din zona euro. Acesta a avut loc în cele din urmă la Beijing la 14 februarie 2012.

5.3.2. JAPONIA Cel de al 20-lea summit UE-Japonia din mai 2011 s-a desfășurat pe fondul triplului dezastru (cutremur, tsunami, accident nuclear) care a lovit Japonia la 11 martie ⁵¹. Tot în luna martie, UE și-a activat sistemul de răspuns în caz de criză pentru a ajuta la soluționarea urmărilor umanitare ale catastrofei. UE și Japonia și-au confirmat disponibilitatea de a consolida toate aspectele relației bilaterale și au lansat procesul pentru două acorduri paralele și complementare: un acord cuprinzător care acoperă cooperarea politică, globală și sectorială și un acord de liber schimb ambițios ⁵². Summitul a stabilit principii pentru cooperarea concretă în domeniul securității nucleare, energiei și gestionării dezastrelor. Acesta a permis o interacțiune aprofundată cu Japonia cu privire la economia mondială, schimbările climatice și energie, precum și cu privire la chestiuni regionale cum ar fi tranziția în Orientul Mijlociu și Africa de Nord. UE a făcut apel la un parteneriat mai strâns cu privire la gestionarea crizelor, aviație și navigația prin satelit. În 2011, a continuat cooperarea privind securitatea maritimă și combaterea pirateriei în largul coastelor Somaliei și în Golful Aden. Japonia a contribuit la mecanismul PEGASE al UE în sprijinul eforturilor palestiniene de construcție statală.

Înaltul Reprezentant a vizitat Japonia în noiembrie 2011. Aceasta a discutat despre relațiile bilaterale și provocările internaționale în domeniul păcii și securității și a vizitat prefectura Miyagi pentru a exprima solidaritatea UE față de populația dintr-una din zonele cel mai profund lovite de cutremur și tsunami, precum și încrederea sa în eforturile de redresare.

⁵¹ La 24 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Japonia, în special în ceea ce privește starea de alertă la centralele nucleare [P7_TA-PROV(2011)0118].

⁵² La 11 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Japonia [P7_TA-PROV(2011)0225].

5.3.3. REPUBLICA COREEA UE și Republica Coreea au depus eforturi pentru a extinde și a aprofunda relațiile lor în mod global, în conformitate cu decizia ultimului summit din octombrie 2010 de a construi un parteneriat strategic. Ambele părți și-au intensificat dialogul politic și au identificat domenii de cooperare strânsă privind chestiuni de securitate și de politică externă în cadrul primului dialog politic la nivel înalt (directori politici) desfășurat în noiembrie 2011, inclusiv combaterea pirateriei, procesul de tranziție din Libia, promovarea drepturilor omului și cooperarea pentru dezvoltare. A fost intensificată de asemenea cooperarea cu privire la schimbările climatice, creșterea ecologică, educație și inovare. A fost stabilită baza instituțională pentru noul parteneriat, odată cu aplicarea provizorie a acordului de liber schimb ⁵³ de la 1 iulie și progresele înregistrate cu privire la ratificarea acordului-cadru actualizat care a fost semnat în mai 2010.

5.3.4. REPUBLICA POPULARĂ DEMOCRATĂ COREEANĂ UE și-a continuat politica de implicare critică față de Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC) și sprijinul pentru eforturile internaționale pentru pace și stabilitate într-o Peninsulă Coreeană denuclearizată. UE și-a menținut preocuparea deosebită cu privire la activitățile de proliferare externă ale RPDC. Prin urmare, UE a consolidat sancțiunile sale împotriva RPDC referitoare la armele de distrugere în masă în decembrie 2011, noi persoane și entități făcând obiectul măsurilor restrictive. UE a sporit consultările cu partenerii săi internaționali privind chestiunea mai largă a stabilității în Peninsula Coreeană. Cu ocazia decesului lui Kim Jong-il în decembrie 2011, Înaltul Reprezentant a emis o declarație care încurajează noua conducere să acționeze pentru îmbunătățirea situației țării și care exprimă disponibilitatea UE de a coopera cu partenerii săi internaționali și cu RPDC în acest scop.

⁵³ La 17 februarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție legislativă referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de liber schimb dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte [P7_TA(2011)0063].

5.3.5. MONGOLIA În 2011, UE și Mongolia au profitat de cea de a 20-a aniversare a relațiilor lor diplomatice pentru a aprofunda în continuare cooperarea lor. Deși Acordul de parteneriat și cooperare, parafat în decembrie 2010, nu a fost încă semnat, ambele părți au continuat să intensifice cooperarea în domenii cum ar fi consolidarea capacităților în sectorul public, guvernanta și statul de drept, adoptarea normelor și standardelor UE, educația și formarea profesională, precum și dezvoltarea IMM-urilor (întreprinderile mici și mijlocii). UE a exprimat de asemenea un viu interes pentru furnizarea de asistență Mongoliei în chestiuni de guvernanta legate de sectorul său minier aflat într-o expansiune rapidă.

5.4. PACIFIC

5.4.1. AUSTRALIA ȘI NOUA ZEELANDĂ Pe parcursul anului s-au luat măsuri importante pentru dezvoltarea unor relații și mai strânse și de perspectivă cu Australia și Noua Zeelandă. Președintele Barroso a vizitat ambele țări în septembrie 2011. Aflat în Noua Zeelandă, acesta a participat și la Forumul insulelor din Pacific.

La sfârșitul lunii octombrie 2011, Înalțul Reprezentant a vizitat Australia. Aceasta a participat ca invitat special la Reuniunea șefilor de guvern ai țărilor din Commonwealth de la Perth, în Australia, unde a avut numeroase reuniuni bilaterale, inclusiv consultări ministeriale cu ministrul afacerilor externe al Noii Zeelande. Cu acest prilej, s-a ajuns la un acord privind urmărirea unui mandat de negociere pentru un acord-cadru pentru dezvoltarea relațiilor bilaterale. La 31 octombrie, la Canberra au fost lansate negocierile privind un acord-cadru, care va constitui baza pentru extinderea cooperării practice și a acțiunii comune în domenii cum ar fi afacerile externe și securitatea, asistența pentru dezvoltare, cercetarea și inovarea, educația și schimbările climatice. De asemenea, s-a convenit deschiderea negocierilor asupra unui acord privind gestionarea crizelor.

5.4.2. FIJI UE a continuat să monitorizeze îndeaproape situația politică din Fiji și a decis să modifice și să prelungească așa-numitele măsuri adecvate (în temeiul articolului 96 din Acordul de la Cotonou și al articolului 37 din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare) din cauza lipsei evoluțiilor pozitive în domeniile principiilor democratice, statului de drept și drepturilor omului și libertăților fundamentale (angajamente convenite cu Fiji în 2007). Deși cooperarea pentru dezvoltare cu Fiji rămâne suspendată cu puține excepții, decizia Consiliului a deschis calea către reluarea asistenței specifice pentru comunitățile vulnerabile în afara canalelor guvernamentale.

6. AFRICA

În 2011 s-au înregistrat nașterea unui nou stat, Sudanul de Sud, consolidarea democrației într-o serie de țări prin alegeri credibile și un răspuns african și internațional eficace la criza post-electorală din Côte d'Ivoire. Totuși, progresele au fost inegale, menținându-se provocări uriașe. În acest scop, UE a lansat mai multe inițiative pentru a spori coerența și eficacitatea angajamentului pluridimensional al UE față de regiunea Sahel, Sudan și Sudanul de Sud și, în special, Cornul Africii.

În 2011, UE s-a angajat în continuare să consolideze parteneriatul său cu Africa și rolul **Uniunii Africane** (UA) pentru promovarea păcii și a prosperității pe continent. Coordonarea în timpul crizei din Libia, cooperarea cu UA în cadrul Grupului de la Cairo și al Grupului de contact pentru Libia au demonstrat valoarea adăugată a dialogului nostru politic. Cea de a patra reuniune consultativă comună dintre UE și COPS UA de la Addis Abeba din mai 2011 a constituit de asemenea o etapă pozitivă pentru sporirea cooperării noastre în scopul păcii și securității. Cadrul strategiei comune Africa-UE a furnizat în continuare orientări pentru cooperarea noastră, în special pentru punerea în aplicare a celui de al doilea plan de acțiune (2011 – 2013) adoptat cu ocazia ultimului summit (noiembrie 2010).

Pe frontul „pace și securitate”, operaționalizarea arhitecturii africane pentru pace și securitate (APSA) a înregistrat progrese prin adoptarea unei foi de parcurs pentru 2011 – 2014. A fost inițiat un nou ciclu de exerciții, cu obiectivul de a evalua capacitatea UA și a comunităților economice regionale de a desfășura operații în sprijinul păcii. În domeniul guvernancei economice și al drepturilor omului, UE și UA au instituit două grupuri de lucru pentru a consolida dialogul privind chestiuni legate de guvernarea resurselor naturale (inclusiv în situații de conflict și post-conflict) și libertatea de exprimare (inclusiv mass-media ca vehicul pentru promovarea schimbării democratice). Eforturile UE de a-și coordona poziția cu UA în cadrul forurilor internaționale au fost marcate de o declarație comună privind Ziua Internațională împotriva folosirii copiilor-soldați, emisă la 12 februarie. Dl Gary Quince a fost numit Reprezentant Special al UE (RSUE) pentru Uniunea Africană (UA) la 1 noiembrie 2011.

Bazându-se pe sprijinul acordat guvernancei, UE a desfășurat **șase misiuni de observare a alegerilor** (MOA) în Africa Subsahariană (Niger, Uganda, Nigeria, Zambia, Ciad și Republica Democratică Congo) și patru misiuni de experți (Benin, Liberia, Côte d’Ivoire și Republica Centrafricană). UE va asigura activ monitorizarea recomandărilor MOA în dialogul cu guvernele vizate.

6.1. AFRICA DE VEST

6.1.1. SAHEL În martie 2011, o strategie a UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel, una din cele mai sărace regiuni din lume, a fost prezentată Consiliului Afaceri Externe. Regiunea Sahel se confruntă cu provocări multiple și interconectate cu privire la sărăcia extremă, efectele schimbărilor climatice, crizele alimentare frecvente, creșterea rapidă a populației, guvernarea fragilă, corupție, tensiunile interne nesoluționate, riscul de extremism violent și de radicalizare, traficul ilicit și amenințările de securitate legate de teroriști. În puține domenii interdependența securității și dezvoltării este mai evidentă.

Accentul principal al strategiei în faza sa inițială s-a pus pe Mali, Mauritania și Niger, articulându-se în jurul a patru axe: (i) dezvoltare, buna guvernare și soluționarea conflictelor interne; (ii) acțiunea politică și diplomatică; (iii) securitatea și statul de drept; (iv) combaterea extremismului violent. Plecând de la angajamentele naționale, bilaterale și multilaterale existente, UE a acționat în strânsă cooperare cu țările din regiune, societatea civilă și organismele regionale și internaționale pentru a combate cauzele fundamentale ale sărăciei. UE oferă sprijin în domeniul dezvoltării economice, buneii guvernante și accesului îmbunătățit la infrastructura-cheie și serviciile de bază pentru populațiile locale. A fost numit un coordonator principal pentru regiunea Sahel, dl Manuel Lopez Blanco, iar Consiliul și-a afirmat angajamentul de a aborda provocările de securitate din Sahel, inclusiv printr-un angajament PSAC în vederea consolidării capacității regionale de securitate.

6.1.2. CÔTE D'IVOIRE În Côte d'Ivoire ⁵⁴, UE a adoptat o poziție fermă în favoarea președintelui ales în mod legal, Alassane Ouattara, prin acțiune diplomatică și adoptarea unor măsuri restrictive autonome ale UE, care completează sancțiunile ONU, împotriva susținătorilor regimului ilegal Gbagbo. După căderea acestui regim în aprilie 2011, UE a luat măsuri imediate pentru a sprijini stabilizarea post-criză. Măsurile restrictive au fost ridicate treptat, iar cooperarea pentru dezvoltare a fost relansată. La 23 noiembrie, președintele Ouattara a făcut o vizită oficială la Bruxelles, unde s-a întâlnit cu președintele Van Rompuy și președintele Barroso. Această vizită a reprezentat ocazia de a reitera sprijinul UE pentru revenirea la democrație în Côte d'Ivoire și de a încuraja președintele ivorian să asigure o justiție imparțială, reconcilierea și reforma sectorului de securitate, drept condiții prealabile pentru pace și stabilitate durabile.

⁵⁴ La 7 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Côte d'Ivoire [P7_TA-PROV(2011)0152].

6.1.3. NIGERIA Nigeria și-a continuat consolidarea democratică cu alegerile prezidențiale din aprilie 2011, care au fost considerate cele mai echitabile de la revenirea țării la democrație și au fost monitorizate de o misiune a UE de observare a alegerilor. Totuși, 2011 a devenit de asemenea anul în care a reapărut mișcarea extremistă violentă Boko Haram, ca problemă gravă de securitate, cu o serie de atacuri teroriste asupra autorităților statului, a creștinilor și a musulmanilor moderați, care au fost condamnate de Înalțul Reprezentant.

6.1.4. NIGER În Niger, în iunie 2011, în urma unei tranziții democratice exemplare, au fost încheiate consultările în temeiul articolului 96 din Acordul de la Cotonou și a fost reluată integral cooperarea UE pentru dezvoltare.

6.1.5. GUINEEA-CONAKRY În Guinea-Conakry, ca urmare a progreselor în tranziția către democrație, în special prin desfășurarea de alegeri prezidențiale democratice în 2010, UE a facilitat condițiile pentru reluarea cooperării și a ridicat toate sancțiunile cu excepția a cinci persoane prezumtiv responsabile pentru evenimentele violente din septembrie 2009.

6.2. AFRICA DE EST

6.2.1. CORNUL AFRICII În noiembrie 2011, UE a adoptat un cadru strategic, prin care subliniază importanța pe care o acordă relațiilor sale cu Cornul Africii și anvergura angajamentului în materie de politică, securitate, dezvoltare și asistență umanitară ⁵⁵ și prin care continuă activitatea desfășurată de Înalțul Reprezentant, în special în domeniul pirateriei, în 2010.

⁵⁵ La 15 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la foametea din Africa de Est [P7_TA-PROV(2011)0389]

Stabilitatea din Cornul Africii este în interesul strategic al UE. Un Corn al Africii necontrolat, neglijat la nivel politic și marginalizat din punct de vedere economic are un impact nu numai asupra țărilor din regiune, ci și asupra stabilității și securității UE. Prin urmare, cadrul strategic recunoaște necesitatea de a aborda legăturile dintre insecuritate, sărăcie și guvernare și oferă o abordare globală care cuprinde angajamentul pluridimensional al UE în regiune.

Cele cinci obiective generale ale acestui cadru sunt: să contribuie la pace și securitate - acțiunile UE din Somalia, Sudan și Sudanul de Sud reprezintă elemente centrale ale acestor eforturi - dar și să prevină apariția unor viitoare conflicte în regiune; să reducă efectele insecurității în regiune, precum pirateria și terorismul; să contribuie la crearea unor structuri de stat democratice și responsabile; să sprijine dezvoltarea și creșterea economică și să stimuleze cooperarea regională, în special prin intermediul Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare din care fac parte cele opt țări din Cornul Africii (Djibouti, Eritreea, Etiopia, Kenya, Somalia, Sudanul de Sud, Sudan și Uganda). UE va utiliza toate instrumentele de care dispune pentru a pune în aplicare această abordare cuprinzătoare, în vederea obținerii unui impact maxim. Pentru a sprijini procesul de punere în aplicare, UE a numit în decembrie 2011 primul RSUE pentru Cornul Africii, în persoana dlui Alexander Rondos, acordând inițial o atenție prioritară Somaliei, dimensiunilor regionale ale conflictului din această țară și pirateriei.

La sfârșitul anului 2011, au început discuțiile în rândul statelor membre privind prelungirea mandatului **operației de combatere a pirateriei EUNAVFOR Atalanta**, până în decembrie 2014. Operația a permis livrarea în siguranță a ajutoarelor alimentare de către navele Programului alimentar mondial, escortând peste 120 de vase comerciale către Mogadiscio, Somalia. Un număr similar de nave vulnerabile au fost protejate în timpul livrării de provizii către operația UA de sprijinire a păcii AMISOM.

Cu toate că nivelul global al activităților de piraterie din regiune rămâne ridicat, având un impact real asupra comerțului internațional, operația de combatere a pirateriei EUNAVFOR s-a dovedit a fi eficientă în reducerea numărului de acte de piraterie în largul coastelor somaleze. În 2011, numărul navelor deturnate și al atacurilor reușite a scăzut, fapt care se datorează, în parte, unei tactici mai eficace a EUNAVFOR, inclusiv celor 75 de acțiuni de contracarare întreprinse în 2011.

Pe baza acordurilor de transfer cu Seychelles și cu Kenya, 22 de presupuși piraiți au fost transferați pentru urmărire penală în Seychelles și 79 în Kenya de la începutul operației. În paralel, UE a colaborat cu UNODC (Biroul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate) pentru a oferi sprijin, în temeiul Instrumentului de stabilitate, sistemului judiciar din Seychelles. De asemenea, UE a încheiat un acord de transfer cu Mauritius și a demarat negocierile cu Tanzania cu privire la un acord similar.

În contextul unei abordări globale împotriva pirateriei, Consiliul a decis în decembrie 2011 să lanseze o misiune în cadrul PSAC în vederea construirii unei capacități maritime în regiune (EUCAP Nestor). Această misiune va consolida capacitățile maritime a cinci țări din regiune și va sprijini combaterea pirateriei în Somalia în temeiul statului de drept.

În iulie 2011, Consiliul a convenit prelungirea și reorientarea mandatului misiunii de instruire a UE (EUTM Somalia) pentru sprijinirea pregătirii forțelor de securitate somaleze din Uganda. Misiunea militară a UE s-a desfășurat în continuare în strânsă coordonare cu partenerii, inclusiv cu Guvernul Federal de Tranziție/TFG (Somalia), Uganda, Uniunea Africană, ONU și SUA. EUTM reprezintă o componentă semnificativă a angajamentului amplu al UE în sprijinul Somaliei.

În cursul acestui al doilea mandat, EUTM se va axa pe dezvoltarea capacităților de comandă, control și autoformare prin instruirea ofițerilor de rang inferior, subofițerilor, specialiștilor și instructorilor. Noul mandat va cuprinde două perioade de formare de câte șase luni și se preconizează că se va încheia până la finalul anului 2012. În paralel, SEAE a monitorizat reintegrarea și angajarea soldaților instruiți în cursul primului mandat, iar rezultatele au fost pe deplin satisfăcătoare. Acești soldați au contribuit la extinderea zonei controlate de TFG și AMISOM la Mogadiscio. UE a continuat să ofere sprijin financiar AMISOM.

În decembrie 2011, Consiliul a convenit să accelereze planificarea pentru activarea Centrului de operații pentru operațiile din Cornul Africii.

6.2.2. SUDAN/SUDANUL DE SUD Independența Sudanului de Sud ⁵⁶ în iulie 2011 a marcat un punct de referință în punerea în aplicare a Acordului global de pace (AGP) semnat în Sudan. În afara deschiderii unei noi delegații a UE la Juba, UE a început să urmeze o abordare cuprinzătoare cu privire la Sudan și Sudanul de Sud deopotrivă. Totuși, în pofida optimismului ceremoniei zilei de independență la care a participat Înaltul Reprezentant, în a doua jumătate a anului s-a înregistrat o deteriorare preocupantă a relațiilor dintre cele două state. UE este în continuare preocupată de lipsa progreselor în soluționarea chestiunilor AGP și post-secesiune rămase între Sudan și Sudanul de Sud. Situația de securitate și crizele umanitare rezultate în Nilul Albastru, Kordofanul de Sud ⁵⁷ și Abyei continuă să facă obiectul unei atenții deosebite din partea UE.

⁵⁶ La 9 iunie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Sudan și la Sudanul de Sud în urma referendumului din 2011 [P7_TA-PROV(2011)0267].

⁵⁷ La 15 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Sudan: situația din Kordofanul de Sud și izbucnirea luptelor în statul Nilul Albastru [P7_TA-PROV(2011)0393].

RSUE pentru Sudan, Rosalind Marsden, s-a implicat activ, împreună cu alți parteneri internaționali, în sprijinirea procesului de punere în aplicare a AGP, inclusiv în organizarea unui referendum pașnic privind autodeterminarea pentru populația din Sudanul de Sud. De asemenea, aceasta a acționat pentru soluționarea conflictelor din Darfur, Kordofanul de Sud și Nilul Albastru.

Pentru a preveni o nouă deteriorare a disputei Nilului, UE a încurajat țările din **bazinul Nilului** să continue cooperarea pentru gestionarea apelor Nilului în mod durabil și reciproc avantajos.

6.2.3. MADAGASCAR Madagascar ⁵⁸ este în continuare o țară care face obiectul dispozițiilor articolului 96 din Acordul de la Cotonou. Cu toate acestea, datorită evoluțiilor politice pozitive [foaia de parcurs semnată grație medierii Comunității de Dezvoltare a Africii Australe (SADC)], măsurile corespunzătoare în vigoare au fost modificate în decembrie 2011, fapt care a permis UE să acorde sprijinul său condiționat pentru procesul de tranziție în curs.

6.3. AFRICA CENTRALĂ

6.3.1. REPUBLICA DEMOCRATICĂ CONGO (R.D. Congo) În regiunea **Marilor Lacuri**, organizarea alegerilor prezidențiale și legislative în Republica Democratică Congo a reprezentat un eveniment marcant al anului 2011. Înaltul Reprezentant a formulat patru declarații în noiembrie și decembrie 2011 prin care exprima îngrijorări serioase cu privire la proces, denunțând neregulile, violența și încălcările drepturilor omului ⁵⁹. UE a criticat în mod clar deficiențele grave, lipsa transparenței în privința numărării voturilor și a publicării rezultatelor, ceea ce a afectat încrederea în procesul electoral. În octombrie 2011, Înaltul Reprezentant a numit un coordonator principal pentru regiunea Marilor Lacuri, în persoana lui Koen Vervaeke.

⁵⁸ La 9 iunie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Madagascar [P7_TA-PROV(2011)0270]

⁵⁹ La 7 iulie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Republica Democratică Congo și violurile în masă din sudul provinciei Kivu [P7_TA-PROV(2011)0340].

În Republica Democratică Congo se află în derulare două misiuni PSAC în domeniul reformei sectorului de securitate (RSS): EUSEC RD Congo și EUPOL RD Congo.

În 2010, mandatul misiunii EUSEC RD Congo a fost prelungit până în septembrie 2012. Misiunea asistă autoritățile congoleze în domeniul reformei apărării la nivel strategic, în domeniul administrației și al gestionării resurselor umane, al educației militare, al logisticii, al drepturilor omului și al cooperării civilo-militare. EUSEC oferă consiliere militară direct autorităților congoleze și contribuie la aceste obiective prin intermediul proiectelor pe teren.

În 2011, EUSEC a ajutat autoritățile congoleze la distribuirea de cărți de identitate militare în întreaga țară și continuă să ofere asistență în domeniul gestionării resurselor umane, precum și în chestiuni administrative și financiare. Una dintre principalele sarcini ale autorităților congoleze pentru perioada următoare este punerea în aplicare a legii privind organizarea armatei congoleze din august 2011. EUSEC are o contribuție directă la acest proces.

În 2011, EUPOL RD Congo a continuat să sprijine reforma sectorului de securitate în materie de acțiuni de poliție și interfața acesteia cu sistemul de justiție, prin intermediul monitorizării, al tutoratului și al consilierii, asistând autoritățile congoleze la punerea în aplicare a planului de acțiune pentru poliție și a cadrului legislativ aferent. Misiunea a contribuit la eforturile locale și internaționale pentru consolidarea capacităților forțelor de poliție naționale (PNC), precum și în ceea ce privește consolidarea capacităților și creșterea interacțiunii dintre poliția națională congoleză și sistemul de justiție penală în general. În 2011, mandatul EUPOL a fost prelungit până în septembrie 2012.

6.3.2. REPUBLICA CENTRAFRICANĂ (RCA) Republica Centrafricană a continuat să fie volatilă după ce alegerile generale din 2011 au avut ca rezultat reducerea spațiului politic. Aceasta a dus la o implicare și mai puternică a UE sub forma unui dialog politic consolidat cu autoritățile RCA. Politica UE a rămas axată pe continuarea procesului de reconciliere națională și de consolidare a păcii din această țară, de asemenea prin sprijinirea misiunii africane de consolidare a păcii condusă de ECCAS (Comunitatea Economică a Statelor din Africa Centrală), în Republica Centrafricană (MICOPAX).

6.4. AFRICA MERIDIONALĂ

6.4.1. AFRICA DE SUD Cel de al patrulea summit Africa de Sud-Uniunea Europeană din septembrie 2011 a marcat o aprofundare a parteneriatului strategic, înregistrându-se progrese privind negocierile comerciale referitoare la APE (acordul de parteneriat economic) dintre SADC și UE, privind Zimbabwe, precum și cu privire la obținerea unei înțelegeri reciproce sporite asupra chestiunii Libiei. În cadrul summitului au fost analizate și salutate progresele înregistrate în punerea în aplicare a parteneriatului prin intermediul planului de acțiune comun, precum și dialogurile politice la nivel înalt care au avut loc în cursul anului, inclusiv cea de a treia reuniune cu Africa de Sud la nivelul Comitetului politic și de securitate, care a avut loc la Pretoria în iunie.

6.4.2. ZIMBABWE În ceea ce privește Zimbabwe ⁶⁰, UE a jucat un rol de lider în obținerea consensului în rândul membrilor Procesului Kimberley (KP) cu privire la exploatarea diamantelor de la Marange, iar în noiembrie 2011 a obținut un acord de susținere a principiilor și a obiectivelor sale. Înaltul Reprezentant a emis o declarație prin care saluta acest rezultat pozitiv nu numai pentru KP, ci și pentru poporul zimbabwean, care contribuie la creșterea transparenței astfel încât populația să beneficieze de veniturile generate de exporturile de resurse naturale. În contextul procesului de reangajament cu Zimbabwe, UE a eliminat 35 de persoane de pe lista privind interdicția de acordare a vizei și înghețarea activelor, ca reacție la progresele semnificative înregistrate în ceea ce privește combaterea crizei economice și îmbunătățirea furnizării serviciilor sociale de bază. UE și-a exprimat disponibilitatea de a revizui restul măsurilor, având în vedere progresele concrete privind punerea în aplicare a Acordului politic global și pregătirea unor alegeri credibile.

6.4.3. ZAMBIA În Zambia, alegerile prezidențiale și parlamentare au fost organizate de o manieră transparentă și credibilă, ducând la un transfer reușit al puterii, fapt care a dat un exemplu pozitiv pentru regiune. UE a monitorizat procesul electoral prin intermediul unei misiuni de observare a alegerilor.

7. AMERICA

7.1. AMERICA DE NORD

7.1.1. STATELE UNITE ALE AMERICII (SUA) SUA rămân un partener-cheie al UE. În cursul anului 2011, parteneriatul strategic dintre UE și Statele Unite s-a consolidat și mai mult. Contactele dintre Înaltul Reprezentant și secretarul de stat Clinton au fost frecvente și strânse. De asemenea, Înaltul Reprezentant a avut întâlniri periodice cu consilierul american pentru securitate națională, Tom Donilon.

⁶⁰ La 7 aprilie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Zimbabwe [P7_TA-PROV(2011)0159].

Summitul UE-SUA ⁶¹ de la Washington din 28 noiembrie s-a axat pe locurile de muncă și creșterea economică, provocările globale, securitatea cetățenilor și politica externă. Acesta a evidențiat creșterea economică și locurile de muncă drept o provocare economică majoră și un domeniu-cheie pentru cooperarea UE-SUA în actualul climat economic și a instituit un grup de lucru la nivel înalt UE-SUA pentru această chestiune. Au fost salutate progresele înregistrate de Grupul de lucru UE-SUA privind securitatea informatică și criminalitatea informatică. A fost, de asemenea, subliniată importanța Consiliului Economic Transatlantic, care s-a reunit la 29 noiembrie, evidențiindu-se totodată rolul acestuia în stimularea comerțului și în crearea de locuri de muncă. Summitul a fost precedat de o reuniune ministerială a Consiliului Energie UE-SUA, coprezidată de Înaltul Reprezentant și de secretarul de stat Clinton, care a permis intensificarea cooperării UE-SUA în domeniul securității energetice.

Anul a fost marcat de o cooperare UE-SUA intensă și eficientă în domeniul politicii externe. Aceasta din urmă s-a axat pe vecinătatea imediată a UE și pe Orientul Mijlociu, unde Înaltul Reprezentant și SEAE au fost foarte activi. UE și SUA și-au coordonat îndeaproape planurile privind asistarea procesului de reformă din Africa de Nord și Orientul Mijlociu, privind situația politică și umanitară din Libia, precum și cu privire la măsurile restrictive împotriva Libiei, Siriei și Iranului. În plus, a existat un dialog substanțial cu privire la perspectivele pe termen lung pentru această regiune. Cele două părți au colaborat îndeaproape în cadrul Cvartetului pentru procesul de pace din Orientul Mijlociu. De asemenea, a existat un angajament comun la nivel înalt al celor două părți în Ucraina, Belarus și în Balcani. A existat un program complet de reuniuni ale dialogului politic la toate nivelurile.

⁶¹ La 17 noiembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la summitul UE-SUA și la Consiliul Economic Transatlantic (T7 – 0510/2011).

Cooperarea deja fructuoasă din domeniul gestionării crizelor a fost extinsă în continuare în 2011 odată cu semnarea unui acord-cadru de participare la 18 mai 2011 menit să faciliteze participarea SUA la misiunile și operațiile PSAC. SUA s-au implicat activ în operațiile PSAC de gestionare a crizelor, în special în Kosovo (EULEX) și în Republica Democratică Congo (EUSEC și EUPOL RD Congo). De asemenea, este demnă de remarcat excelenta colaborare a forțelor navale în Oceanul Indian (CTF 151 și Atalanta).

7.1.2. CANADA Relațiile UE-Canada au fost dominate în 2011 de o serie de negocieri de mare vizibilitate, în special cu privire la îmbunătățirea acordului-cadru din 1976, pe care ambele părți doresc să îl finalizeze în 2012, precum și cu privire la un acord economic și comercial cuprinzător ⁶². Noul acord de parteneriat strategic va consfinți, în cadrul unui instrument cu forță juridică obligatorie, dialogurile politice, angajamentele comune și valorile împărtășite privind drepturile omului, democrația, statul de drept, neproliferarea, promovarea Curții Penale Internaționale și combaterea terorismului. De asemenea, acesta va oferi un cadru pentru cooperarea deja existentă în chestiuni privind pacea și securitatea internațională, pe lângă alte domenii de cooperare.

În 2011, UE a menținut un program complet de dialog politic cu Canada. Înaltul Reprezentant a avut mai multe întrevederi cu ministrul de externe al Canadei, aceștia menținând contacte periodice. Canada a contribuit în continuare la misiunile PSAC ale UE în Afganistan și în teritoriile palestiniene, participând de asemenea la misiunile UE de observare a alegerilor din Tunisia, R.D. Congo, Niger și Sudan ⁶³. Între cele două părți a existat o colaborare intensă cu privire la chestiuni precum sancțiunile împotriva Iranului și a Siriei, precum și o coordonare eficientă în urma „Primăverii arabe” din Tunisia, Egipt și Libia. A fost finalizat un program complet de reuniuni ale dialogului politic.

⁶² La 8 iunie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la relațiile comerciale dintre UE și Canada [].

⁶³ În februarie 2011, UE, Canada și guvernul belgian au găzduit împreună o conferință la Bruxelles intitulată „Haiti la un an de la cutremur”, în cadrul căreia au discutat cu privire la cooperarea strânsă pe teren și la calea de urmat.

7.2. AMERICA DE SUD

RELAȚII MULTILATERALE

7.2.1. AMERICA și ZONA CARAIBILOR (ALC) Relațiile politice cu America Latină și zona Caraibilor s-au consolidat în continuare în 2011. Au fost înregistrate progrese în punerea în aplicare a rezultatelor reuniunii la nivel înalt de la Madrid din 2010: Acordul de asociere cu America Centrală și Acordul comercial cu Columbia și Peru au fost parafate. Au avut loc patru runde de negocieri pentru Acordul de asociere UE-Mercosur, care au dus la obținerea unor progrese considerabile. Sediul Fundației UE-ALC de la Hamburg a fost inaugurat în noiembrie 2011, în timp ce Facilitatea de investiții pentru America Latină s-a dovedit a fi un instrument deosebit de eficace în sprijinirea investițiilor din regiune. Punerea în aplicare a Planului de acțiune de la Madrid a continuat.

Pregătirile pentru viitoarea reuniune la nivel înalt UE-ALC - care este prevăzută a avea loc la Santiago de Chile în ianuarie 2013 - au început în 2011. Tema reuniunii: *„Alianța pentru dezvoltarea durabilă: promovarea investițiilor calitative din punct de vedere social și ecologic”* este deosebit de pertinentă. În vederea pregătirii acestei reuniuni la nivel înalt, au avut loc trei reuniuni ale înalților funcționari UE-ALC în ianuarie, aprilie și octombrie 2011.

Securitatea a rămas o chestiune importantă pentru regiunea ALC. Au fost lansate dialoguri ad-hoc în domeniul securității cu Mexic și cu America Centrală. UE a oferit un sprijin politic puternic pentru Strategia de securitate pentru America Centrală prezentată în cadrul conferinței internaționale care a avut loc în Guatemala în iunie 2011. UE s-a implicat în mod activ în urmărirea acesteia prin intermediul mecanismului așa-numitului „Grup al prietenilor”. Au avut loc mai multe reuniuni ale Mecanismului UE-ALC privind drogurile. Chestiunile legate de securitate au fost, de asemenea, subiecte-cheie în cadrul consultărilor politice desfășurate cu Rusia, cu Canada și cu Statele Unite cu privire la ALC. Dialogul structurat UE-ALC privind migrația a continuat în cadrul unor reuniuni la nivel înalt și al unor reuniuni mai tehnice.

7.2.2. ADUNAREA PARLAMENTARĂ EURO-LATINOAMERICANĂ (EUROLAT)

EUROLAT a contribuit în mod semnificativ la definirea politicilor privind regiunea și la monitorizarea evoluțiilor. În aprilie 2011, Biroul executiv al Adunării s-a reunit la Cartagena de Indias (Columbia), în special pentru a pregăti cea de a cincea Adunare plenară a EUROLAT din mai 2011 de la Montevideo. Reuniunile Biroului executiv și ale comitetelor EUROLAT s-au desfășurat în mai (imediat după adunarea plenară) și în noiembrie (Bruxelles). Înalțul Reprezentant a avut o intervenție în cadrul acestei din urmă reuniuni, care a fost foarte bine primită de către Adunare.

7.2.3. CARIFORUM Relațiile cu **regiunea Caraibilor** în cursul anului 2011 au constat în continuarea numeroaselor inițiative lansate în 2010. Continuarea și consolidarea dialogului politic cu regiunea au rămas prioritare (un dialog politic UE-Cariforum la nivel de înalți funcționari este prevăzut a avea loc în 2012). Un proiect final al strategiei comune UE-zona Caraibilor, lansat cu ocazia reuniunii la nivel înalt UE-CARIFORUM din 2010, a fost elaborat în vederea prelucrării instituționale, iar lansarea acesteia este așteptată în cursul anului 2012 ⁶⁴.

RELAȚII BILATERALE

7.2.4. BRAZILIA Cea de a cincea reuniune la nivel înalt UE-Brazilia, desfășurată în octombrie la Bruxelles, a confirmat soliditatea relației strategice dintre UE și Brazilia și a avut ca teme relațiile dintre UE și Brazilia ⁶⁵, situația economică internațională, schimbările climatice, energia, precum și negocierile UE-Mercosur privind un acord de asociere.

⁶⁴ În domeniile comerțului și cooperării, punerea în aplicare a acordului de parteneriat economic (APE) a fost accelerată odată cu organizarea Comitetului pentru comerț și dezvoltare, instituirea unor unități de punere în aplicare a APE și consultarea statelor membre ale UE cu privire la optimizarea impactului APE. Procesul de evaluare intermediară regională care a fost lansat a confirmat relevanța menținerii sectorului esențial al integrării regionale și a demonstrat faptul că zona Caraibilor se află pe primul loc în rândul regiunilor ACP în ceea ce privește ratele angajamentelor care provin din bugetul regional alocat din cel de al 10-lea FED. În sfârșit, mult așteptatul Fond fiduciar pentru infrastructura Caraibilor a fost aprobat de Comitetul FED sub forma unei Facilități de investiții pentru zona Caraibilor, care va fi lansată în 2012.

⁶⁵ La 20 ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti [P7_TA(2011)0027].

Printre rezultatele notabile s-au numărat acordul de împrumut în valoare de 500 de milioane EUR încheiat între Banca Europeană de Investiții (BEI) și *Banco Nacional de Desenvolvimento Economico e Social* (BNDES) pentru proiecte în domeniul surselor regenerabile de energie și al eficienței energetice, semnarea Programului comun în domeniul culturii 2011 – 2014 și semnarea a trei scrisori de intenție prin care se urmărește facilitarea fluxurilor turistice între UE și Brazilia, instituirea unui dialog structurat privind politica spațială și consolidarea cooperării științifice dintre Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene și Ministerul Științei, Tehnologiei și Inovării din Brazilia. A fost instituit un dialog politic la nivelul directorilor politici în vederea unei cooperări sporite cu privire la chestiuni bilaterale și internaționale. O primă reuniune a avut loc la Bruxelles în mai 2011.

7.2.5. MEXIC Relațiile cu Mexicul, unul dintre partenerii noștri strategici, s-au consolidat în 2011. Pe parcursul acestui an s-a înregistrat o coordonare sporită în vederea promovării pozițiilor comune cu privire la chestiuni precum schimbările climatice și răspândirea democrației. Cea de a doua sesiune a dialogului bilateral la nivel înalt privind drepturile omului s-a desfășurat în martie 2011, având ca teme principale situația internă din Mexic și reformele adoptate de guvernul federal în conformitate cu obligațiile sale internaționale. O reuniune a comitetului mixt cu Mexicul a avut loc în octombrie 2011, având ca scop revizuirea punerii în aplicare a acordului global și a parteneriatului strategic.

7.2.6. CUBA Cea de a șasea sesiune a dialogului politic UE-Cuba a avut loc la Bruxelles în luna februarie. Au fost aduse în discuție aspecte legate de drepturile omului, precum și chestiuni de pe agenda internațională, în special schimbările climatice. A continuat procesul de reflecție lansat de Consiliul din 25 octombrie 2010 cu privire la viitorul relațiilor UE-Cuba.

7.2.6. HAITI În 2011, UE a continuat să ofere un ajutor umanitar vital și asistență pentru cooperare pentru susținerea reconstrucției în Haiti ⁶⁶. Numirea prim-ministrului Conille și constituirea unui nou cabinet în cel de al treilea trimestru din 2011 au marcat încheierea unei perioade prelungite de criză politică și au permis relansarea dialogului politic bilateral dintre UE și Haiti. În domeniul drepturilor omului, UE a avut o contribuție semnificativă la pregătirea primei evaluări periodice universale a Haitiului în cadrul Consiliului pentru drepturile omului al ONU.

7.2.7. ȚĂRILE ANDINE În ceea ce privește țările andine, cel de al cincilea Consiliu de asociere cu **Chile** (7 octombrie 2011) a confirmat continuarea cu succes a punerii în aplicare a acordului de asociere. Au fost lansate negocieri pentru un acord care să ofere un cadru pentru participarea statului Chile la operațiunile UE de gestionare a crizelor. În urma parafării Acordului comercial al UE cu **Peru** și **Columbia** în luna martie, a fost lansat procesul de adoptare a acordului. În Columbia, se așteaptă ca oportunitățile economice oferite de acord să contribuie la suprimarea controlului exercitat de economia drogurilor ilegale și să sprijine planurile de pace ale președintelui Santos; în Peru, acordul va contribui, prin promovarea dezvoltării economice durabile, la lupta împotriva drogurilor și la consolidarea mecanismelor de prevenire și de gestionare a conflictelor. UE a continuat să combată traficul de droguri și narcotice din regiunea andină în ansamblu, abordând această chestiune esențială în reuniunile sale cu Columbia (decembrie) și Peru (martie și decembrie), dar și cu **Bolivia** (septembrie). Mai mult, UE contribuie la eforturile de stabilizare la frontiera dintre Columbia și **Ecuador**.

⁶⁶ La 19 ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația din Haiti la un an după cutremur: ajutorul umanitar și reconstrucția [].

B. ABORDAREA AMENINȚĂRILOR ȘI A DIFICULTĂȚILOR MONDIALE

1. PROLIFERAREA ARMELOR DE DISTRUGERE ÎN MASĂ (ADM) ȘI A VECTORILOR ACESTORA/ARME CONVENȚIONALE

1.1. NEPROLIFERAREA ADM

Neproliferarea și dezarmarea au făcut în continuare parte integrantă din politica externă a UE în 2011 ⁶⁷.

Folosind oportunitățile noi oferite de Tratatul de la Lisabona, au fost depuse eforturi în vederea consolidării coordonării dintre instituțiile UE și statele membre. A fost acordată prioritate reunirii tuturor instrumentelor și mijloacelor aflate la dispoziția UE pentru a asigura o punere în aplicare eficace și coerentă. Concret, UE a sprijinit în continuare aderarea universală la tratatele și instrumentele internaționale relevante, precum și punerea în aplicare deplină a acestora. De asemenea, UE a continuat să promoveze inserarea unor clauze de neproliferare [privind ADM, precum și armele de calibru mic și armamentul ușor (SALW)] în cadrul acordurilor cu statele terțe. În 2011, s-au purtat negocieri privind clauzele referitoare la ADM și SALW cu Armenia, Australia, Azerbaidjan, Canada, Georgia, Malaysia și MERCOSUR.

1.1.1. Tratatul de neproliferare (TNP) În 2011, UE și-a concentrat eforturile asupra urmăririi active a punerii în aplicare a planului de acțiune adoptat în cadrul Conferinței de revizuire a TNP din 2010. UE a organizat un seminar reușit în iulie 2011 privind zona fără ADM din Orientul Mijlociu, reunind aproape 200 de cadre universitare și funcționari guvernamentali din UE, din toate țările din regiune, din țările terțe, precum și organizațiile internaționale relevante, pentru a contribui la procesul de pregătire a conferinței din 2012 care urmează a fi organizată de ONU.

⁶⁷ Implicarea UE în întreaga gamă de activități din acest domeniu s-a bazat pe o serie de documente strategice: Strategia europeană de securitate din 2003; Strategia UE împotriva proliferării armelor de distrugere în masă (ADM) din 2003 și Noile linii de acțiune privind combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora din 2008; Strategia Uniunii Europene de combatere a acumulării ilicite și a traficului ilicit de arme de calibru mic și armament ușor (SALW) din 2005 și Poziția comună a UE privind exporturile de arme convenționale din 2008.

Eforturile depuse de UE în ceea ce privește Iranul și Republica Populară Democrată Coreeană sunt prezentate în capitolul respectiv din secțiunea A a prezentului raport.

1.1.2. Tratatul de interzicere totală a experiențelor nucleare (CTBT) UE a promovat în continuare intrarea în vigoare a CTBT prin punerea în aplicare a deciziei Consiliului din iulie 2010, în vederea susținerii în continuare a activităților Comisiei pregătitoare a Organizației Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare (CTBTO). Activitatea de promovare a fost însoțită de acțiuni diplomatice ⁶⁸. Ratificarea de către Indonezia în decembrie 2011 (aceasta fiind una dintre cele nouă țări menționate în anexa 2 care, la momentul respectiv, încă nu ratificaseră CTBT) a fost călduros salutăată de Înalțul Reprezentant ca un pas suplimentar către obiectivul eliminării tuturor exploziilor provocate de experiențe nucleare la nivel mondial.

1.1.3. Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA) UE a continuat, de asemenea, să ofere sprijin Agenției Internaționale pentru Energie Atomică de la Viena ⁶⁹. În 2011, UE a contribuit în mod substanțial la proiectul AIEA privind crearea unei bănci de uraniu slab îmbogățit, alocând suma de 10 milioane EUR prin intermediul Instrumentului de stabilitate (IdS) și a anunțat că este pregătită să sprijine în continuare acest proiect cu sume importante de la Instrumentul de stabilitate și de la bugetul PESC. De asemenea, UE a contribuit cu suma de 5 milioane EUR la modernizarea Laboratorului de garanții al AIEA de la Seibersdorf (Austria). Obiectivul este de a garanta faptul că, în momentul în care țările terțe desfășoară activități nucleare, acestea respectă cele mai înalte standarde privind securitatea, siguranța și măsurile de protecție în domeniul nuclear. Prin urmare, UE și statele sale membre contribuie, de asemenea, la activitățile derulate în scopuri pașnice în domeniile energetic și neenergetic, parțial prin intermediul AIEA, cu aproximativ 150 de milioane EUR pe an.

⁶⁸ Dialoguri politice, demersuri, declarații formulate în cadrul reuniunii informale a sesiunii plenare a Adunării generale a ONU, destinată sărbătoririi Zilei internaționale împotriva experiențelor nucleare, precum și în cadrul Conferinței articolului XIV, care a avut loc la New York în septembrie 2011.

⁶⁹ UE rămâne un donator-cheie al Fondului pentru securitate nucleară al AIEA în beneficiul a peste 50 de țări din Africa, Orientul Mijlociu, America Latină și Asia, având o contribuție de peste 30 de milioane EUR începând cu anul 2004.

1.1.4. Convenția privind armele chimice (CWC) UE și-a continuat eforturile de promovare a aderării universale la CWC și a punerii în aplicare depline a acesteia. La începutul anului 2012, Consiliul a început lucrările privind un proiect de decizie pe baza experiențelor de cooperare reușite dintre UE și Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC). De asemenea, UE a început să își pregătească poziția cu privire la viitorul OIAC.

1.1.5. Armele biologice UE și-a continuat activitatea în direcția prevenirii amenințării reprezentate de armele biologice, care constituie un motiv tot mai mare de îngrijorare în întreaga lume ⁷⁰. UE s-a implicat în mod activ în procesul de pregătire a celei de **a șaptea Conferințe de revizuire a Convenției privind armele biologice și toxice (BTWC)** (decembrie 2011), prin negocierea unei poziții comune adoptate de Consiliu în iulie 2011. Aceasta a stabilit prioritățile UE (încrederea privind respectarea, punerea în aplicare la nivel național și universalizarea convenției) în vederea obținerii unui rezultat pozitiv al conferinței. Pe această bază, UE a desfășurat negocieri bilaterale cu parteneri-cheie, contribuind la obținerea unui rezultat care ar putea fi considerat în general pozitiv, deși limitat.

1.1.6. Controlul exporturilor În ceea ce privește procesele de control al exporturilor, UE a continuat, în cursul anului 2011, să susțină punerea în aplicare a Rezoluțiilor CSONU 1540, 1673 și 1810 printr-o acțiune comună a Consiliului din 2008 care vizează consolidarea competențelor și capacităților funcționarilor de stat ai țărilor terțe.

⁷⁰ La baza acestei activități au stat două acțiuni comune: una în sprijinul Convenției privind armele biologice (BTWC), iar cealaltă în sprijinul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), în cadrul activităților privind biosiguranța și biosecuritatea care pun în aplicare reglementările internaționale în materie de sănătate, care recunosc importanța măsurilor preventive în domeniul biosiguranței și biosecurității pentru securitatea internațională. În 2011, Biroul pentru probleme de dezarmare al ONU a organizat patru ateliere regionale și a efectuat șapte vizite de asistență națională. OMS a organizat trei ateliere regionale și patru vizite de asistență și a încheiat un proiect-pilot în domeniul biosiguranței și biosecurității în Oman. Cele două acțiuni comune sus-menționate au fost încheiate la 31 decembrie 2011, pregătind calea pentru demararea unor negocieri interne privind adoptarea unor noi decizii ale Consiliului în sprijinul BTWC și, respectiv, al OMS în domeniile biosiguranței și biosecurității.

1.1.7 UE a continuat punerea în aplicare a Deciziei Consiliului din 2008 în sprijinul **Codului de conduită de la Haga** (HCoC), instrumentul internațional care se ocupă de rachete, principalii vectori ai ADM (informarea statelor nesemnate).

1.1.8 În cadrul componentei de diminuare a riscurilor CBRN (chimice, biologice, radioactive și nucleare) a Instrumentului de stabilitate, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește crearea de **centre de excelență CBRN** în regiunile vizate, primele centre fiind acum în curs de deschidere în Iordania, Filipine, Georgia, Maroc și Algeria. Competența acestora constă în consolidarea cooperării regionale și internaționale cu privire la toate riscurile chimice, biologice, radioactive și nucleare, indiferent de originea acestora ⁷¹.

1.1.9 De asemenea, UE a continuat să urmărească în 2011 dezbaterile internaționale privind **uraniul sărăcit** și posibila reglementare a utilizării și producției acestuia ⁷².

1.1.10 UE și-a continuat activitatea în direcția unui proiect de cod de conduită internațional care să consolideze formarea încrederii și transparența în **activitățile spațiale**, prin consultări cu țări terțe.

⁷¹ Consiliul de Securitate al ONU a salutat recent înființarea acestor centre (declarația prezidențială a CSONU din 19 aprilie 2012).

⁷² În urma adoptării de către Parlamentul European a rezoluției din 2008 referitoare la utilizarea uraniului sărăcit și a recomandărilor din 2010 adresate Consiliului cu privire la cea de a 65-a sesiune a Adunării generale a ONU, dialogul dintre Parlamentul European, Consiliu și SEAE a continuat în 2011, inclusiv prin intermediul unei audieri privind această chestiune, organizată la 6 octombrie 2011 în cadrul Subcomisiei pentru securitate și apărare, cu participarea SEAE.

1.2. ARME CONVENȚIONALE

1.2.1. Controlul exporturilor Politicile de control al exporturilor ale statelor membre cu privire la armele convenționale s-au ghidat în continuare după poziția comună a Consiliului din decembrie 2008, care definește normele comune ce guvernează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar. În cursul ultimelor luni din 2011, Grupul de lucru pentru exportul de arme convenționale (COARM) al Consiliului a început pregătirile în vederea procesului de revizuire, care urmează a avea loc în 2012. În 2011, Consiliul și SEAE au continuat să aprofundeze dialogul cu PE cu privire la politicile de control al exporturilor ⁷³.

În 2011, UE a fost deosebit de activă în promovarea, finanțarea și susținerea inițiativelor de consolidare a punerii în aplicare de către țările terțe a unui **control eficient al exporturilor de arme** prin intermediul unor seminare și vizite de studiu în diverse state membre ⁷⁴. UE a continuat să se implice pe deplin în negocierea unui **tratat privind comerțul cu arme (TCA)**, prin participarea în lunile martie și iulie 2011 la sesiunile comitetului de pregătire a TCA, UE desfășurând totodată activități intense de informare la nivel mondial ⁷⁵.

1.2.2. Arme de calibru mic și armament ușor (SALW) În conformitate cu strategia sa din 2005 în acest domeniu, UE a continuat să promoveze un control ferm asupra armelor de calibru mic și a armamentului ușor în toate forurile multilaterale și în dialogul său politic cu țările terțe. În 2011, UE a continuat să finanțeze elaborarea de instrumente de prevenire a comerțului ilicit și a continuat, de asemenea, să ofere asistență pentru gestionarea depozitelor, colectarea, înregistrarea și raportarea transferurilor de arme și distrugerea excedentului în Balcanii de Vest.

⁷³ La 13 octombrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție legislativă referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul ONU privind armele de foc și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru armele de foc, piesele, elementele și muniția pentru acestea [].

⁷⁴ În cadrul punerii în aplicare a Deciziei Consiliului din 2009 privind informarea în domeniul exporturilor de arme convenționale, au fost organizate două seminare de informare cu scopul de a promova principiile și criteriile prevăzute de poziția comună din 2008. În plus, Ungaria, Portugalia, Polonia și Republica Cehă au găzduit patru vizite de studiu pentru funcționarii țărilor candidate însărcinați cu controlul exporturilor de arme convenționale în Croația, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și Muntenegru.

⁷⁵ În urma adoptării în 2010 a unei noi decizii a Consiliului de sprijinire a procesului de negociere privind TCA, au fost organizate patru seminare regionale în cooperare cu UNIDIR (Institutul Națiunilor Unite pentru Cercetare în Domeniul Dezarmării) pentru țările din Asia de Sud și Centrală (în Nepal, în noiembrie 2010), Africa de Vest, de Nord și Centrală (în Maroc, în februarie 2011), America și zona Caraibilor (în Uruguay, în aprilie 2011) și Asia de Est și Pacific (în Indonezia, în iunie 2011).

UE a participat în mod activ la consultările informale de pregătire a Conferinței din 2012 de revizuire a Programului de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu arme de calibru mic și armament ușor (Programul de acțiune al ONU) și a adoptat, de asemenea, o nouă decizie a Consiliului în sprijinul activităților Biroului pentru probleme de dezarmare al ONU destinate punerii în aplicare a Programului de acțiune al ONU. UE consideră Programul de acțiune al ONU drept un instrument-cheie pentru abordarea relației dintre securitate și dezvoltare și generator de soluții pentru a preveni și reduce insecuritatea și a promova drepturile omului.

1.2.3. Mine antipersonal și muniții cu dispersie UE a continuat să promoveze universalizarea și punerea deplină în aplicare a **Convenției de la Ottawa privind minele antipersonal**, precum și **Convenția privind munițiile cu dispersie (CCM)** în cadrul diferitelor conferințe și reuniuni desfășurate pe parcursul anului 2011 ⁷⁶.

2. TERORISMUL ȘI CRIMINALITATEA ORGANIZATĂ

2.1. TERORISM

În cursul anului 2011, UE a abordat amenințarea teroristă în cadrul ONU și în relațiile sale cu țările terțe și cu organizațiile internaționale. În ceea ce privește domeniile tematice, s-a acordat prioritate prevenirii, luptei împotriva radicalizării și recrutării, precum și împotriva finanțării terorismului, în interiorul și în afara UE. În plus, UE s-a asigurat că regimurile de sancțiuni ale ONU împotriva Al Qaida și a talibanilor sunt în continuare actualizate și puse în aplicare în mod corespunzător de către UE.

⁷⁶În 2011, UE a participat în calitate de observator la cea de a doua Conferință a statelor părți la Convenția de la Oslo privind munițiile cu dispersie (Beirut, 11 – 16 septembrie). Aceasta a luat parte la cea de a unsprezecea Reuniune a statelor părți la Convenția privind minele antipersonal (Phnom Penh, 28 noiembrie - 2 decembrie) și a urmărit îndeaproape negocierile cu privire la un posibil protocol privind munițiile cu dispersie în cadrul Convenției ONU privind anumite arme convenționale (CCW), precum și în cadrul celei de a patra Conferințe de revizuire a CCW. Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la interzicerea munițiilor cu dispersie la 17 noiembrie 2011 [P7_TA-PROV(2011)0512] și o rezoluție referitoare la progresele realizate în cadrul acțiunii de luptă împotriva minelor, la 7 iulie 2011 [].

UE și-a exprimat solidaritatea cu victimele terorismului și a recunoscut necesitatea respectării drepturilor acestora. UE a recunoscut importanța acordării de asistență și sprijin tuturor celor care suferă din cauza terorismului.

În termeni de geografie a priorităților în materie de combatere a terorismului, UE continuă să acorde prioritate Asiei, Africii și Orientului Mijlociu, cu o atenție specială acordată țărilor din partea căror Europa se confruntă cu cea mai mare amenințare, și anume Pakistan, Afganistan, Cornul Africii, Sahel și Yemen ⁷⁷. Instrumentul de stabilitate (IdS) a continuat să fie principalul instrument financiar pentru sprijinirea țărilor terțe în eforturile acestora de prevenire și combatere a terorismului.

UE a susținut cu tărie lansarea Forumului global privind combaterea terorismului (FGCT) în septembrie 2011 la New York. FGCT oferă o oportunitate semnificativă de a promova cooperarea multilaterală și civilă în domeniul luptei împotriva terorismului și al consolidării capacităților în statele vulnerabile din punctul de vedere al terorismului ⁷⁸. UE participă activ la activitățile FGCT și coprezidează Grupul de lucru pentru regiunea Cornului Africii alături de Turcia. Implicarea activă a UE în combaterea terorismului în regiunea Cornului Africii este ghidată de Cadrul strategic al UE adoptat în 2011.

⁷⁷UE și-a intensificat, de asemenea, dialogul politic și cooperarea cu statele terțe în materie de consolidare a capacităților în domeniul combaterii terorismului. Au fost purtate dialoguri cu SUA, ONU, Turcia și Regatul Arabiei Saudite.

⁷⁸FGCT promovează punerea în aplicare deplină a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului. Obiectivele generale ale FGCT vizează coordonarea cu partenerii internaționali și promovarea unui multilateralism eficace. FGCT urmărește abordarea terorismului ca pe o cauză fundamentală a instabilității, vizând totodată promovarea consolidării capacităților. Uniunea Europeană a rămas unul dintre cei mai puternici susținători ai Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului și ai abordării generale întruchipate de aceasta. Eforturile conjugate ale UE și ONU în Asia Centrală au dus la consolidarea eficace a cooperării regionale în lupta împotriva terorismului. În acest context, a fost adoptat un plan de acțiune privind punerea în aplicare a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului.

Eforturile de combatere a terorismului în **regiunea Sahel** constituie o parte integrantă a Strategiei UE pentru securitate și dezvoltare în regiunea Sahel, ceea ce reprezintă un pas important în reunirea aspectelor privind dezvoltarea și securitatea din cadrul activității UE în regiune. În acest context, asistența UE pentru eforturile de combatere a terorismului întreprinse de Mali și Mauritania a fost extinsă în 2011 pentru a include Nigerul, axându-se pe asigurarea aplicării legii, justiția penală și statul de drept, promovând totodată respectarea deplină a drepturilor omului. Au fost depuse eforturi speciale pentru a asigura coordonarea corespunzătoare cu alte instrumente de dezvoltare ale UE, precum și cu eforturile statelor membre ale UE. Răspândirea la scară largă a armelor ca urmare a crizei din Libia a generat noi dificultăți, care s-au adăugat la această situație deja complexă, afectând și mai mult stabilitatea din regiune.

2.2. CRIMINALITATEA ORGANIZATĂ

În 2011, UE a continuat să combată traficul de droguri și alte tipuri de contrabandă de-a lungul „drumului heroinei” și al „drumului cocainei”, *inter alia* prin consolidarea capacităților din țările vizate și facilitarea schimbului (trans)regional de informații. Aceste acțiuni vizează, de asemenea, completarea ciclului de elaborare a politicilor UE privind formele grave de criminalitate internațională și criminalitatea organizată 2011 – 2013, un nou proces de planificare și de punere în aplicare a politicilor în cadrul UE.

3. PREVENIREA CONFLICTELOR ȘI MEDIERE

Articolul 21 din Tratatul de la Lisabona consacră menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității internaționale drept un obiectiv fundamental al acțiunii externe a UE.

Consiliul Afaceri Externe a conchis în iunie 2011 că, la 10 ani de la adoptarea sa, programul Uniunii Europene pentru prevenirea conflictelor violente (Programul Göteborg) rămâne o bază politică validă pentru viitoarele acțiuni ale UE în domeniul prevenirii conflictelor. Consiliul a înregistrat progrese substanțiale în punerea în aplicare a Programului Göteborg și a identificat posibilitatea intensificării eforturilor UE, evidențiind trei domenii: consolidarea capacității de alertă timpurie și asigurarea continuității cu acțiunile timpurii, consolidarea capacității de mediere a Uniunii și a instrumentelor acesteia de analiză a conflictelor, precum și dezvoltarea și intensificarea parteneriatelor cu organizațiile internaționale, organizațiile neguvernamentale și instituțiile relevante.

4. SECURITATEA ENERGETICĂ

Comunicarea Comisiei în asociere cu Înalțul Reprezentant privind securitatea aprovizionării cu energie și cooperarea internațională ⁷⁹ a fost publicată în septembrie 2011. Aceasta prezintă o strategie cuprinzătoare privind relațiile externe ale UE în domeniul energetic și securitatea aprovizionării. Îmbunătățirea coordonării în rândul statelor membre ale UE în ceea ce privește identificarea și punerea în aplicare a unor priorități clare în materie de politică energetică externă reprezintă abordarea de bază. În luna noiembrie, Consiliul Transporturi, Telecomunicații și Energie a însărcinat Consiliul Afaceri Externe să continue dezvoltarea acestei politici.

Relația UE cu Rusia în domeniul energetic a continuat să fie marcată de o puternică interdependență, Rusia fiind în continuare principalul furnizor extern de energie al UE, iar UE cel mai mare consumator extern al resurselor de hidrocarburi rusești. Mecanismul UE-Rusia de alertă timpurie în domeniul energetic, semnat în noiembrie 2009, a fost adaptat și îmbunătățit în februarie 2011 ⁸⁰.

⁷⁹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind securitatea aprovizionării cu energie și cooperarea internațională - „Politică energetică a UE: angajarea în relații cu parteneri din afara frontierelor noastre”, COM(2011) 539 final, 7.9.2011.

⁸⁰ Reuniunile la nivel înalt UE-Rusia care au avut loc la 9 – 10 iunie 2011 la Nijni Novgorod și la 14 – 15 decembrie 2011 la Bruxelles, precum și Consiliul permanent de parteneriat al miniștrilor de externe UE-Rusia din 17 noiembrie 2011 de la Moscova și Consiliul permanent de parteneriat UE-Rusia privind energia din 1 decembrie 2011 de la Moscova au oferit oportunitatea de a aborda, printre altele, chestiuni legate de securitatea energetică.

Ucraina a aderat la Comunitatea Energiei la 1 februarie 2011. Prin aceasta, piața energetică internă UE, bazată pe norme, s-a extins astfel la o țară importantă de tranzit de energie, ceea ce contribuie la consolidarea securității energetice a UE. Lucrările privind integrarea pieței energetice a Ucrainei în sistemul UE au avansat în cursul anului 2011.

Discuțiile bilaterale în materie de energie au continuat cu alte țări terțe. Este demnă de notat semnarea în ianuarie 2011 a unui memorandum de înțelegere cu **Republica Uzbekistan** privind cooperarea în domeniul energiei.

Consolidarea legăturilor de transport al energiei a fost în continuare un domeniu important în cadrul Strategiei UE pentru Asia Centrală. În septembrie 2011, Uniunea Europeană a adoptat un mandat de negociere a unui tratat cu forță juridică obligatorie între UE, **Azerbaidjan**⁸¹ și **Turkmenistan** în vederea construirii unui **sistem de conducte transcaspic**. Aceasta este prima dată când UE propune încheierea unui tratat în scopul sprijinirii unui proiect de infrastructură care să contribuie la securitatea sa energetică.

Norvegia este al doilea exportator de petrol și gaze către UE, importurile din această țară reprezentând 13 % și, respectiv, 24 % din importurile UE în 2011. De asemenea, Norvegia face parte din piața internă a energiei și aplică acquis-ul relevant al UE. Norvegia rămâne un partener solid din punctul de vedere al securității energetice, existând posibilitatea sporirii rolului acestei țări în aprovizionarea cu energie a UE. În plus, dialogul dintre UE și Norvegia pe tema energiei a continuat, aceasta din urmă manifestând un interes puternic față de Perspectiva energetică a UE 2050, în special în ceea ce privește viitorul mix energetic al UE.

⁸¹ La 12 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Azerbaidjan [P7_TA-PROV(2011)0243]. La 15 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Azerbaidjan, în special cazul lui Rafiq Tagi [P7_TA-PROV(2011)0590].

5. SCHIMBĂRILE CLIMATICE ȘI SECURITATEA

În 2011, diplomația climatică a UE s-a axat pe pregătirea reuniunii conferinței părților la CCONUSC (Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice), desfășurată la Durban, Africa de Sud, în decembrie 2011, care a fost considerată un succes ⁸². UE a apelat la ajutorul partenerilor săi în vederea pregătirilor pentru aceste evenimente. De exemplu, aceasta a organizat o masă rotundă UE-Africa a negociatorilor pe probleme climatice, ceea ce a contribuit la alinierea pozițiilor.

Conferința de la Durban a adus un progres în negocierile internaționale privind clima prin convenirea unei foi de parcurs către un viitor acord global și cuprinzător. Conform acestei foi de parcurs, toate țările, nu doar țările industrializate care sunt părți la Protocolul de la Kyoto, își vor asuma angajamente cu forță juridică obligatorie privind reducerea și limitarea emisiilor. Noul acord va fi negociat până în 2015 și va intra în vigoare cel târziu în 2020.

În iulie 2011, Consiliul Afaceri Externe a mandatat Comisia și Înalțul Reprezentant să își continue lucrările pe baza a trei direcții de acțiune: (i) promovarea unor acțiuni ambițioase în domeniul schimbărilor climatice în țările terțe, în special prin intermediul unor dialoguri politice permanente, (ii) facilitarea punerii în aplicare a politicilor climatice, în special prin intermediul asistenței financiare și a cooperării din partea UE și a statelor membre și (iii) abordarea legăturii dintre schimbările climatice și securitatea internațională prin îmbunătățirea cunoașterii amenințărilor provocate de schimbările climatice și facilitarea alertei timpurii și a măsurilor de prevenire rapidă ⁸³.

⁸² La 16 noiembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Conferința asupra schimbărilor climatice de la Durban (CP 17) [P7_TA-PROV(2011)0504].

⁸³ Se pune un accent deosebit pe sinergia contribuțiilor din partea tuturor participanților din UE, de exemplu prin modernizarea Rețelei de diplomație ecologică din care fac parte SEAE, serviciile Comisiei și statele membre, atât la nivel central, cât și la nivel de țară.

C. CONTRIBUȚIA LA O ORDINE MULTILATERALĂ MAI EFICIENTĂ

UE și-a menținut sprijinul fără echivoc pentru multilateralism, reafirmat în Tratatul de la Lisabona ⁸⁴, recunoscând faptul că dificultățile globale necesită soluții globale. Cu privire la susținerea declarațiilor UE în cadrul organizațiilor internaționale, Consiliul a aprobat regimul general la 22 octombrie 2011. O prezență coerentă a UE în forurile multilaterale rămâne o prioritate.

1. ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE

Abordarea lacunelor pe care le implică statutul de observator al UE în cadrul ONU a reprezentat o prioritate-cheie în 2011. Adoptarea în mai 2011 a Rezoluției 65/276 a Adunării generale a ONU privind participarea UE la lucrările ONU a reprezentat un progres semnificativ, fiind rezultatul unei campanii intense și bine coordonate, condusă de Înaltul Reprezentant, la care au luat parte atât instituțiile UE, cât și statele membre.

Rezoluția 65/276 a deschis calea participării UE la Adunarea Generală și comisiile și grupurile de lucru ale acesteia, la reuniunile și conferințele internaționale organizate sub auspiciile adunării și la conferințele Organizației Națiunilor Unite. Punerea în aplicare a acestei rezoluții a dat naștere unor dezbateri ample în cadrul ONU, urmând ca aceasta să fie pusă pe deplin în aplicare.

În 2011, punerea în aplicare a principiului responsabilității de a proteja a continuat să reprezinte o prioritate maximă a UE în cadrul ONU ⁸⁵. UE a continuat discuțiile și acțiunile privind punerea în aplicare a conceptului în cadrul instrumentelor și politicilor UE.

⁸⁴ La 11 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale [P7_TA-PROV(2011)0229].

⁸⁵ UE și-a reafirmat angajamentul de a contribui la obiectivele Națiunilor Unite în gestionarea crizelor și a rămas angajată în cadrul unei discuții cu privire la modalitatea de consolidare a sprijinului UE pentru operațiunile ONU de menținere a păcii.

UE a sprijinit în continuare revizuirea în curs a operațiilor de menținere a păcii ale ONU, în conformitate cu dispozițiile inițiativei Un nou orizont, și a susținut atenția deosebită acordată protecției civililor.

De asemenea, UE a promovat reformarea sistemului ONU. UE și-a menținut angajamentul privind garantarea unei gestionări eficiente și eficace a resurselor financiare ale ONU, în conformitate cu principiile disciplinei bugetare și coerenței bugetare, cu respectarea celor mai înalte standarde internaționale.

O prioritate-cheie a UE în cursul anului 2011 a constat în desfășurarea de acțiuni în vederea stabilirii unei noi metodologii pentru baremul pentru sumele evaluate, care să reflecte o distribuție mai echitabilă și mai echilibrată a responsabilităților financiare în rândul statelor membre, în funcție de capacitatea de plată a acestora.

2. OSCE ⁸⁶

Pe parcursul anului 2011, UE a susținut eforturile OSCE cu privire la diverse aspecte regionale și tematice. UE a acordat o importanță deosebită consolidării OSCE pe parcursul întregului ciclu al conflictului (de la alerta timpurie la reabilitarea post-conflict), inclusiv prin intermediul activității Înaltului Comisar pentru Minoritățile Naționale și al misiunilor OSCE de pe teren. De asemenea, UE a acordat o mare importanță progreselor dimensiunii umane a OSCE, care include Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului al OSCE și Reprezentantul OSCE pentru libertatea presei. Cooperarea cu OSCE s-a dezvoltat în continuare în domeniul mass-mediei, al drepturilor omului, al gestionării frontierelor și al controalelor de securitate și droguri.

UE continuă să acorde o mare importanță rolului instituțiilor autonome ale OSCE în monitorizarea punerii în aplicare a angajamentelor de către statele participante la OSCE, ajutându-le să își îmbunătățească performanțele în acest sens. Aceasta include observarea alegerilor pe întreg teritoriul OSCE.

⁸⁶ La 11 noiembrie 2010, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind consolidarea OSCE: un rol pentru UE [P7_TA-PROV(2010)0399].

UE a contribuit în continuare în mod activ la dialogul pe marginea viitorului securității europene, precum și la activitatea OSCE privind consolidarea și modernizarea controlului armelor și măsurile de consolidare a încrederii și a securității. Abordarea activă a UE în cadrul Forumului pentru cooperare în domeniul securității al OSCE a permis adoptarea Documentului de la Viena din 2011 privind măsurile de consolidare a încrederii și a securității. UE a susținut o orientare crescută a OSCE asupra chestiunii combaterii amenințărilor transnaționale cum ar fi lupta împotriva terorismului internațional, securitatea informatică, traficul de arme și de persoane și neproliferarea și armele de distrugere în masă. În acest context, UE a salutat crearea unui nou departament pentru abordarea amenințărilor transnaționale în cadrul secretariatului OSCE.

Cu toate acestea, în ciuda eforturilor intense depuse de UE, nu a fost posibilă realizarea de progrese în cadrul tuturor celor trei dimensiuni ale OSCE, iar UE și-a exprimat profunda îngrijorare cu privire la lipsa progreselor în ceea ce privește dimensiunea umană în cursul Consiliului ministerial de la Vilnius din decembrie 2011.

3. CONSILIUL EUROPEI

UE și-a continuat cooperarea cu Consiliul Europei în acord cu memorandumul de înțelegere dintre cele două organizații, în special în domeniul PEV și cu privire la Balcanii de Vest, în materie de democrație, stat de drept și drepturile omului. A existat o bună cooperare cu Consiliul Europei, în special în domeniul justiției și al afacerilor interne. Perspectivele de cooperare din 2010 au fost oficializate în 2011 prin semnarea alături de Consiliul Europei a unui program comun în valoare de 4,8 milioane EUR destinat consolidării reformei democratice în țările sud-mediteraneene. Cele două organizații au convenit, de asemenea, asupra consolidării cooperării în Asia Centrală, acordând o atenție specială statului de drept. UE a continuat negocierile privind aderarea sa la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, încheind lucrările la nivel de grup de lucru informal în formula 7+7 în iulie 2011 cu un proiect de acord de aderare, care a fost transmis ulterior pentru continuarea discuțiilor și negocierii grupurilor de lucru ale ambelor organizații.

D. PROMOVAREA DREPTURILOR OMULUI, A DEMOCRAȚIEI ȘI A STATULUI DE DREPT

Activitatea UE în domeniul drepturilor omului, democrației și statului de drept a fost intensificată grație faptului că anul 2011 a fost primul an complet de funcționare a SEAE. Angajamentul Înalțului Reprezentant față de aceste chestiuni a fost reflectat într-o comunicare comună a Înalțului Reprezentant și a Comisiei Europene, adoptată la 12 decembrie 2011, intitulată „Drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale UE - către o abordare mai eficientă”. Comunicarea a prezentat o serie de idei pentru dezvoltarea în continuare a strategiei UE în acest domeniu.

Primăvara arabă a reprezentat un moment marcant în primul an al SEAE, fiind un eveniment care a oferit noi oportunități de cooperare la nivel regional și subregional. UE a înțeles semnificația istorică a schimbărilor în curs de desfășurare în vecinătatea sudică, exprimându-și hotărârea de a asigura o asistență oportună și corespunzătoare celor care militează pentru instaurarea democrației și a unor societăți libere și deschise. Într-un spirit de responsabilitate reciprocă, UE și-a încurajat partenerii să își continue eforturile de construire a unei democrații solide, în special prin consolidarea libertăților de exprimare, de asociere și de întrunire, crearea unor instituții democratice puternice și promovarea drepturilor femeilor și a egalității de gen. Un sistem judiciar eficient și independent, eforturile susținute de combatere a corupției și reforma sectorului de securitate sunt, de asemenea, esențiale în vederea realizării unei democrații durabile.

„Primăvara arabă” a arătat și importanța rețelelor sociale și a internetului în **promovarea reformei și în susținerea drepturilor omului**. UE a condamnat în mod repetat restricțiile privind **accesul la internet**, precum și arestarea bloggerilor. Acțiunile de condamnare au fost întreprinse în cadrul relațiilor bilaterale ale UE cu țările terțe, precum și cu ocazia forumurilor multilaterale. În decembrie 2011, UE a lansat „Strategia fără deconectare” pentru crearea instrumentelor care să permită UE să sprijine organizațiile societății civile sau pe cetățenii individuali să obțină acces la tehnologiile de comunicații electronice, inclusiv la internet.

Abolirea **pedepsei cu moartea** la nivel mondial a reprezentat în continuare un element central al politicii UE în domeniul drepturilor omului. Pe baza orientărilor sale privind pedeapsa cu moartea, UE a folosit toate instrumentele disponibile. Chestiunea pedepsei capitale a fost adusă în discuție în repetate rânduri în cadrul numeroaselor dialoguri și consultări organizate de UE cu țările terțe. UE, inclusiv Înalțul Reprezentant, a salutat toate tendințele pozitive la nivel mondial. Cele două entități au formulat declarații publice prin care au salutat faptul că în 2011 statul american Illinois a decis să abolească pedeapsa cu moartea, urmat de statul Connecticut în 2012, în timp ce alte țări, precum Etiopia în 2011, au luat măsuri în vederea susținerii unui moratoriu. Pe de altă parte, UE a efectuat demersuri generale în țările în care situația este în schimbare și demersuri individuale în cazul încălcării flagrante și dovedite a standardelor minime internaționale, precum executarea minorilor, a persoanelor cu afecțiuni psihice, sentințele de lapidare și în cazuri de încălcare a principiului celor mai grave infracțiuni. În acest context, UE, inclusiv Înalțul Reprezentant, a formulat declarații sau au efectuat demersuri prin care și-au exprimat îngrijorarea cu privire la execuțiile din Iran, Irak, SUA, China, Japonia, Arabia Saudită și Belarus. În ceea ce privește Belarusul, Înalțul Reprezentant a condamnat în mod ferm, în iulie 2011, execuția dlui Hyrshkawtsow și a dlui Burdyka, iar în decembrie 2011 și-a exprimat regretul cu privire la condamnarea la moarte de către Curtea Supremă a dlui Konovalov și a dlui Kovalev. În ambele ocazii, aceasta a solicitat Belarusului să se alăture moratoriului global privind pedeapsa cu moartea. În februarie 2011, China a adoptat modificările aduse Codului penal prin care a fost redus numărul crimelor pasibile de pedeapsa cu moartea. Cu toate acestea, 55 de infracțiuni sunt în continuare pasibile de pedeapsa capitală.

În 2011, UE a răspuns ferm numărului în creștere de acte de **intoleranță și discriminare religioasă** ⁸⁷ din întreaga lume. Consiliul Afaceri Externe din februarie a adoptat concluzii care au reiterat îngrijorarea profundă a UE și condamnarea de către aceasta a oricărui act de intoleranță, discriminare sau violență ⁸⁸. Raportul anual al UE privind drepturile omului, făcut public în septembrie 2011, a abordat în detaliu libertatea religioasă și de credință. UE a depus o activitate susținută în cadrul ONU pentru a consolida consensul cu privire la necesitatea combaterii intoleranței religioase și a protecției libertății religioase sau de credință. În 2011, s-au înregistrat progrese însemnate în acest sens, obținându-se pentru prima dată un consens la Geneva și New York cu privire la rezoluțiile referitoare la libertatea religioasă și de credință și, respectiv, la combaterea intoleranței religioase, propuse de UE și de Organizația de Cooperare Islamică (OIC).

În 2011, UE a avut în continuare un rol proeminent în **sistemul ONU privind drepturile omului** ⁸⁹. În februarie 2011, UE a avut un rol decisiv în convocarea reuniunii speciale privind **Libia** a Consiliului pentru Drepturile Omului (CDO) al ONU, în care s-a formulat recomandarea istorică a suspendării Libiei din CDO. În 2011, UE a evocat în mai multe rânduri situația drepturilor omului în **Siria** în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU și în cadrul Comisiei a III-a a Adunării generale a ONU, creând o alianță de țări din toate regiunile, inclusiv din lumea arabă. UE a avut un rol esențial în instituirea comisiei independente de anchetă privind situația drepturilor omului în Siria. În iunie 2011, UE a obținut adoptarea unei rezoluții a CDO privind situația drepturilor omului în **Belarus**. De asemenea, UE a promovat în continuare rezoluții privind **Birmania/Myanmar** și **RPDC**, atât în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului, cât și în cadrul Adunării generale.

⁸⁷ La 20 ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la situația creștinilor în contextul libertății religioase [P7_TA(2011)0021].

⁸⁸ Mesaje-cheie privind libertatea religioasă și de credință au fost trimise delegațiilor UE în februarie 2011 cu mandatul de a monitoriza îndeaproape situația în țările-gazdă, în coordonare cu ambasadele statelor membre ale UE.

⁸⁹ La 10 martie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la prioritățile celei de a 16-a sesiuni a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și procesul de revizuire din 2011 [P7_TA(2011)0097].

În martie 2011, 15 state membre ale UE au luat parte la grupul care a pregătit declarația privind „încetarea actelor de violență și a altor încălcări ale drepturilor omului bazate pe orientarea sexuală și pe identitatea de gen”, convenită de 85 de țări în cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU. De asemenea, UE a salutat rezoluția de referință privind **drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen**⁹⁰, sprijinită de state din toate regiunile și inițiată de Africa de Sud, care a fost adoptată în iunie 2011 de Consiliul pentru Drepturile Omului.

În mai 2011, UE a participat în mod activ la prima sesiune a Grupului de lucru al Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU cu privire la un posibil cadru internațional de reglementare pentru **societățile militare și de securitate private (PMSC)**. UE a susținut cu tărie faptul că PMSC ar trebui să fie trase la răspundere pentru posibilele încălcări ale drepturilor omului, indiferent de locul în care își desfășoară operațiunile.

În cooperare cu grupul țărilor din America Latină, UE a reușit să prelungească mandatul reprezentantului special al Secretarului General al ONU privind **copiii și conflictele armate** în cadrul Adunării generale a ONU⁹¹.

⁹⁰ La 28 septembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen la Organizația Națiunilor Unite [P7_TA-PROV(2011)0427].

⁹¹ UE a actualizat, de asemenea, lista țărilor prioritare pentru punerea în aplicare a orientărilor UE privind copiii și conflictele armate în conformitate cu lista ONU.

UE a sprijinit cu tărie aprobarea principiilor directoare ale ONU pentru **afaceri și drepturile omului** de către Consiliul pentru Drepturile Omului, în iunie 2011. Principiile directoare ale ONU au fost incorporate și în cadrul de politică al UE privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI) ⁹². UE și-a menținut sprijinul ferm pentru **lupta împotriva impunității** pentru infracțiunile cele mai grave ⁹³. După cum s-a angajat în cadrul Conferinței de revizuire de la Kampala din 2010, UE a actualizat Poziția comună 2003/444/PESC prin Decizia 2011/168/PESC a Consiliului, adoptată în martie 2011 ⁹⁴. În 2011, UE a acționat constant în direcția ratificării, acceptării, aprobării sau aderării cât mai largi la Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale. Aceste acțiuni au înregistrat progrese în 2012. În 2012 UE a semnat trei acorduri bilaterale care au includ clauze privind CPI; a parafat alte trei și a început negocierile în vederea altor cincisprezece. UE a inclus de asemenea clauze privind CPI în multe dintre Planurile sale de acțiune în cadrul PEV. În toamna anului 2011, UE a lansat revizuirea **Orientărilor privind promovarea și protecția drepturilor copilului** pentru a le adapta la noile evoluții la nivel internațional, precum și la prioritățile în materie de drepturile omului definite la nivel local. În iarna anului 2011, UE a lansat o campanie de promovare tematică (*demersuri*) în sprijinul campaniei globale a ONU privind ratificarea celor două protocoale opționale la Convenția cu privire la drepturile copilului. UE va promova în continuare ratificarea acestor instrumente, precum și a Convenției 182 a OIM privind cele mai grave forme ale muncii copiilor, la nivel local, prin dialog politic și prin alte activități de sensibilizare.

⁹² Comunicarea „O strategie reînnoită a RSI” și Comunicarea „Drepturile omului și democrația în centrul acțiunii externe a UE” din 2011 recunosc principiile directoare ale ONU ca pe niște standarde internaționale privind afacerile și drepturile omului pe care toate întreprinderile europene ar trebui să le respecte. Ambele documente propun acțiuni concrete pentru punerea în aplicare a principiilor directoare ale ONU. La 8 iunie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la dimensiunea externă a politicii sociale, promovarea standardelor de muncă și sociale și responsabilitatea socială a întreprinderilor europene [].

⁹³ La 17 noiembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la sprijinul acordat CPI de către UE: confruntarea cu provocările și învingerea dificultăților [].

⁹⁴ Obiectivul noii decizii a Consiliului îl reprezintă promovarea sprijinului universal acordat Statutului de la Roma prin promovarea celei mai largi participări posibile la acesta, menținerea integrității Statutului de la Roma, susținerea independenței Curții și a funcționării eficace și eficiente a acesteia, sprijinirea cooperării cu Curtea și susținerea punerii în aplicare a principiului complementarității.

În 2011, s-au înregistrat progrese interne din perspectiva angajamentului UE față de situația **femeilor în raport cu pacea și securitatea**. În mai 2011, Consiliul a adoptat „Raportul privind indicatorii UE pentru o abordare cuprinzătoare a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea”. Următorul raport este prevăzut pentru 2013.

Uniunea Europeană și-a continuat politica prin care urmărește includerea unei **clauze privind drepturile omului** în toate acordurile-cadru politice, cum ar fi acordurile de asociere și acordurile de parteneriat și cooperare încheiate cu țări terțe ⁹⁵. Totuși, în 2011, nu au fost semnate și nu au intrat în vigoare noi acorduri care să conțină o clauză privind drepturile omului. UE a desfășurat peste 40 de **dialoguri bilaterale privind drepturile omului** cu țări terțe, care au oferit numeroase oportunități de abordare eficientă a preocupărilor UE legate de drepturile omului.

UE a lansat elaborarea **strategiilor de țară** ale UE **privind drepturile omului** pentru aproape 160 de țări din întreaga lume, în 2011 fiind elaborate 130 de astfel de strategii ⁹⁶. La 8 – 9 decembrie 2011, SEAE, în strânsă cooperare cu ONG-urile partenere, a desfășurat cel de al 13-lea **Forum anual UE-ONG privind drepturile omului** cu următoarele două teme: „Stimularea punerii în aplicare a Orientărilor UE privind dreptul internațional umanitar” și „Examinarea de către UE a situației drepturilor omului și noul cadru financiar multianual - de la recomandări la acțiune”. Rezultatele forumului vor fi examinate cu atenție de SEAE și de grupurile de lucru ale Consiliului.

⁹⁵ Clauza privind drepturile omului prevede că drepturile omului, astfel cum au fost stabilite *inter alia* în Declarația Universală a Drepturilor Omului, orientează politicile interne și externe ale părților și constituie un element esențial al acordului.

⁹⁶ Obiectivele-cheie urmărite prin această abordare sunt: (i) obținerea unei înțelegeri mai bune și mai cuprinzătoare a provocărilor-cheie privind drepturile omului în țările partenere; (ii) axarea acțiunii UE pe priorități-cheie în țările partenere, atât la nivel de politică, cât și în ceea ce privește asistența financiară, pentru a ne putea adapta mai bine abordarea la situația din fiecare țară, fiind astfel mai eficienți, după cum a cerut ÎR; (iii) facilitarea și reorganizarea activităților relevante ale statelor membre și ale misiunilor diplomatice ale UE la fața locului; și (iv) asigurarea unei contribuții mai cuprinzătoare și mai pertinente la diferitele strategii de țară și regionale.

Comunicarea comună privind PEV intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” a inclus o propunere de creare a **Fondului european pentru democrație**. Obiectivul acesteia consta în instituirea Fondului european pentru democrație ca organism autonom cu personalitate juridică în temeiul legislației unui stat membru, având ca misiune completarea instrumentelor existente ale UE, în special a Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului. Fondul european pentru democrație ar fi axat inițial, dar nu exclusiv, pe vecinătatea europeană și ar constitui un mijloc nou de facilitare a sprijinului european pentru factorii politici implicați în procesul de tranziție democratică sau în lupta pașnică pentru democrație.

UE a avut în continuare un rol-cheie în sprijinirea țărilor aflate într-un proces de tranziție democratică din întreaga lume. În 2011, UE a desfășurat 10 **misiuni de observare a alegerilor** (MOA). Cinci MOA au însoțit și au conferit o credibilitate sporită unor schimbări majore (schimbarea de regim din Tunisia, crearea unei noi țări în Sudanul de Sud, tranziția de la un regim militar la un regim civil în Niger, alternanța mult așteptată a opoziției politice în Peru și Zambia), trei MOA au însoțit o realignare relativ calmă a autorităților la putere (Nigeria, Ciad și Uganda), în timp ce două MOA s-au desfășurat în contexte electorale extrem de dificile (Nicaragua și RDC). UE a desfășurat, de asemenea, misiuni de experți electorali (MEE) în Benin, Liberia, Côte d'Ivoire, Maroc, Guatemala, Thailanda, Republica Centrafricană și Gambia.

În 2011, UE a continuat să pună în discuție chestiuni legate de **statul de drept**, în special în cadrul dialogurilor sale pe tema drepturilor omului cu țările care fac obiectul politicii europene de vecinătate, axându-se pe reforma sistemului judiciar: necesitatea de a consolida independența judiciară (în special prin înființarea unor consilii naționale ale magistraturii), de a spori imparțialitatea și eficiența sistemului judiciar și de a asigura responsabilizarea funcționarilor însărcinați cu aplicarea legii. În acest context, UE a acordat o atenție specială rolului și funcționării avocaților apărării și a îndemnat țările să respecte independența baroului, exprimându-și îngrijorarea cu privire la cazurile semnalate de hărțuire a avocaților.

UE a discutat chestiunea funcționării Consiliului Judiciar Suprem cu Marocul și a instituirii unei comisii de revizuire a funcționării sistemului judiciar cu Algeria. UE pune în aplicare un proiect în valoare de 20 de milioane EUR care vizează funcționarea sistemului judiciar din Tunisia.

UE a pus, de asemenea, în discuție chestiuni referitoare la administrarea corectă a justiției penale, precum proporția anormal de mică a achitărilor și utilizarea excesivă a negocierii judiciare. UE a pus în aplicare proiecte substanțiale de asistență tehnică pentru sprijinirea reformei judiciare în mai multe țări din cadrul politicii europene de vecinătate. Totodată, UE a organizat monitorizări ale proceselor în mai multe țări. UE a abordat și chestiuni privind funcționarea sistemului penitenciar, inclusiv utilizarea de măsuri de detenție administrativă.

În 2011, UE și-a confirmat și sporit în continuare angajamentul de a consolida statul de drept prin intermediul misiunilor sale PSAC, inclusiv, în special, EULEX Kosovo, EUPOL Afganistan, EUJUST Lex Irak și EUPOL COPPS (teritoriile palestiniene ocupate). În Kosovo, misiunea are obiectivul de a oferi asistență și a sprijini autoritățile din Kosovo în domeniul supremației legii, acordând o atenție specială sistemului judiciar. De asemenea, aceasta exercită autoritate executivă în domenii precum crimele de război, criminalitatea organizată și corupția.

În 2011, misiunea EUPOL Afganistan a înregistrat progrese considerabile în punerea în aplicare a celor trei obiective strategice ale sale în domeniul statului de drept - combaterea corupției din cadrul poliției afgane, sporirea cooperării dintre poliție și justiție, consolidarea structurilor însărcinate cu apărarea drepturilor omului aflate în subordinea Ministerului Internelor. Misiunea formează și instruește funcționari afgani, sprijinind, de asemenea, înființarea unor structuri care să confere activității un caracter durabil. În 2011, misiunea a sprijinit Comisia independentă pentru drepturile omului din Afganistan în vederea instituirii unui Ombudsman pentru poliție și a găzduit o conferință cu ocazia Zilei femeii la care au participat șase ministere din Afganistan, numeroase instituții guvernamentale, precum și organizații locale și internaționale. De asemenea, misiunea și-a continuat activitatea treptată de susținere a Parchetului General și a Ministerului Internelor în îmbunătățirea cooperării acestora și în combaterea corupției.

În teritoriile palestinienne ocupate, EUPOL COPPS a sprijinit elaborarea unei strategii cuprinzătoare pentru sectorul justiției penale din Palestina în strânsă coordonare cu partenerii palestinieni și cu mecanismele de coordonare existente. EUPOL COPPS oferă consiliere și susține funcționarea sectorului justiției penale din Palestina prin intermediul colaborării cu poliția civilă palestiniană, Ministerul Justiției, Parchetul General, instanțele de judecată, Consiliul superior al magistraturii, baroul, sistemul penitenciar și societatea civilă.

EUJUST LEX Irak este prima misiune integrată a UE de sprijinire a statului de drept. După transferul în Irak în 2011 și în ciuda unui mediu dificil din punctul de vedere al securității, evoluția misiunii poate fi considerată satisfăcătoare, fiind în derulare proiecte la nivelul tuturor ramurilor sistemului de justiție penală irakian în toate cele trei localități (Bagdad, Basra și Erbil). Prin oferirea de cursuri specializate funcționarilor irakieni de nivel înalt și de nivel mediu din cadrul sistemului de justiție penală, EUJUST LEX Irak continuă să consolideze statul de drept și să promoveze o cultură a respectării drepturilor omului în Irak.

În total, la misiunile PSAC participă 450 de persoane care lucrează în sectorul statului de drept (justiție, frontiere, sistemul penitenciar, drepturile omului).

E. RĂSPUNS ÎN CAZ DE CRIZĂ

Având în vedere experiența din Haiti din 2010 și evoluția „Primăverii arabe”, SEAE a instituit un sistem de răspuns în caz de criză care are ca scop mobilizarea imediată a resurselor UE pentru a face față consecințelor crizelor provocate de conflicte politice sau armate, incidente tehnologice sau dezastre naturale ori provocate de om, precum și facilitarea procesului decizional în contextul unei situații de criză date și asigurarea coordonării punerii în aplicare a activităților SEAE, atât pe plan intern, cât și în raport cu alți participanți. Sistemul de răspuns în caz de criză al SEAE constă în proceduri organizaționale și standard destinate unor acțiuni eficiente în contextul răspunsului Uniunii în situațiile de criză.

Principalele instrumente de răspuns în caz de criză sunt:

Consiliul de gestionare a crizelor

Fiind prezidat de Înalțul Reprezentant sau de secretarul general executiv, Consiliul de gestionare a crizelor a fost instituit ca o entitate permanentă care se ocupă de aspectul orizontal al răspunsului în caz de criză al SEAE. Acesta se reunește cu regularitate pentru a asigura coordonarea măsurilor UE legate de prevenirea crizelor, pregătirea pentru acestea și capacitățile de reacție în situațiile de criză.

Platforma de criză

Aceasta facilitează schimbul de informații între participanți - serviciile relevante ale SEAE, precum și serviciile relevante ale Comisiei și serviciile Secretariatului General al Consiliului - și oferă serviciilor SEAE un obiectiv politic sau strategic clar pentru gestionarea unei anumite crize.

De exemplu, în perioada de maximă intensitate a crizei din Libia, Platforma de criză pentru Libia a fost convocată de 14 ori. Aceste reuniuni, alături de rapoartele care au urmat, au contribuit la menținerea circulației informațiilor și a deciziilor privind gestionarea între diferitele departamente care se ocupau de criză. Platforma a vizat chestiunile politice, situația militară, preocupările în plan umanitar și securitatea.

Celula de supraveghere a UE

Inaugurată în iulie 2011, Celula de supraveghere a UE este unica structură din cadrul sistemului UE care funcționează non-stop. Aceasta a fost modernizată și are rolul de centru de informații pentru SEAE și Comisie, canalizând informațiile referitoare la criză provenind din toate sursele (surse deschise, delegațiile UE, statele membre, operațiile și misiunile PSAC ale UE, echipele RSUE și organizațiile internaționale) către factorii de decizie. Celula de supraveghere furnizează informații precise și actualizate cu privire la situația politică și în materie de securitate din întreaga lume.

Aceasta oferă Platformei de criză o înțelegere asupra situației și o alertă timpurie, completând activitatea analitică a INTCEN. Principala sarcină a Celulei de supraveghere a UE constă în eficientizarea fluxului de informații în timp real referitoare la crize. Aceasta îmbină structurile militare și civile în cadrul unei entități unice, oferind astfel un sprijin sporit și un flux mai rapid al informațiilor decât structurile separate anterioare (acest lucru este deosebit de important pentru misiunile PSAC și delegațiile UE în țările terțe pe durata crizelor).

Celula de supraveghere a UE furnizează rapoarte de monitorizare politică la nivel mondial și reviste ale presei de două ori pe zi (prin urmare, au fost redactate peste 700 de ediții din fiecare categorie în 2011). În afară de sarcinile regulate, se elaborează rapoarte ad-hoc pe anumite teme de interes politic referitoare la reuniunile la nivel înalt și la vizitele Înaltului Reprezentant în țările terțe.

Misiuni inter-servicii și de explorare ca răspuns în caz de criză

Misiunile de explorare sunt lansate de SEAE într-un termen scurt la solicitarea Înalțului Reprezentant sau a secretarului general executiv. Aceste misiuni au ca scop evaluarea rapidă a situației la fața locului, stabilirea de contacte cu interlocutorii locali și oferirea de asistență în planificarea acțiunilor viitoare ale UE. Aceste misiuni oferă SEAE o capacitate de reacție rapidă în cazul crizelor externe. Departamentul de acțiune în caz de criză este responsabil cu lansarea misiunilor de explorare, având capacitatea de a lansa o misiune în termen de 24 de ore. În cursul anului 2011, SEAE a trimis cinci misiuni de explorare în Libia, începând cu luna martie, imediat după încheierea revoluției. Aceste misiuni au oferit informații prețioase care au contribuit la identificarea priorităților pentru sprijinul UE.

Misiunile inter-servicii reunesce experiența unor servicii diferite. Acestea pot fi desfășurate în trei-patru zile. Scopul misiunilor inter-servicii este de a furniza o analiză detaliată și de a oferi sprijin pentru planificarea acțiunilor ulterioare ale UE. Echipele sunt alcătuite din angajați ai SEAE și ai Comisiei care pot elabora proiecte cu impact rapid și pot sprijini (re)programarea rapidă pentru zona de criză. În 2011, SEAE a trimis două misiuni inter-servicii în Libia și una în Côte d'Ivoire.

Lista experților în domeniul răspunsului în caz de criză

SEAE a creat o listă cu experți interni în domeniul răspunsului în caz de criză care sunt instruiți cu privire la procedurile privind răspunsul în caz de criză și care pot fi desfășurați în orice loc din lume care se confruntă cu o criză.

Grupul de prevenire a conflictelor

În strânsă cooperare cu INTCEN, Grupul de prevenire a conflictelor are ca obiectiv colectarea și revizuirea permanentă a informațiilor în materie de alertă timpurie cu privire la țările și regiunile care se confruntă cu un risc potențial de apariție a unor conflicte sau crize. Acesta identifică opțiunile de reacție/intervenție rapidă pentru consiliul de gestionare a crizelor sau, după caz, pentru platforma de criză. Grupul de prevenire a conflictelor asigură legătura și sinergiile cu instrumentele și acțiunile UE pe termen scurt, mediu și lung care nu sunt legate de criză și care vizează prevenirea conflictelor și consolidarea păcii.

De la lansarea acestuia în octombrie 2011, grupul s-a întrunit de patru ori. Până în prezent, grupul de prevenire a conflictelor a contribuit la elaborarea unor sisteme și instrumente care pot facilita continuitatea dintre alerta timpurie și acțiunea rapidă. În plus, acesta a discutat modalitățile de includere a activității de prevenire a conflictelor în cadrul acțiunilor externe ale UE și a convenit asupra unui proiect de orientări privind abordările care țin seama de situațiile de conflict, care vor fi, de asemenea, aplicabile noului ciclu de programare a ajutorului extern.

Răspunsul SEAE la criza din Libia

Criza din Libia a izbucnit în februarie 2011, la numai câteva săptămâni de la înființarea SEAE. Criza din Libia a pus la încercare mecanismele de răspuns în caz de criză ale SEAE în timp ce acestea era în proces de constituire. Fiind ghidat de Platforma de criză și de informațiile din surse directe obținute de misiunile rapide de explorare, SEAE a fost în măsură să reacționeze la criză în mod coerent și eficace, *inter alia* prin deschiderea promptă a unui birou al UE în Benghazi și ulterior a unei delegații a UE la Tripoli și prin inițierea unei serii de programe de sprijinire a tranziției democratice.

F. CREȘTEREA EFICACITĂȚII, A CAPACITĂȚII ȘI A COERENȚEI GESTIONĂRII CRIZELOR PRIN INTERMEDIUL PSAC

În 2011, Înaltul Reprezentant a prezidat două reuniuni ale Consiliului Afaceri Externe la nivelul miniștrilor apărării. La reuniunea din 23 mai 2011, miniștrii apărării au analizat evoluțiile din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC) și au trecut în revistă progresele în cadrul acțiunilor ulterioare concluziilor Consiliului din decembrie 2010 și ianuarie 2011 privind PSAC. De asemenea, aceștia au discutat situația actuală privind operațiile militare PSAC ale UE și au examinat calea de urmat. Aceste operații includ Althea în Bosnia și Herțegovina, operația de combatere a pirateriei EUNAVFOR Atalanta în largul coastelor Somaliei și misiunea de formare a UE pentru forțele somaleze. Consiliul a adoptat concluzii privind punerea în comun și partajarea capacităților militare, prin care solicită o abordare structurată și pe termen lung, bazată pe un nivel înalt de ambiție, într-o gamă largă de domenii ale capacităților, care să conducă la rezultate concrete.

Cu ocazia Consiliului Afaceri Externe din iulie, Înaltul Reprezentant a prezentat raportul său cuprinzător pe teme civile și militare referitor la politica de securitate și apărare comună și a coordonat o dezbatere cu privire la inițiative în domeniul PSAC. Raportul abordează capacitățile militare (punerea în comun și partajarea); cooperarea structurată permanentă; capacitățile civile; sinergiile civilo-militare în dezvoltarea capacităților; îmbunătățirea performanțelor UE în domeniul gestionării crizelor (capacitatea civilă și militară de planificare și conducere, grupurile tactice de luptă ale UE) și cooperarea cu partenerii (NATO, ONU, țări terțe).

Înaltul Reprezentant a prezidat și reuniunea miniștrilor apărării din 30 noiembrie, în cadrul căreia au fost analizate evoluțiile și au fost adoptate concluzii privind PSAC. De asemenea, miniștrii au discutat situația actuală privind operațiile militare PSAC ale UE și au examinat calea de urmat. Înaltul Reprezentant a oferit miniștrilor informații actualizate referitoare la eforturile sale de a consolida cooperarea UE-NATO în domeniul gestionării crizelor, în conformitate cu mandatul Consiliului European din septembrie 2010, la cooperarea UE-ONU, precum și referitoare la contactele sale cu parteneri strategici în ceea ce privește PSAC. De asemenea, Consiliul a stabilit bugetul pe 2012 al Agenției Europene de Apărare.

În decembrie Consiliul a adoptat o serie de concluzii ambițioase și orientate spre viitor cu privire la PSAC. Consiliul a reiterat necesitatea permanentă a unei abordări cuprinzătoare care să mobilizeze tot mai mult diferitele instrumente aflate la dispoziția UE ca parte a unei strategii coerente și eficiente de a atinge obiectivele UE și a subliniat importanța PSAC ca element esențial pentru o astfel de abordare cuprinzătoare.

Consiliul salută activitatea desfășurată de Înaltul Reprezentant și SEAE în conformitate cu Concluziile Consiliului privind PSAC din ianuarie 2011 și din martie 2011 și în urma inițiativei Weimar căreia i s-au alăturat Italia și Spania, a raportului Înaltului Reprezentant referitor la PSAC din 11 iulie 2011 și a contribuțiilor ulterioare ale statelor membre. Consiliul salută de asemenea inițiativele bilaterale și multilaterale existente în rândul statelor membre, precum cooperarea în desfășurare dintre Franța și Regatul Unit, precum și numeroase alte inițiative regionale în desfășurare sau în curs de apariție, care contribuie la îmbunătățirea capacităților militare globale prin metode inovatoare de punere în comun și partajare.

Concluziile acoperă diferite dimensiuni ale PSAC. Printre altele, Consiliul:

- și-a subliniat angajamentul deplin de menținere a implicării actuale în misiunile și operațiile PSAC aflate în derulare, explorând în același timp potențiale noi misiuni în Cornul Africii, regiunea Sahel, Sudan și Consiliul Libia;
- a evidențiat importanța continuării dezvoltării capacității militare și civile a PSAC drept obiectiv-cheie pentru a răspunde atât discrepanțelor existente, cât și necesităților în creștere din domeniu;
- a solicitat o îmbunătățire a performanțelor UE în planificarea și conducerea misiunilor și operațiilor, inclusiv prin facilitarea unei planificări timpurii și mai eficiente și o revizuire a procedurilor de gestionare UE a crizelor. Consiliul a convenit să accelereze planificarea pentru activarea Centrului de operații pentru operațiile din Cornul Africii;
- a subliniat importanța parteneriatelor cu NATO și ONU și contribuțiile practice valoroase și sprijinul politic față de misiunile și operațiile PSAC oferite de țările partenere. Consiliul a invitat la continuarea dezvoltării cooperării în domeniul PSAC cu partenerii estici și mediteraneeni, de la caz la caz.

Înaltul Reprezentant a făcut o prezentare de ansamblu a progreselor înregistrate în domeniul PSAC în cadrul unui discurs adresat Parlamentului la 13 decembrie.

1. CREȘTEREA CAPACITĂȚILOR

1.1. CAPACITĂȚILE CIVILE ȘI MILITARE ⁹⁷

Eforturile au continuat să abordeze insuficiența capacităților civile în domeniul PSAC și să îmbunătățească performanțele prin intermediul formării, al lecțiilor învățate și al unei mai bune aprovizionări cu echipamente.

⁹⁷ La 11 mai 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona [P7_TA-PROV(2011)0228].

În iulie 2011 s-a organizat un seminar la nivel înalt privind facilitarea desfășurării personalului civil în cadrul unor misiuni PSAC, la care au participat părțile interesate la nivel național.

În urma Concluziilor Consiliului din decembrie 2011, COPS a aprobat un program de lucru multianual privind dezvoltarea de capacități civile prezentat de SEAE ⁹⁸.

Pe baza Deciziei Consiliului din decembrie 2010, activitatea în domeniul capacităților militare a continuat pe întreaga durată a anului 2011, fiind axată atât pe reducerea diferențelor dintre capacitățile statelor membre, cât și pe satisfacerea necesităților crescânde în materie de operații PSAC (a se vedea și „Punerea în comun și partajarea”).

S-au înregistrat progrese în domeniul planificării militare generale a UE („concepte”), în ceea ce privește *inter alia* operațiile aeriene în sprijinul PSAC (forțele aeriene care pot fi desfășurate), lecțiile învățate de UE în domeniul militar, sprijinul logistic și recuperarea personalului.

1.2. PUNEREA ÎN COMUN ȘI PARTAJAREA CAPACITĂȚILOR MILITARE

Pe întreg parcursul anului, Consiliul a subliniat necesitatea de a consolida cooperarea europeană în domeniul dezvoltării capacităților militare pentru a susține și consolida PSAC în vederea îmbunătățirii eficacității operaționale în contextul unor constrângeri bugete existente în domeniul apărării ⁹⁹.

⁹⁸ Acest program de lucru se află în curs de elaborare în cadrul SEAE, care îl va prezenta în 2012.

⁹⁹ La 14 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la impactul crizei financiare asupra sectorului apărării în statele membre ale UE [P7_TA-PROV(2011)0574].

La 30 noiembrie, în cadrul reuniunii Comitetului director al Agenției Europene de Apărare (AEA), statele membre au promovat oportunitățile de punere în comun și de partajare și au anunțat o serie de angajamente în cadrul unor proiecte concrete specifice, facilitate de agenție. Angajamentele vizează următoarele domenii: realimentarea în aer; muniții inteligente; formarea echipajului de bord; formare și logistică navală; platforme europene de transport; informații secrete, supraveghere și recunoaștere, inclusiv cunoașterea situației spațiale; asistență medicală; comunicații prin satelit în domeniul militar, precum și elaborarea altor proiecte de punere în comun pe baza inițiativelor existente, precum: supraveghere maritimă, formare pentru utilizarea elicopterelor și comunicații prin satelit.

1.3. LECȚIILE ÎNVĂȚATE ȘI BUNELE PRACTICI ÎN PSAC CIVILĂ

În cadrul Concluziilor Consiliului din decembrie 2011 privind PSAC s-a solicitat îmbunătățirea continuă a misiunilor prin intermediul evaluării, al analizei comparative, al evaluării impactului, al lecțiilor învățate și al bunelor practici.

În 2011, s-au înregistrat progrese în reunirea lecțiilor învățate și a bunelor practici în domeniile civil și militar, rezultate în urma operațiilor PSAC. O bază comună de date cu lecțiile învățate și bunele practici în domeniile civil și militar în cadrul PSAC se află în curs de elaborare, urmând a intra în funcțiune în aprilie 2012 ¹⁰⁰.

¹⁰⁰ În contextul elaborării unui nou concept al UE pentru desfășurarea rapidă în cadrul PSAC, a fost finalizat un raport tematic privind lecțiile învățate referitor la misiunile de poliție de substituție/executive, pe baza experienței dobândite în urma proiectului finanțat de Comisie „Formarea forțelor de poliție ale UE (EUPFT) 2008 – 2010”.

1.4. FORMARE ȘI EXERCITII

În 2011, s-au depus în continuare eforturi considerabile pentru îndeplinirea obiectivelor generale privind formarea în domeniul PSAC, cu scopul de a pune la dispoziția statelor membre și a instituțiilor UE personal (diplomatic, militar și civil, inclusiv ofițeri de poliție și din alte sectoare ale statului de drept) pregătit și capabil să acționeze în toate aspectele PSAC și să fie trimis în misiuni și operații PSAC ¹⁰¹.

2. SPORIREA EFICACITĂȚII

2.1. COOPERAREA CU PARTENERII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII CRIZELOR ORGANIZAȚIILE INTERNAȚIONALE

În concordanță cu Concluziile Consiliului din decembrie 2010, a fost continuată colaborarea cu țările terțe și cu alte organizații internaționale cu scopul de a consolida capacitățile și de a facilita implicarea în misiunile și operațiile UE de gestionare a crizelor.

¹⁰¹ MILEX 11 s-a desfășurat între 16 și 27 mai 2011, DG EUMS fiind Funcționarul însărcinat cu desfășurarea exercițiului (OCE). Scopul MILEX 11 a constat în punerea în practică și evaluarea aspectelor militare ale gestionării crizelor de către UE, la nivel militar strategic și mai ales la nivel operațional, fiind utilizat scenariul unei operații militare conduse de UE fără a se face apel la resursele și capacitățile comune ale NATO. Toate obiectivele exercițiului au fost pe deplin realizate. Exercițiul UE de gestionare a crizelor (CME 11) s-a derulat în perioada 18 noiembrie 2011 - 6 decembrie 2011. Fiind bazat pe noua abordare cuprinzătoare a răspunsului în caz de criză, exercițiul a avut ca scop evaluarea și îmbunătățirea capacității UE de gestionare a crizelor, inclusiv a proceselor decizionale și de planificare ale UE și ale SEAE, în contextul unui mediu aflat în rapidă schimbare. Exercițiul a utilizat atât instrumentele civile, cât și pe cele militare, precum și coordonarea acestora în cadrul UE, la diferite niveluri. Implicarea în cadrul exercițiului a cinci delegații ale UE, precum și punerea în aplicare a noilor proceduri ale SEAE privind răspunsul în cazul unor crize interne se numără printre cele mai importante noutăți introduse în acest exercițiu de gestionare a crizelor ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

2.1.1. Cooperarea UE-ONU

În 2011, au fost demarate eforturi deosebite pentru consolidarea capacității UE de sprijinire a eforturilor de menținere a păcii ale ONU, ca reacție la numeroasele apeluri lansate de ONU la nivel politic. SEAE, cu participarea activă a Departamentului ONU pentru operații de menținere a păcii (DPKO), a Departamentului de sprijin al misiunilor pe teren (DFS) și a Departamentului de afaceri politice (DPA), a definit o serie de acțiuni practice în acest sens. Punerea în aplicare a acestor acțiuni va începe în 2012, după convenirea modalităților tehnice. După ce acțiunile vor fi puse în aplicare, cooperarea cu ONU în cadrul operațiilor și al activităților de gestionare a crizelor/de menținere a păcii va fi facilitată în mod substanțial, atât în ceea ce privește operațiile militare cât și misiunile civile.

La sfârșitul lui 2011, UE și ONU au convenit să revitalizeze Comitetul director UE-ONU pentru gestionarea crizelor, care a fost suspendat în 2010 în așteptarea restructurării în cadrul UE în urma Tratatului de la Lisabona, precum și să pună bazele unei cooperări sporite între UE și ONU în domeniul dezvoltării capacităților civile.

2.1.2. UE-NATO

În 2011, a continuat cooperarea solidă dintre UE și NATO în contextul acordurilor „Berlin Plus” pentru operația PSAC EUFOR Althea în Bosnia și Herțegovina.

Consiliul a salutat propunerile concrete făcute de Înaltul Reprezentant în februarie privind o abordare pragmatică, etapizată, și punerea în aplicare a mandatului Consiliului European din septembrie 2010.

Mai multe dintre propunerile respective au fost puse în aplicare cu succes în 2011:

- S-a acordat o atenție deosebită contactelor la nivel de personal, în vederea sporirii nivelului de cunoaștere a activităților celuilalt și a realizării de progrese în consolidarea cooperării în teatrele în care sunt implicate ambele organizații. Consiliul a fost informat cu regularitate cu privire la principalele evoluții (în special în domeniul securității informatice).
- Primele informări reciproce către Comitetul pentru politica și planificarea în domeniul apărării și către Grupul politico-militar au fost inițiate în decembrie 2011.

Consiliul a solicitat, de asemenea, Înalțului Reprezentant să își continue eforturile de dezvoltare ulterioară a unei cooperări eficiente și eficace cu NATO, în special în domeniile în care cele două organizații desfășoară acțiuni comune.

S-a dezvoltat o cooperare strânsă între personalul UE și cel al NATO în cadrul inițiativelor referitoare la punerea în comun și partajare, precum și la abordările multinaționale/privind apărarea inteligentă, în scopul asigurării coerenței, al sprijinirii reciproce și al nesuprapunerii eforturilor. În acest context, Consiliul a încurajat continuarea contactelor strânse la nivel de personal.

Personalul UE și cel al NATO au venit cu propuneri comune privind modalitățile de consolidare a cooperării practice în domeniul protecției CBRN (chimice, biologice, radioactive și nucleare), al căror rezultat va fi disponibil pentru toate statele membre. Propunerile au fost sprijinite de statele membre.

În cadrul Grupului de Capabilități NATO-UE, au avut loc, de asemenea, schimburi de informații cu privire la o serie de domenii de interes comun în care cerințele se suprapun - inclusiv sprijinul medical, protecția împotriva dispozitivelor explozive improvizate și CBRN.

Astfel cum se afirma în rapoartele anterioare, participarea tuturor celor 27 de state membre ale UE ar facilita și mai mult schimbul de informații în domeniul capacităților militare.

2.1.3. UE-UA

UE și Uniunea Africană (UA) și-au continuat dialogul politic și dialogul pe teme de securitate, inclusiv prin intermediul reuniunilor periodice dintre UE și Comitetele pentru pace și securitate ale UA. A fost acordată din nou asistență financiară (40 de milioane EUR) pentru a susține eforturile africane de construire a arhitecturii africane pentru pace și securitate (APSA). UE a răspuns favorabil la solicitările UA privind acordarea de sprijin în domeniul formării prin intermediul centrelor africane de formare, drept componentă esențială a APSA. Instrumentul financiar pentru pace în Africa a continuat finanțarea a două operații africane de menținere a păcii: AMISOM în Somalia și MICOPAX în Republica Centrafricană. UE a salutat încheierea cu succes a primului ciclu strategic de formare destinat forțelor permanente africane (Amani).

COOPERAREA CU ȚĂRILE PARTENERE

Eforturile au fost intensificate cu scopul de a continua dialogul substanțial și cooperarea cu țările terțe, inclusiv cu partenerii strategici, și de a dezvolta relațiile cu parteneri noi. UE și-a continuat dialogul cu membrii europeni ai NATO care nu fac parte din UE, cu alte țări candidate la aderarea la UE, precum și cu alți câțiva parteneri importanți, inclusiv cu SUA, Canada, China, Japonia, Rusia și Ucraina. Consiliul a adus în discuție posibilitatea de a aprofunda relațiile cu țările vecine din est și sud; această activitate va fi continuată de la caz la caz, pentru a contribui la sporirea securității și a stabilității regionale.

Douăsprezece țări (Albania, Canada, Chile, Croația, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Norvegia, Noua Zeelandă, Elveția, Turcia, Ucraina, SUA) participă la șapte dintre misiunile și operațiile PSAC aflate în derulare (EUFOR ALTHEA, EULEX Kosovo, EUPM BiH, EUPOL COPPS, EUPOL Afganistan, EUNAVFOR ATALANTA, EUSEC RD Congo). La sfârșitul anului 2011, UE a acceptat oferta Serbiei de a contribui la operațiile EUTM Somalia și EUTM ATALANTA. Interacțiunile fructuoase cu alți câțiva parteneri au continuat în contextul acțiunilor de combatere a pirateriei.

Ca urmare a Deciziei Consiliului din 26 aprilie 2010 prin care Înaltul Reprezentant este autorizat să deschidă negocieri cu alte 20 de țări, au fost negociate și încheiate acorduri cu Muntenegru, Serbia și SUA în vederea stabilirii unui cadru pentru participarea acestora la operațiile UE de gestionare a crizelor („acorduri-cadru de participare”). S-au derulat negocieri cu un număr important de parteneri în vederea încheierii unor acorduri similare (Albania, Noua Zeelandă, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Australia, Brazilia, Chile, Rusia).

2.2. Centrul Satelitar al Uniunii Europene (CSUE)

Anul 2011 a confirmat tendința de creștere a gradului de implicare a CSUE în scopul sprijinirii operațiilor și misiunilor UE și pentru procesul decizional al SEAE, ceea ce a dus la înmulțirea sarcinilor aferente acestui centru. Activitatea a atins nivelul de maximă intensitate odată cu apariția unor noi zone de criză în Africa de Nord și în Orientul Mijlociu. În total, CSUE a lucrat la 119 sarcini noi și au fost analizate 464 de locuri de interes. Prin furnizarea de analize ale imaginilor din satelit, CSUE are un rol din ce în ce mai important în sprijinirea procesului decizional în cadrul PSAC.

Mai precis:

- Monitorizarea crizei din Libia (precum și a celor din Tunisia și Egipt) a constituit activitatea care a generat cel mai mare volum de lucru pentru centru. În urma conducerii operaționale a Înaltului Reprezentant și a aprobării Comitetului politic și de securitate, toate produsele CSUE au fost, de asemenea, puse la dispoziția NATO/SHAPE în cadrul operației „Unified Protector” din Libia.
- A fost continuat sprijinul acordat comandamentului operațional situat în Northwood (UK), în cadrul EUNAVFOR Atalanta. Sprijinul a inclus furnizarea de produse GEOINT (informații geospațiale) privind activitatea de piraterie pentru a răspunde necesităților operaționale ale navelor desfășurate în largul coastelor somaleze. CSUE a oferit, de asemenea, sprijin *in situ* prin intermediul unui analist de imagini detașat.

- Misiunea EUMM Georgia a utilizat din plin produsele CSUE. Printre sarcinile efectuate de CSUE s-a numărat analiza imaginilor în vederea furnizării de rapoarte cu privire la infrastructurile și activitățile importante din regiune.

- Au fost obținute rezultate semnificative în ceea ce privește furnizarea de asistență de tip GEOINT prin monitorizarea permanentă a posibilei proliferări a armelor de distrugere în masă și a creării de tehnologie nucleară în mai multe țări. În acest context, centrul a analizat instalațiile suspectate din țările în care este posibil să se producă rachete balistice și instalații de testare și de lansare. Însă aceste activități au fost influențate, cu consecințe necunoscute, de cererile asociate monitorizării crizei.

3. CREȘTEREA COERENȚEI

Trecerea de la abordarea cuprinzătoare la acțiuni cuprinzătoare rămâne o prioritate-cheie a UE, instrumentele PSAC făcând parte din setul de instrumente ale UE în sprijinul obiectivelor sale politice mai largi, inclusiv necesitatea abordării cauzelor fundamentale ale conflictelor. Înaltului Reprezentant, în calitate de președinte al diferitelor configurații ale Consiliului Afaceri Externe, îi revine un rol special în consolidarea politicii externe a UE.

Depunerea de eforturi în vederea sporirii coerenței și a sinergiilor între prevenirea conflictelor, răspunsul în caz de criză și gestionarea crizelor, dezvoltarea și soluționarea conflictelor rămâne esențială în acest sens.

În cadrul unui efort mai amplu de dezvoltare a sinergiilor dintre dimensiunile internă și externă ale securității, au fost continuate lucrările privind consolidarea legăturilor dintre PSAC și spațiul de libertate, securitate și justiție ¹⁰².

În plus, au fost demarate lucrările privind punerea în aplicare a clauzei de solidaritate.

De asemenea, a fost continuată activitatea de promovare a **sinergiilor civilo-militare** în dezvoltarea capacităților UE.

PARTEA a II-a: PERSPECTIVELE PENTRU 2012

La începutul mandatului său, Înalțul Reprezentant a stabilit trei priorități pentru politica externă comună a UE: în primul rând, înființarea Serviciului European de Acțiune Externă; în al doilea rând, promovarea democrației, stabilității și prosperității cu vecinii Europei; și în al treilea rând, construirea unor parteneriate strategice puternice cu actorii globali existenți și emergenți. Aceste trei priorități vor continua să orienteze acțiunea UE în 2012 – 2013, cu scopul de a asigura consecvența și coerența politicii externe a UE, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona.

Această acțiune se va baza pe realizările politicii externe a UE în primul an al SEAE. UE va continua să coopereze cu partenerii săi pentru a aborda provocări regionale și globale, promovând interesele și valorile UE pentru a facilita crearea unei lumi mai sigure și mai prospere pentru cetățenii săi.

¹⁰² În acest context, la 13 mai 2011, Comitetul politic și de securitate (COPS) a luat act de documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei intitulat „Consolidarea legăturilor dintre PSAC și actorii LSJ - propuneri privind calea de urmat”¹⁰², care examinează legăturile dintre PSAC și actorii spațiului de libertate, securitate și justiție. Ca urmare, a fost elaborat un proiect de foaie de parcurs în vederea continuării lucrărilor. Documentul a identificat 27 de linii de acțiune în vederea obținerii unor rezultate concrete cu scopul de a spori cooperarea între aceste domenii. Statele membre au fost invitate să participe în mod activ la procesul de elaborare a liniilor de acțiune. Un raport privind progresele înregistrate va fi prezentat organelor de decizie relevante la jumătatea lunii iulie 2012.

Sprrijinirea schimbării democratice în vecinătate, în special în **Orientul Mijlociu și Africa de Nord**, rămâne o prioritate majoră pentru Uniunea Europeană. Procesul de tranziție din Tunisia, Egipt, Libia, Yemen și alte țări din Orientul Mijlociu și Africa de Nord necesită continuarea sprijinului nostru și atenția noastră permanentă. UE va continua și își va intensifica eforturile în **Siria** pentru a pune capăt represiunii violente și a promova o tranziție democratică autentică. Vom continua să cooperăm strâns cu partenerii noștri internaționali, în special Liga Statelor Arabe și Organizația Națiunilor Unite, pentru a realiza acest lucru.

Schimbările din lumea arabă au evidențiat urgența necesității unor progrese privind **procesul de pace din Orientul Mijlociu**. Obiectivul rămâne soluționarea în mod echitabil și durabil a conflictului israelo-palestinian, întemeiată pe o soluție bazată pe două state. UE va acționa în continuare energic împreună cu părțile și în cadrul Cvartetului pentru reluarea negocierilor de fond.

În **vecinătatea estică**, continuarea angajamentului UE este de asemenea esențială, inclusiv prin intermediul Parteneriatului estic. ÎR și SEAE vor continua să monitorizeze îndeaproape situația din Ucraina și Belarus, nu în ultimul rând a parlamentare care vor avea loc în 2012 în aceste țări, precum și cele din Armenia și Georgia, toate acestea fiind esențiale pentru dezvoltarea viitoare a relațiilor. Conflictele din Transnistria, Georgia și Nagorno-Karabah vor rămâne prioritare pe agenda UE.

UE va juca în continuare un rol central în **Balcanii de Vest**, unde perspectiva europeană a țărilor din regiune continuă să acționeze drept catalizator atât pentru reforma internă, cât și pentru cooperarea regională. Vom acționa în continuare pentru a facilita dialogul dintre Belgrad și Priștina și pentru a sprijini procesul de reformă în Bosnia și Herțegovina. UE a monitorizat îndeaproape rezultatul alegerilor parlamentare din Serbia din mai 2012. În iunie 2012 s-a încheiat mandatul actual al EULEX Kosovo și al misiunii EUPM în BiH, care ar trebui să transfere atribuțiile rămase către RSUE. Operația EUFOR Althea va fi reconfigurată în cursul lui 2012. EULEX Kosovo va continua să asiste și să sprijine autoritățile din Kosovo în materie de supremația legii.

În acord cu principiile stabilite prin cadrul de negociere, UE încurajează Turcia să își dezvolte politica externă în complementaritate și în coordonare cu UE și să se alinieze treptat la politicile și pozițiile UE și așteaptă cu interes continuarea consolidării dialogului politic existent cu Turcia, în urmărirea obiectivelor comune, inclusiv în vecinătatea în care Turcia joacă un rol important.

Aprofundarea angajamentului cu **partenerii strategici ai UE** ¹⁰³ rămâne de asemenea o prioritate majoră. Obiectivul global este de a face ca aceste parteneriate să devină mai operaționale, axându-se pe chestiuni specifice și actuale, bazate pe interese și valori comune.

Consultarea și cooperarea strânse cu **SUA** rămân un punct de referință al abordării noastre cu privire la domenii de interes comun, cum ar fi Balcanii de Vest, vecinătatea sudică și Asia-Pacific, precum și cu privire la chestiuni globale cum ar fi combaterea terorismului, schimbările climatice, dezvoltarea internațională și neproliferarea.

¹⁰³ Partenerii strategici sunt Brazilia, Canada, China, India, Japonia, Republica Coreea, Mexic, Rusia, Africa de Sud, SUA.

În calitate de partener strategic și vecin totodată, **cooperarea Rusiei cu Europa privind chestiuni regionale, precum și globale de politică externă este în continuare importantă.** Cooperarea cu Rusia este esențială pentru soluționarea conflictelor prelungite din vecinătatea noastră comună, precum și pentru conturarea unui răspuns internațional la alte chestiuni cum ar fi Iranul, Siria sau procesul de pace din Orientul Mijlociu. UE va continua de asemenea să implice Rusia prin Parteneriatul pentru modernizare și Dimensiunea Nordică.

Consolidarea și extinderea cooperării cu **China și India**, în special cu privire la provocări globale și regionale, inclusiv chestiuni de securitate cum ar fi combaterea pirateriei, combaterea terorismului și securitatea informatică, se vor afla în continuare în centrul atenției.

În mod similar, UE va continua să-și consolideze cooperarea cu partenerii noștri în Brazilia, Africa de Sud, Japonia și Coreea de Sud.

Negocierile E3+3 privind **programul nuclear al Iranului** menite să răspundă preocupărilor comunităților internaționale cu privire la natura exclusiv pașnică a programului vor rămâne o prioritate majoră pentru eforturile și atenția UE. Pe baza reuniunilor de la Istanbul, Bagdad și Moscova, ÎR, acționând în numele grupului E3 + 3, va rămâne pe deplin angajat.

Provocările globale cum ar fi schimbările climatice, energia, terorismul și criminalitatea internațională, pirateria, proliferarea ADM, dezarmarea și amenințările la adresa securității informatice vor fi de asemenea esențiale pentru agenda UE de afaceri externe.

UE va acționa în direcția punerii în aplicare a comunicării *O nouă direcție a UE privind drepturile omului și democrația*, care stabilește o viziune a modului în care UE și statele sale membre vor extinde, aprofunda și simplifica **promovarea și protecția drepturilor omului și democrației** în următorii ani. De asemenea, UE va continua să acorde o atenție deosebită situației privind drepturile omului în țările partenere, precum și să ofere sprijin prin instrumente și politici ale UE, inclusiv prin conceptul „mai mult pentru mai mult” în țările vizate de politica europeană de vecinătate.

Cadrul strategic al UE privind **drepturile omului și democrația** va orienta angajamentul UE în acest domeniu în următorii ani. Numirea RSUE pentru drepturile omului, primul RSUE pentru un domeniu, va spori eficacitatea și vizibilitatea politicii UE privind drepturile omului. În această acțiune, UE va coopera strâns cu parteneri, foruri multilaterale și organizații internaționale în domeniul drepturilor omului și democrației.

UE va continua să se concentreze pe evoluțiile din **Afganistan și Pakistan**. Schimbările preconizate în prezența militară internațională vor avea implicații pentru EUPOL Afganistan, precum și pentru cooperarea noastră extinsă. Pentru Afganistan, accentul se va pune pe guvernare, poliție și statul de drept, inclusiv prin programele de mentorat și pregătire ale EUPOL Afganistan, în perioada premergătoare anului 2014. În ceea ce privește Pakistanul, UE va urmări să dezvolte o relație extinsă cu guvernul civil și instituțiile democratice din țară, prin punerea în aplicare a planului de angajament pe cinci ani.

Sprijinirea evoluțiilor pozitive recente din **Birmania/Myanmar** va reprezenta o prioritate. UE, împreună cu partenerii internaționali, va oferi sprijinul său deplin pentru tranziția în curs către democrație.

Ca parte a angajamentului său sporit în Asia, UE își va consolida cooperarea cu ASEAN în conformitate cu planul de acțiune adoptat la reuniunea ministerială UE-ASEAN din Brunei.

Va continua să se pună accentul pe consolidarea relațiilor strategice cu **Africa**, pe baza strategiei comune Africa-UE. Dezvoltarea relației UE cu Uniunea Africană va fi esențială, inclusiv pentru continuarea angajamentului privind chestiuni legate de pace și securitate în Africa Subsahariană, care includ neproliferarea și dezarmarea.

Construirea relațiilor și sprijinirea dinamicii pozitive în **Cornul Africii** (Djibouti, Eritreea, Etiopia, Kenya, Somalia, Sudan și Uganda) în conformitate cu strategia din noiembrie 2011 vor figura în continuare prioritar pe agenda ÎR și a SEAE. Consolidarea sectoarelor judiciar și maritim în Somalia și Cornul Africii, printr-o misiune PSAC civilă cu expertiză militară, constituie o componentă importantă a acesteia. Atenția UE va rămâne focalizată și pe **Somalia** și combaterea pirateriei (EUNAVFOR Atalanta) și consolidarea sprijinului acordat sectorului de securitate în Somalia (EUTM Somalia).

UE se angajează să sprijine noul stat independent **Sudanul de Sud** în abordarea problemelor grave cu care se confruntă și în consolidarea statalității. În paralel, UE își va consolida angajamentul cu Guvernul Sudanului (Khartoum). Obiectivul este de a sprijini coexistența și dezvoltarea economică a două state pașnice. Vor fi susținute eforturile pentru a garanta o soluție politică cuprinzătoare și favorabilă incluziunii în Darfur.

Punerea în aplicare a strategiei UE pentru securitate și dezvoltare în **regiunea Sahel** va reprezenta de asemenea o prioritate. Creșterea gradului de instabilitate din Mali și din regiunea lărgită, inclusiv Nigeria, este un motiv de preocupare. Va fi desfășurată o acțiune PSAC civilă a UE pentru a furniza sprijin pentru îmbunătățirea coordonării în materie de securitate, a pregătirii și a consolidării capacităților, inițial în Niger. UE va rămâne implicată în găsirea unei soluții pe termen lung la problemele din Guineea-Bissau (lovitură de stat recentă), precum și în Zimbabwe și alte țări în care stabilitatea este amenințată. Procesele electorale și respectarea drepturilor omului, precum și consolidarea instituțiilor pentru drepturile omului vor rămâne priorități.

UE își va continua eforturile de a promova pacea și democrația în **Regiunea Marilor Lacuri**. UE va colabora cu partenerii africani și internaționali în regiune în vederea unui răspuns cuprinzător la problemele interconectate ale regiunii. Evoluțiile din regiune vor fi urmărite îndeaproape.

Relațiile cu **America Latină** în contextul viitoarei reuniuni la nivel înalt UE-ALC, planificată să aibă loc la începutul lui 2013 în Chile, sunt de o deosebită importanță. Reuniunea la nivel înalt din 2013 va urmări consolidarea în continuare a relației UE-ALC.

Vor fi luate noi măsuri pentru combaterea **amenințărilor globale și transregionale** cum ar fi pirateria (și alte amenințări la adresa securității maritime), terorismul, amenințările la adresa securității informatice și alte amenințări globale emergente. UE își intensifică lupta împotriva criminalității organizate prin ciclul său de elaborare a politicilor pentru criminalitatea internațională organizată și gravă 2011 – 2013 și acțiunea externă corespondentă, consolidând astfel legătura dintre securitatea internă și cea externă.

Prevenirea conflictelor și consolidarea păcii vor deveni preocupări centrale în cadrul acțiunii externe a UE, consolidând și integrând în continuare capacitățile Uniunii de prevenire a crizelor, în special în domeniile alertei timpurii și acțiunii timpurii. În urma concluziilor Consiliului din iunie 2011 privind prevenirea conflictelor, se vor lua măsuri pentru a consolida capacitatea de mediere a UE, ca instrument eficace și eficient din punctul de vedere al costurilor care urmează să fie utilizat în toate etapele ciclului conflictului.

Bazându-se pe concluziile PSAC din decembrie 2011, UE intenționează să reînnoiască accentul pus pe potențialul **misiunilor și operațiilor PSAC**. Se va acorda în continuare atenție consolidării capacităților, atât militare, cât și civile. În acest context, consolidarea capacităților UE de reacție rapidă rămâne o prioritate. Vor fi urmărite în continuare modalități de cooperare eficace și eficiente din punctul de vedere al costurilor, cum ar fi reunirea și partajarea capacităților. Se depun eforturi pentru îmbunătățirea semnificativă a performanțelor UE în planificarea și desfășurarea misiunilor civile și a operațiilor militare PSAC, inter alia, printr-o mai bună integrare a dimensiunilor militară și civilă și pentru a permite o planificare avansată timpurie și mai eficientă. Înaltul Reprezentant a inițiat o revizuire a procedurilor pentru gestionarea crizelor la nivelul UE, care datează din 2003.

ANEXA I: Bugetul PSAC - Angajamente în 2011

19.030101 Misiunea de monitorizare în Georgia	€
2011/452/PESC EUMM Georgia	23,900,000.00
subtotal	23,900,000.00
19.030102 EULEX Kosovo	
2010/619/PESC EULEX Kosovo	87,323,600.00
2011/687/PESC EULEX Kosovo	0.00
2011/752/PESC EULEX Kosovo	72,800,000.00
subtotal	160,123,600.00
19.030103 EUPOL Afganistan	
2011/298/PESC EUPOL Afganistan	0.00
2011/473/PESC EUPOL Afganistan	60,500,000.00
subtotal	60,500,000.00
19.030104 Alte măsuri și operații de gestionare a crizelor	
2010/755/PESC EUPM Bosnia și Herțegovina	1,300,000.00
2010/755/PESC EUPM Bosnia și Herțegovina	7,629,324.00
2010/312/PESC EUBAM Rafah	1,400,000.00
2011/170/PESC EUJUST LEX IRAK	250,000.00
2011/380/PESC EUJUST LEX IRAK	27,250,000.00
2011/537/PESC EUPOL RD Congo	7,150,000.00
2011/538/PESC EUSEC RD Congo	13,600,000.00
2011/781/PESC EUPM Bosnia și Herțegovina	5,250,000.00
2011/858/PESC EUPOL COPPS	4,750,000.00
2011/857/PESC EUBAM RAFAH	970,000.00
subtotal	69,549,324.00

19.0302 Neproliferarea și dezarmarea

2010/799/PESC Procesul de consolidare a încrederii - o zonă fără arme de distrugere în masă - Consorțiul pentru neproliferare 347,700.00

2011/428/PESC Activitățile Biroului pentru probleme de dezarmare al ONU în sprijinul Programului de acțiune al ONU privind SALW 2,150,000.00

subtotal 2,497,700.00

19.0304 Măsuri de urgență 0.00**19.0305 Măsuri pregătitoare și de urmărire**

Servicii juridice 12,800.00

Audituri externe (cinci misiuni de audit) 119,316.00

Echipamente pentru măsurile pregătitoare 74.00

subtotal 132,190.00

19.0306 Reprezentanții Speciali ai Uniunii Europene

2011/119/PESC RSUE în Kosovo 0.00

2011/203/PESC RSUE pentru criza din Georgia 304,000.00

2011/270/PESC RSUE în Kosovo 690,000.00

2011/424/PESC RSUE pentru regiunea sud-mediteraneeană 855,000.00

2011/425/PESC RSUE pentru Asia Centrală 924,850.00

2011/426/PESC RSUE în Bosnia și Herțegovina 3,740,000.00

2011/427/PESC RSUE în Afganistan 3,560,000.00

2011/478/PESC RSUE în Kosovo 0.00

2011/499/PESC RSUE pentru Republica Sudan și pentru Republica Sudanul de Sud 955,000.00

2011/518/PESC RSUE pentru Caucazul de Sud și criza din Georgia 1,758,000.00

2011/621/PESC RSUE pentru Uniunea Africană 715,000.00

2011/691/PESC RSUE în Kosovo 770,000.00

2011/819/PESC RSUE pentru Cornul Africii 670,000.00

subtotal 14,941,850.00

Total €331,644,664.00

ANEXA II

Prezentare generală a deciziilor privind sancțiuni din 2011 ¹⁰⁴

Afganistan / Regimul taliban

Decizia 2011/486/PESC a Consiliului (JO L 199, 2.8.2011, p. 57) ¹⁰⁵

Decizia de punere în aplicare 2011/639/PESC a Consiliului (JO L 257, 1.10.2011, p. 24)

Decizia de punere în aplicare 2011/698/PESC a Consiliului (JO L 276, 21.10.2011, p. 47)

Belarus

Decizia 2011/69/PESC a Consiliului (JO L 28, 2.2.2011, p. 40)

Decizia de punere în aplicare 2011/174/PESC a Consiliului (JO L 76, 22.3.2011, p. 72)

Decizia de punere în aplicare 2011/301/PESC a Consiliului (JO L 136, 24.5.2011, p. 87)

Decizia 2011/357/PESC a Consiliului (JO L 161, 21.6.2011, p. 25)

Decizia 2011/666/PESC a Consiliului (JO L 265, 11.10.2011, p. 17)

Decizia de punere în aplicare 2011/847/PESC a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 81)

Bosnia și Herțegovina

Decizia 2011/173/PESC a Consiliului (JO L 76, 22.3.2011, p. 68)

¹⁰⁴ Lista cuprinde numai deciziile PESC de impunere a unor măsuri restrictive. Punerea în aplicare a măsurilor care intră sub incidența Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene necesită, de asemenea, elaborarea unui regulament al Consiliului sau al unui regulament de punere în aplicare al Consiliului, după caz.

¹⁰⁵ Această decizie vizează, de asemenea, grupările teroriste / Al Qaida.

Republica Democratică Congo

Decizia de punere în aplicare 2011/699/PESC a Consiliului (JO L 276, 21.10.2011, p. 50)

Decizia de punere în aplicare 2011/848/PESC a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 83)

Côte d'Ivoire

Decizia 2011/17/PESC a Consiliului (L 11, p. 31, 15.1.2011)

Decizia 2011/18/PESC a Consiliului (L 11, p. 36, 15.1.2011)

Decizia 2011/71/PESC a Consiliului (L 28, p. 60, 2.2.2011)

Decizia 2011/221/PESC a Consiliului (L 93, p. 20, 7.4.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/230/PESC a Consiliului (L 97, p. 46, 12.4.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/261/PESC a Consiliului (L 111, p. 17, 30.4.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/376/PESC a Consiliului (L 168, p. 11, 28.6.2011)

Decizia 2011/412/PESC a Consiliului (L 183, p. 27, 13.7.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/627/PESC a Consiliului (L 247, p. 15, 24.9.2011)

Egipt

Decizia 2011/172/PESC a Consiliului (JO L 76, 22.3.2011, p. 63)

Republica Guineea (Conakry)

Decizia 2011/169/PESC a Consiliului (JO L 76, 22.3.2011, p. 59)

Decizia 2011/706/PESC a Consiliului (JO L 281, 28.10.2011, p. 28)

Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPII)

Decizia 2011/146/PESC a Consiliului (JO L 61, 8.3.2011, p. 21)

Decizia de punere în aplicare 2011/421/PESC a Consiliului (JO L 188, 19.7.2011, p. 12)

Decizia 2011/705/PESC a Consiliului (JO L 281, 28.10.2011, p. 27)

Iran (regimul ADM)

Decizia 2011/299/PESC a Consiliului (JO L 136, 24.5.2011, p. 65)

Decizia 2011/783/PESC a Consiliului (JO L 319, 2.12.2011, p. 71)

Iran (regimul privind drepturile omului)

Decizia 2011/235/PESC a Consiliului (JO L 100, 14.4.2011, p. 51)

Decizia de punere în aplicare 2011/670/PESC a Consiliului (JO L 267, 12.10.2011, p. 13)

Irak

Decizia 2011/100/PESC a Consiliului (JO L 41, 15.2.2011, p. 9)

Coreea de Nord (Republica Populară Democrată Coreeană)

Decizia 2011/860/PESC a Consiliului (JO L 338, 21.12.2011, p. 56)

Libia

Decizia 2011/137/PESC a Consiliului (JO L 58, 3.3.2011, p. 53)

Decizia 2011/178/PESC a Consiliului (JO L 78, 24.3.2011, p. 24)

Decizia de punere în aplicare 2011/300/PESC a Consiliului (JO L 136, 24.5.2011, p. 85)

Decizia 2011/332/PESC a Consiliului (JO L 149, 8.6.2011, p. 10)

Decizia de punere în aplicare 2011/345/PESC a Consiliului (JO L 159, 17.6.2011, p. 93)

Decizia de punere în aplicare 2011/500/PESC a Consiliului (JO L 206, 11.8.2011, p. 53)

Decizia de punere în aplicare 2011/521/PESC a Consiliului (JO L 227, 2.9.2011, p. 15)

Decizia de punere în aplicare 2011/543/PESC a Consiliului (JO L 241, 17.9.2011, p. 30)

Decizia 2011/625/PESC a Consiliului (JO L 246, 23.9.2011, p. 30)

Decizia 2011/729/PESC a Consiliului (JO L 293, 11.11.2011, p. 35)

Decizia 2011/867/PESC a Consiliului (JO L 341, 22.12.2011, p. 56)

Republica Moldova

Decizia 2011/171/PESC a Consiliului (JO L 76, 22.3.2011, p. 62)

Decizia 2011/641/PESC a Consiliului (JO L 254, 30.9.2011, p. 18)

Birmania/Myanmar

Decizia 2011/239/PESC a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 24)

Decizia 2011/504/PESC a Consiliului (JO L 212, 18.8.2011, p. 1)

Decizia 2011/859/PESC a Consiliului (JO L 338, 21.12.2011, p. 55)

Somalia

Decizia 2011/635/PESC a Consiliului (JO L 249, 27.9.2011, p. 12)

Sudanul de Sud/Sudan

Decizia 2011/423/PESC a Consiliului (JO L 188, 19.7.2011, p. 20)

Siria

Decizia 2011/273/PESC a Consiliului (JO L 121, 10.5.2011, p. 11)

Decizia de punere în aplicare 2011/302/PESC a Consiliului (L 136, p. 91, 24.5.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/367/PESC a Consiliului (L 164, p. 14, 24.6.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/488/PESC a Consiliului (L 199, p. 74, 2.8.11)

Decizia de punere în aplicare 2011/515/PESC a Consiliului (L 218, p. 20, 24.8.2011)

Decizia 2011/522/PESC a Consiliului (L 228, p. 16, 3.9.2011)

Decizia 2011/628/PESC a Consiliului (L 247, p. 17, 24.9.2011)

Decizia 2011/684/PESC a Consiliului (L 269, p. 33, 14.10.2011)

Decizia 2011/735/PESC a Consiliului (L 296, p. 53, 15.11.2011)

Decizia de punere în aplicare 2011/736/PESC a Consiliului (L 296, p. 55, 15.11.2011)

Decizia 2011/782/PESC a Consiliului (JO L 319, 2.12.2011, p. 56)

Grupurile teroriste/Al Qaida

Decizia 2011/487/PESC a Consiliului (JO L 199, 2.8.2011, p. 73) ¹⁰⁶

¹⁰⁶ Această decizie vizează, de asemenea, Afganistanul/Regimul taliban.

Poziția comună 2001/931/PESC

Decizia 2011/70/PESC a Consiliului (JO L 28, 2.2.2011, p. 57)

Decizia 2011/430/PESC a Consiliului (JO L 188, 19.7.2011, p. 47)

Decizia 2011/701/PESC a Consiliului (JO L 277, 22.10.2011, p. 18)

Decizia 2011/872/PESC a Consiliului (JO L 343, 23.12.2011, p. 54)

Tunisia

Decizia 2011/72/PESC a Consiliului (JO L 28, 2.2.2011, p. 62)

Decizia de punere în aplicare 2011/79/PESC a Consiliului (JO L 31, 5.2.2011, p. 40)

Zimbabwe

Decizia 2011/101/PESC a Consiliului (JO L 42, 16.2.2011, p. 6)

ANEXA III
Declarațiile din 2011

În 2011, au fost formulate în total **593** de declarații, grupate în patru categorii:

- **Declarații ale Înaltului Reprezentant în numele UE:** acestea reflectă poziția oficială a UE și sunt emise sub autoritatea ÎR, cu consultarea prealabilă a statelor membre. Atunci când nu există o astfel de poziție oficială, aceste declarații sunt convenite de statele membre în cadrul Consiliului. Țările terțe se pot alinia la aceste declarații atunci când sunt invitate.
- **Declarațiile Înaltului Reprezentant:** sunt utilizate pentru a răspunde imediat la evenimente care necesită o reacție rapidă, atunci când conținutul reacției nu suscită controverse sau urmează direcția convenită. Aceste declarații sunt emise sub autoritatea ÎR fără consultarea formală a statelor membre. Alinierea țărilor terțe la aceste declarații nu este posibilă.
- **Declarațiile purtătorului de cuvânt al ÎR:** acestea pot fi utilizate atunci când implicarea personală a ÎR nu este neapărat necesară. Pot fi emise foarte rapid.
- **Declarații locale ale UE:** sunt utilizate pentru a aborda o anumită chestiune la nivel local/regional. Șefii de misiune ai UE prezenți într-o anumită țară ajung la un consens cu privire la text.

Numărul declarațiilor, **pe categorii**, este următorul:

Categoria	2011
Declarații ale Înaltului Reprezentant în numele UE	86
Declarațiile Înaltului Reprezentant	328
Declarațiile purtătorului de cuvânt	128
Declarații locale	51
Total	593

Mai jos este prezentată defalcarea declarațiilor în funcție de **regiunea geografică**.

Regiune	2011
Africa	18 %
Asia	11 %
Europa de Est/Balcanii de Vest	18 %
America Latină	3 %
Africa de Nord	22 %
Orientul Mijlociu/Golf	20 %
Declarații multilaterale	5 %
America de Nord	3 %

Defalcarea declarațiilor în funcție de **subiect/cheștiunea tematică** este următoarea:

Subiect	2011
Drepturile omului	132
Alegeri/Reformă	84
Conflict/procese de stabilizare	158
Incidente de securitate	82
Mesaje de felicitare/condoleanțe	25
Neproliferare	3
Altele (rezultatele reuniunilor la nivel înalt/măsuri restrictive etc.)	109
Total	593

Înaltul Reprezentant formulează, de asemenea, **declarații comune** cu privire la anumite chestiuni împreună cu președintele Consiliului European, cu președintele Comisiei Europene sau cu alți membri ai Comisiei. În 2011, au fost formulate în total 36 de declarații comune.

Președinții Van Rompuy/Barroso	4
Comisarul Füle	23
Comisarul Piebalgs	7
Comisarul Reding	2
Total	36

Toate declarațiile sunt disponibile pe următoarele site-uri web:

Serviciul European de Acțiune Externă http://eeas.europa.eu/media/index_en.htm

Consiliul Uniunii Europene <http://consilium.europa.eu/press?lang=en>

Sala de presă (Rapid) http://europa.eu/newsroom/index_en.htm

ANEXA IV: Prezența ÎR/VP Ashton în Parlamentul European - 2011

Data	Reuniunea	Subiect	Prezența ÎR/VP Ashton	Observații
18/1	EP Election Observation Group, Strasbourg	EU EOMs planning	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Freedom of religion/Christians;	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Belarus	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Sahel region	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
2/2	Mini-Plenary, Brussels	Situation in Tunisia and Egypt	HR/VP Ashton	Cssr Barnier took part of the Sudan debate on behalf of HR/VP
2/2	Mini-Plenary, Brussels	South Sudan referendum	HR/VP Ashton	Cssr Barnier took part of the Sudan debate on behalf of HR/VP
2/3	EP Conference of Presidents (in camera), Brussels	Update on the situation in North Africa	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	Southern Neighbourhood, and Libya in particular, including humanitarian aspects	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	EU's approach towards Iran	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	16th session of the Human Rights Council (Geneva, 28/2 – 25/3)	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	State of play of the peace process for the Middle East	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
22/3	AFET, Brussels	Exchange of views (incl. FAC debrief)	HR/VP Ashton	SG Vimont present

11/5	Plenary, Strasbourg	Joint debate: - Statement on main aspects and basic choices of CFSP and CSDP (art. 36 TEU) - Situation in Syria, in Camp Ashraf, and the situation of the Coptic Christian community of Egypt - Annual report from the Council CFSP - Development of CSDP following the entry into force of the Lisbon Treaty - EU as global actor: its role in multilateral organisations report	HR/VP Ashton	SG Vimont and DSG Popowski present
5/7	EP Special Committee (under 2002 IIA), Strasbourg (closed meeting)		HR/VP Ashton	Oral briefing; DSG Popowski present
5/7	EP President Buzek + Heads of the Delegations to Third States/Regions		HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Situation in the Arab world and North Africa, Syria and Yemen	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	EU external policies in favour of Democratisation	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Situation in Nagorno-Karabakh	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Preparations for the Russian State Duma elections in December	HR/VP Ashton	DSG Popowski present

4/9	Warsaw	COFACC Conference of Foreign Affairs Committee Chairs	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Ministerial week's activity at the UN General Assembly, in particular the Middle East peace process and North Africa	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Eastern partnership summit (Warsaw, 29 September)	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Sexual orientation and gender identity at the UN Human Rights Council	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Tensions between Turkey and the Republic of Cyprus	HR/VP Ashton	Commissioner Füle took most of the debate on behalf of the HR/VP
28/9	<i>Plenary, Strasbourg</i>	<i>State of the Union - Statement by EC President Barroso (in the presence of all Commissioners)</i>	<i>HR/VP Ashton present – not in a speaking capacity</i>	
12/10	Mini-Plenary, Brussels	Situation in Yemen, Bahrain, Syria and Egypt	HR/VP Ashton	
12/10	Mini-Plenary, Brussels	Current developments in Ukraine	HR/VP Ashton	
23/11	EUROLAT Parliamentary Assembly Executive Bureau, Brussels		HR/VP Ashton	

12/12	AFET, Strasbourg	Exchange of views	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, COO O'Sullivan, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	Joint debate on CSDP (Article 36 TEU) and Lisek report on the Impact of the financial crisis on the defence sector	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski, MD Marinaki present
13/12	Plenary, Strasbourg	Human rights	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	EU-Russia summit	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	Situation in Syria	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
14/12	<i>Plenary, Strasbourg</i>	<i>Sakharov Prize 2011 ceremony</i>	<i>HR/VP Ashton present – not in a speaking capacity</i>	
14/12	EP Special Committee (under 2002 IIA), Strasbourg (closed meeting)		HR/VP Ashton	

ANEXA V : Prezența membrilor Consiliului de administrație, a directorilor generali, a președintelui COPS și a RSUE din SEAE în Parlamentul European - 2011

Data	Reuniunea	Subiect	ÎR/VP Ashton + prezența SEAE	Observații
11/1	EP Maghreb Delegation	Situation in Algeria and Tunisia	MD Mingarelli	
19/1	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
25/1	AFET enlarged bureau (in camera), Brussels	Various (incl. EEAS organigramme)	SG Vimont	
25/1	AFET, Brussels	Report on CFSP Annual report	DSG Popowski	
26/1	AFET, Brussels	Role of EUSRs under the Lisbon Treaty	DSG Popowski	
26/1	AFET, Brussels	Negotiations on EU-Russia Agreement	COO O'Sullivan	
27/1	BUDG, Brussels	EEAS building (debate)	COO O'Sullivan	
1/2	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
1/2	AFET (in camera), Brussels	Albania	MD Lajčák	
1/2	SURE (Special Committee on Policy Challenges and Budgetary Resources for a Sustainable EU after 2013), Brussels	Budgetary resources external relations	COO O'Sullivan	
7/2	BUDG, Brussels	EEAS building (debate and vote)	COO O'Sullivan	not asked to take the floor
7/2	AFET/DEVE, Brussels	Referendum – South Soudan	EUSR Marsden	

8/2	AFET / EP Maghreb Delegation, Brussels	Democratic awakening of Arab societies – lessons for the EU	MD Mingarelli	
9/2	AFET Working Group on the Western Balkans (in camera), Brussels	Albania, FYROM	MD Lajčák	
15/2	Plenary, Strasbourg	Albania	MD Lajčák (no active participation)	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
15/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
15/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>	<i>Africa</i>	<i>MD Westcott</i>	
16/2	Plenary, Strasbourg	Situation in Egypt	SG Vimont (no active participation)	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
16+17/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>	<i>Tunisia/Egypt</i>	<i>SG Vimont, MD Mingarelli</i>	
28/2	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
28/2	SEDE, Brussels	Ongoing CSDP activities ((including debriefing on Informal FAC Defence in Budapest))	DSG Popowski	

1/3	LIBE, Brussels	North Africa, migration policy	SG Vimont	with Csr Malmström, Coreper Chair, Frontex Director
9/3	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
15/3	DROI, Brussels	Implications for EU Human Rights Policy of the events in the Arab World	DSG Popowski	
15/3	SEDE, Brussels	Situation in Libya: CSDP aspects	DSG Popowski	
16/3	AFET, Brussels	Annual CFSP report	DSG Popowski	did not take the floor
16/3	EP "monitoring group" (in camera), Brussels	Situation in the Southern Mediterranean	SG Vimont	
16/3	16th EU-Ukraine PCC in Brussels, Brussels	Ukraine	MD Lajcak	
17/3	EuroLat, Brussels	Situation on the various Association Agreements and Trade Agreements signed, or presently being negotiated, between the EU and the LAC	MD Leffler	
17/3	EP seminar on EU-China relations, Brussels	EU-China relations	MD Isticioaia-Budura	
22/3	AFET, Brussels	Bahrain	MD Mingarelli + Special Advisor Cooper	

24/3	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting)	EUSRs; EULEX Kosovo	PSC Chair Skoog	CivOpsCmdr Klompenhouwer also present
6/4	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Mingarelli</i>	
6+7/4	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Isticioaia-Budura</i>	
6/4	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski (tbc)</i>	
6/4	Plenary, Strasbourg	Situation in Syria, Bahrain and Yemen	MD Mingarelli (no active participation)	with HU Minister of state for foreign affairs Németh on behalf of HR/VP
11/4	LIBE/AFET/SEDE, Brussels	EEAS and the AFSJ related policies: the role of SitCen	SG Vimont	SitCen Director Salmi also present
12/4	AFET/DEVE/SEDE, Brussels	Situation in the Ivory Coast and developments in Sudan	MD Westcott	
12/4	AFET WG on Western Balkan (in camera), Brussels	Kosovo	EUSR Feith	
13/4	AFET, Brussels	Situation in the Western Balkans	MD Lajčák	
13/4	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	DSG Schmid	With Csr Füle on behalf of the HR/VP

13/4	SEDE, Brussels	CSDP operation in Libya	DSG Popowski	
13/4	SEDE, Brussels	Exchange of views	MD Miozzo	
13/4	DEVE, Brussels	Hearing on the blurring of roles between humanitarian and military actors: state of play and perspectives	MD Miozzo	
13/4	EP Special Committee (under 2002 IIA) (closed meeting), Brussels	Access to sensitive information - EUFOR Libya	DSG Popowski	Took place in Council premises (JL). MEPs consulted the CMC.
19/4	EP "monitoring group" (in camera), Brussels	Situation in the Southern Neighbourhood	SG Vimont	
10+11/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	
10+11/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
11+12/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
11+12/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
11/5	Delegation for relations with Canada, Strasbourg	EU relations with LAC and Canada and exchange of views on policy issues	MD Leffler	
11/5	Trilogue, Strasbourg	External financing instruments	MD Leffler	

12/5	Delegation for relations with the US, Strasbourg	Preparatory meeting for the 70 th EU-US IPM – exchange of views on EU relations	MD Leffler	
24/5	AFET, Brussels	Feedback on the visit to Jerusalem and the West Bank of the delegation for relations with the PLC	DSG Schmid	
25/5	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing (foreign affairs part)	SG Vimont	With C SSR Füle on behalf of the HR/VP
25/5	<i>PSC informal working lunch, Brussels</i>	<i>With Chairs of AFET (acting), SEDE, DROI and CSDP rapporteur Gualtieri</i>	<i>PSC Chair Skoog</i>	<i>(+ 27 PSC Ambassadors)</i>
26/5	SEDE, Brussels	FAC debriefing (defence part)	DSG Popowski	With BE MoD De Crem on behalf of HR/VP Ashton
25/5	DEVE coordinators (in camera), Brussels	FAC debriefing (development part)	DSG Popowski	With C SSR Piebalgs on behalf of HR/VP Ashton
30/5	Delegation for relations with the Mashreq countries, Brussels	Recent sanctions against Syria and the new border regime at Rafah crossing	MD Mingarelli	
30/5	Delegation for relations with the Palestinian Legislative Council, Brussels	Situation in the region	MD Mingarelli	
6/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Miozzo</i>	

7/6	Monitoring group on the situation in the Southern Mediterranean (in camera), Strasbourg	Current situation in Libya	MD Miozzo	
8/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Schmid</i>	
8/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Isticioaia-Budura</i>	
8/6	AFET Working Group on the Middle East, Strasbourg (in camera)	Exchange of views	DSG Schmid	
8/6	Delegation for relations with the People's Republic of China, Strasbourg	Exchange of views	MD Isticioaia-Budura	
15/6	AFET, Brussels	Hearing on the situation in Nagorno-Karabakh	MD Lajcak	
15/6	AFET, Brussels	Recommendation to the Council and Commission concerning the negotiations of the EU-Moldova Association Agreement	MD Lajcak	

15/6	AFET Monitoring Group on the situation in the Southern Mediterranean (in camera), Brussels	European Endowment for Democracy and the new task force on the Southern Mediterranean	SG Vimont	
15-16/6	13 th EU-Moldova PCC, Brussels	State of play of negotiations for an EU-Moldova Association Agreement and the launch of the DCFTA	MD Lajcak	
16/6	Delegation for relations with the Mercosur countries, Brussels	State of negotiations towards the EU-Mercosur Association Agreement	MD Leffler	
21/6	AFET+DEVE, Brussels	Situation in DR Congo and developments in Sudan/South Sudan	MD Westcott	

23/6	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting)	CSDP missions in the Palestinian Territories (EUPOL COPPS + EUBAM Rafah) and state of play of EUSRs	PSC Chair Skoog	CPCC HoD Deane also present
27/6	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	With Csr Füle on behalf of HR/VP Ashton
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Marinaki</i>	
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Mingarelli</i>	
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
12/7	AFET, Brussels	The EU Foreign Policy towards the BRICS and other Emerging powers: objectives and strategies	MD Isticioaia-Budura	
13/7	Delegation for relations with India, Brussels	EU-India relations	MD Isticioaia-Budura	
13/7	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	EUPM BiH; EUMM Georgia	PSC Chair Skoog	Deputy CivOpsCmdr Janvier also present
31/8	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	HoD and EUSR BiH Sørensen	

31/8	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	EUSR for the Southern Mediterranean Region Léon	
8/9	Delegation for relations with the Mashreq countries, Brussels	Exchange of views	MD Mingarelli	
12/9	AFET, Strasbourg	Recommendations to the Council, the Commission and EEAS on the negotiations on EU-Ukraine AA	MD Lajcak	
12/9	AFET Jointly with SEDE and Maghreb delegation, Strasbourg	Exchange of views on the situation in Libya	MD Miozzo	
12/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
12 – 13/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Miozzo</i>	
14/9	Plenary, Strasbourg	Situation in Lybia, Syria + State of play of the Middle East Peace Process	SG Vimont (no active participation)	with PL Europe Minister Dowgielewicz on behalf of HR/VP Ashton
14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	

14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>COO O'Sullivan</i>	
14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski (tbc)</i>	
14/9	Working lunch, Strasbourg	On EEAS	Corporate Board (members SG Vimont, COO O'Sullivan and DSG Popowski) and the EP rapporteurs on EEAS (MEPs Brok, Gualtieri and Verhofstadt)	
20/9	<i>Visit by selected MEPs to the Situation Room in the EEAS</i>	<i>Briefing in the Situation Room</i>	<i>MD Miozzo</i>	<i>General Van Osch, CPCC Director Haber and CMPD Director Stevens also briefed</i>
21/9	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	Situation in Libya	PSC Chair Skoog	CMPD Director Stevens also present
22/9	Delegation for relations with the Mercosur, Brussels	Exchange of views on the state of the negotiations of the AA EU-MERCOSUR	MD Leffler	

27-28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Schmid</i>	
28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
3/10	DROI, Brussels	Exchange of views on the Annual Report and review of EU Human Rights policy	MD Marinaki	
3/10	SEDE, Brussels	Ongoing CSDP activities - Exchange of views ((including debriefing on Informal FAC Defence in Wroclaw))	DSG Popowski	
4/10	AFET Enlarged Bureau (in camera), Brussels	Debrief from UNGA ministerial week with focus on Middle East and Iran	DSG Schmid	
5/10	AFET Working Group on EU/UN relations (in camera), Brussels	Exchange of views	MD Marinaki	
11/10	INTA, Brussels	EU and China: Unbalanced Trade?	MD Isticioaia-Budura	

11/10	Delegation to the EU-Chile Joint Parliamentary Committee, Brussels	Exchange of views on the visit to Chile on 5 – 6/9	MD Leffler	
12/10	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	EUSR Horn of Africa and EU's strategic approach in the region	PSC Chair Skoog	CMPD Director Stevens and Acting Director Lester also present
19/10	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	HoD and EUSR BiH Quince	
15/11	Informal enlarged SEDE Bureau (in camera), Strasbourg	Informal exchange of views on CSDP (in preparation of the HR/VP debate on CSDP)	DSG Popowski	
15/11	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
15/11	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
16/11	Plenary, Strasbourg	EU-US Summit	MD Leffler (no active participation)	with Csr de Gucht on behalf of HR/VP Ashton
29/11	DROI, Brussels	Update on the Human Rights policy review and the establishment of EDD	DSG Popowski	

29/11	SEDE jointly with AFET, Brussels	Peace and security architecture in Africa – Exchange of views	MD Westcott	
6/12	AFET enlarged bureau (in camera), Brussels	Exchange of views on the Multiannual Financial Framework 2014 – 2020	COO O’Sullivan	
7/12	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	on EULEX Kosovo	PSC Chair Skoog	
12 – 13/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	
12 – 13/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>COO O’Sullivan</i>	
12 – 14/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
12 – 14/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Marinaki</i>	

P.M.: Membrii Consiliului de administrație și directorii generali participă, de asemenea, în mod regulat la reuniuni informale cu deputații în Parlamentul European selecționați, organizate la Bruxelles.